

The Eleventh Direction

The Eleventh Direction

Luangpor Chumpol Palapanyo

Translated to English by

Apinya Leelahasukit

Usakorn Leelahasukit

Widhaya Trisarnwadhana (for Pali-English)

Preface

Namo mae sabba Buddhanam.

I humbly pay respects to all Buddhas.

This book is entitled “The Eleventh Direction”. People tend to be curious and inquisitive about external factors. In Thai people's belief, to be anxious to know about everything is likened to wanting to know in every directions, hence Thai people call it “ten directions”. People are concerned about and interested in everything, in every direction except their own minds. They totally ignored and failed to understand their own minds. Hence, I think the mind can be counted as “**The Eleventh Direction**”. The goal of writing this book is to help reduced suffering or perhaps guide the mind to encounter minimum suffering.

The mind is the master. The body is the servant. While carrying on our lives in this world, we should understand and not overlook this fact. By accepting and understanding the mind, we can steer ourselves away from troubles and sufferings. At the same time, we can even help others.

I have the intention of repaying the kindness this world has offered me. I am part of this world, I can survive because of help and assistance from fellow human of the world. My objective is to offer fellow men the chance to gain benefit from the teaching of Dharma of Lord Buddha. The teaching that aims to help all living things escape from pain and sufferings. The teaching of Lord Buddha will bless those who believe and behave accordingly, and save them from evilness and sufferings.

At the same time, I have included the Holy Prayer "Uppatasanti" in this book. This prayer is an ancient Lanna prayer. It is highly valuable and has beautiful content. To recite the "Uppatasanti" widely will help bring peace and serenity to the world.

The goodness that this book brings, I humbly offer the goodness to Lord Buddha and his disciples. The merits this book carries, I dedicate to my father and mother, my teachers and mentors, and all those who have helped me in one way or the other, including my relatives and the people who are related to me through merits making activities. Any mistakes that occur, I would correct and make the appropriate changes in future.

I would like to anumodana and congratulate all the people who helped to make the compiling, printing and distributing of this book far and wide possible.

Dharma that I have recorded is for all mankind. I allow the book to be published without having to ask for my written permission.

May the Lord Buddha's Dharma teaching quench the thirst and end all the sufferings of all living things.

Anumodana all the merits of virtuous men

Phra Chumpol Palapanyo

10 December 2008

Please visit Luangpor Chumpol Palapanyo web sites at

<http://www.palapanyo.com>

and

<http://www.palapanyo.org>

Bodhi Tree at Bodhgaya, Gaya, Bihar, India.

Table of Contents

Preface	a
The Eleventh Direction	1
Chapter 1	3
Chapter 2	4
Chapter 3	5
Chapter 4	6
Chapter 5	7
Chapter 6	8
Chapter 7	9
Chapter 8	10
Chapter 9	11
Chapter 10	12
Chapter 11	13
Chapter 12	14
Chapter 13	15
Chapter 14	16
Chapter 15	17
Chapter 16	18

Chapter 17	19
Chapter 18	20
Chapter 19	21
Chapter 20	22
Chapter 21	23
Chapter 22	24
Chapter 23	25
Chapter 24	26
Chapter 25	27
Chapter 26	28
Chapter 27	29
Chapter 28	30
Chapter 29	31
Chapter 30	32
Chapter 31	33
Chapter 32	34
Chapter 33	35
Chapter 34	36
Chapter 35	37
Chapter 36	38
Chapter 37	39
Chapter 38	40
Chapter 39	41

Chapter 40	42
Chapter 41	43
Chapter 42	44
Chapter 43	45
Chapter 44	46
Chapter 45	47
Chapter 46	48
Chapter 47	49
Chapter 48	50
Chapter 49	51
Chapter 50	52
Chapter 51	53
Chapter 52	54
Chapter 53	55
Chapter 54	56
Chapter 55	57
Chapter 56	58
Chapter 57	59
Chapter 58	60
Chapter 59	61
Chapter 60	62
Chapter 61	63

Chapter 62 64

Chapter 63 65

Chapter 64 66

Chapter 65 67

Chapter 66 68

Chapter 67 69

Chapter 68 70

Chapter 69 71

Chapter 70 72

Chapter 71 73

Chapter 72 74

Chapter 73 75

Chapter 74 76

Chapter 75 77

Chapter 76 78

Chapter 77 79

Chapter 78 80

Chapter 79 81

Chapter 80 82

Chapter 81 83

Chapter 82 84

Chapter 83 85

Chapter 84 86

Chapter 85	87
Chapter 86	88
Chapter 87	89
Chapter 88	90
Chapter 89	91
Chapter 90	92
Chapter 91	93
Chapter 92	94
Chapter 93	95
Chapter 94	96
Chapter 95	97
Chapter 96	98
Chapter 97	99
Chapter 98	100
Chapter 99	101
Chapter 100	102
Chapter 101	103
Chapter 102	104
Chapter 103	105
Chapter 104	106
Chapter 105	107
Chapter 106	108

Chapter 107	109
Chapter 108	110
Chapter 109	111
Chapter 110	112
Chapter 111	113
Chapter 112	114
Chapter 113	115
Chapter 114	116
Chapter 115	117
Chapter 116	118
Chapter 117	119
Chapter 118	120
Chapter 119	121
Chapter 120	122
Chapter 121	123
Chapter 122	124
Chapter 123	125
Chapter 124	126
Chapter 125	127
Chapter 126	128
Chapter 127	129
Chapter 128	130
Chapter 129	131

Chapter 130	132
Chapter 131	133
Chapter 132	134
Chapter 133	135
Chapter 134	136
Chapter 135	137
Chapter 136	138
Chapter 137	139
Chapter 138	140
Chapter 139	141
Chapter 140	142
Chapter 141	143
Chapter 142	144
Chapter 143	145
Chapter 144	146
Chapter 145	147
Chapter 146	148
Chapter 147	149
Chapter 148	150
Chapter 149	151
Chapter 150	152
Chapter 151	153

Chapter 152	154
Chapter 153	155
Chapter 154	156
Chapter 155	157
Chapter 156	158
Chapter 157	159
Chapter 158	160
Chapter 159	161
Chapter 160	162
Chapter 161	163
Chapter 162	164
Chapter 163	165
Chapter 164	166
Chapter 165	167
Chapter 166	168
Chapter 167	169
Chapter 168	170
Chapter 169	171
Chapter 170	172
Chapter 171	173
Chapter 172	174
Chapter 173	175
Chapter 174	176

Chapter 175	177
Chapter 176	178
Chapter 177	179
Chapter 178	180
Chapter 179	181
Chapter 180	182
Chapter 181	183
Chapter 182	184
Chapter 183	185
Chapter 184	186
Chapter 185	187
Chapter 186	188
Chapter 187	189
Chapter 188	190
Chapter 189	191
Chapter 190	192
Chapter 191	193
Chapter 192	194
Chapter 193	195
Chapter 194	196
Chapter 195	198
Chapter 196	199

Chapter 197	200
Chapter 198	201
Chapter 199	202
Chapter 200	203
Chapter 201	204
Chapter 202	205
Chapter 203	206
Chapter 204	207
Chapter 205	208
Chapter 206	209
Chapter 207	210
Chapter 208	211
Chapter 209	212
Chapter 210	213
Chapter 211	214
Chapter 212	215
Chapter 213	216
Chapter 214	218
Chapter 215	219
Chapter 216	220
Chapter 217	221
Chapter 218	222
Uppatasanti	225

เชิญชวนสวด พระคาถาอุปปาตະสันติ	227
Uppātasanti	231
บทสวดสงบเหตุร้าย	231
Ganthārambha	231
ประวัติคัมภีร์อุปปาตະสันติ	329
ข้อแนะนำการอ่านบาลีอักษรไทย	332
ของฝากท้ายเล่ม	333
ของฝากท้ายเล่ม	335
บทปลงสังขาร	338
คาถาเงินล้าน	341
จริยธรรมของพระโพธิสัตว์ ๑๐ ประการ	343
คำอุทิศส่วนกุศลเวลาบำเพ็ญทาน	345
คำขอขมาลาโทษทั้ง ๓๑ ภูมิ	346
คำถอนอธิษฐานที่เป็นมิจฉาทิฎฐิ	347
คำแผ่บารมีกุศลมหาอธิษฐาน	349
คำอธิษฐานเพื่อพ้นทุกข์โทษเวรภัย	352
คำประกาศโทษตน	353
คำอธิษฐานเพื่อเจริญธรรม	354
คาถาเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์	355
คำแผ่เมตตา ๖ ทิศ	357
คำอธิษฐานที่พุทธคยา	358
คำอธิษฐานย้ายบัญชีทองคำ	363

(คำบูชาครู).....	363
(บทบวงสรวงท้าวมหาราชทั้ง ๔)	364
(บทชุมนุมเทวดา)	365
คำอธิษฐานเมื่อออกกรถและเดินทางไกล	375
บทขอขมากรรมสำนึกผิด.....	377
อธิบายภาพ.....	383

The Eleventh Direction

Phra Buddha Nava Lan Tue, Golden Triangle, Chiangrai.

Chapter 1

No pain without gain.

No gain without pain.

Wise man trains himself when he encounters bad luck.

Wicked man behaves terribly when he encounters good luck.

Obstacles help to sharpen a wise man's skills.

Comfortability makes a wicked man lose self reliability.

Good medicine is bitter. Danger is sweet.

The earthworm gets the fish into trouble.

All wise men such as Lord Buddha for example,

See through worldly gain and pain.

Therefore are neutral and look through the world with wisdom.

Do not feel good. Do not feel bad.

Are calm and serene.

Living in the world but not affected by it.

Having like not having. Being like not being.

Chapter 2

In time of mistakes made, correction has to be done.

If you fail and lose hope it will make matter worse.

Cleansing is needed when the body gets dirty.

If not, the dirt will accumulate and make matter worse.

Cheer up when discouragement.

Losing heart and giving up hope make things worse.

Poverty needs hard work.

Poverty is made worse by laziness.

One must be tolerant when faced by obstacles.

Making a fuss will make things worse.

Nothing is perfect in this world.

The wise one lives to improve.

Does not give up when face by problems.

Does not retreat when face by obstacles.

Will sail through all danger smoothly.

Chapter 3

Problems are everywhere for those who are brainless.

Wise men finds opportunities everywhere.

When you lose heart everything becomes a burden.

Every job is interesting if you are eager.

Everyone becomes an enemy when you are moody.

Everyone is good companion when you forgive and forget.

When we are narrow-minded, we think people take advantage of us.

When we are open-minded, we feel proud to sacrifice.

Bad conscious will meet dead end.

Good conscious will meet bright and clear path.

Stupid people think that the world creates problems.

And blame everything and everyone.

Wise men think problems lie with their inability.

So, they always learn to improve themselves .

Negative thinking makes you stupid (forever).

Positive thinking always improve one.

The wise people see problems as golden opportunities to improve themselves,

But stupid people see problems as obstacles.

Chapter 4

From the wise man's point of view,
Slander is not frightening at all.
Even when face by injustice, he does not feel depressed.
He uses it to practice his inner self.
Human cannot run away from problems.
Old age, sickness and death cannot be denied.
Train yourself to face problems in life.
Practice with minor problems now.
So you can tackle bigger problems later.
Old age, sickness and death awaits,
So does the chance of separation from loved ones.
Slander is a small matter,
Injustice is not a big problem.
This world is full of suffering.
Do not be careless.
Do not give up trying to train oneself.

Chapter 5

Do not just fill the barrel with water.

Plug the leakage as well.

If not,

The effort is wasted.

Those who do merits,

Should try to avoid doing bad deeds.

They should abide by the five precepts.

Avoid harming other beings.

When one who strictly abides by the five precepts does merits deeds, the result is tremendous.

So one should accept the precepts before giving alms.

This combination yields tremendous result .

When the jar is without leakage,

Filling in water is accomplished.

Abide by the five precepts, keep your conscious in top form and do good deeds.

This will lead to fulfillment in one's heart.

No one can fulfill you but yourself.

Chapter 6

There are mountains and ravines in the world.

The world is not smooth and flat all over.

To make it smooth and neat,

This thought is impossible.

The thinker will be sick to death.

This world is unruly by nature.

Do not wait for the world to be peaceful in order to be happy.

Just make your mind at peace now.

Accept the world as it is.

If not, the mind will become weaker.

Running away from it will cause a nervous breakdown.

Keep a clear head and mind to solve the problem.

If the mind is in trouble, it cannot solve any problem.

Accept the truth, then the problem can be solved.

Where a knot appears, just pick up then undo it.

Nothing matters for those who work hard and persevere.

Chapter 7

Fallen trees can be crossed over.

Do not cross over fallen people.

Do not put too much pressure on anyone.

Even a cornered-dog will fight back.

A cornered-man will fight back powerfully.

Stupid man makes enemies everywhere.

Wise man changes foes into friends.

An arrogant person will have more enemies.

Humbleness makes friends everywhere.

Sincerity will gain true friends.

Do not wait for friendship.

Offer our friendship first.

Nobody likes takers.

Learn to give, and you will never suffer.

Give people a chance to survive and we will never face dead ends.

Chapter 8

Do not block your own path of retreat.

Do not block the path of retreat of others.

Be prepared for any setback.

Be prepared to be disappointed.

Have a second plan ready for the unexpected.

Nothing is certain, be prepared for disappointment.

No matter how confident you are, be ready for setbacks.

This keeps your path of retreat open.

Do not push other people too much.

Do not pressurize them till they are out of breath.

Do not force others to the limit.

If he is up to the limit, he might turn and fight back fiercely.

Leave him space to retreat.

Give chance for correction.

Do not push people until they have no space to retreat.

Do not block the path of retreat.

Chapter 9

People do not like boastful words.

Can listen but do not like to.

Why do things that people dislike.

It is not worth it.

People in the world like to listen to modest words.

And tend to sympathize with humble people.

Doing things that people like are wise.

Do not irritate people.

Avoid if can be avoided.

Must change your bad habit of annoying people.

Bad habit is useless.

A pitiful man refuses to change.

Continue your bad habit and suffer the rest of your life.

Stupid people look for a fortune teller.

Wise men set own destiny through good deeds.

Bad habits should be eliminated. Do not let it drag ones down to hell.

Chapter 10

Do not be hot tempered.

Do not be hasty.

Be patient.

Do not think that everything will be as one likes.

One will be spoilt if one gets one's way all the time.

Unexpected situations and disappointments spice up your life.

They add flavor to life.

If everything is as you wish, life is boring.

Accept the truth. Do not run away from facts.

Run away from truth make one's mind weak.

Accept the fact of life.

Do not be shaken by the ups and downs of life.

Do not let the disappointments affect your temper.

Focus and be strong.

Strive to work diligently and tolerantly.

Do not count your chicks before they hatch.

Prepare the soil and water the plant and tend it well,

When the time is ripe, the result will be appreciated.

Hot temper will destroy everything.

Chapter 11

Adding salt will make it salty.

Adding sugar will make it sweet.

You are affected by your surrounding.

Hold a piece of chalk, your hand turns white.

Hold a piece of charcoal, your hand turns black.

Do not think that the environment does not have influence on us.

People change because of the environment.

A wise one looks forward to better environment.

Learn to find good friend, leading to good society.

Socializing with good people can make us better.

Do not socialize with bad guys, which lead to bad things.

Learn to mingle with good friends, good company and good societies.

Will improve one in Dhamma.

Do not think that the environment is not important.

Chapter 12

People who are far away cannot find chance to hurt us.

Only the ones near us can harm us.

Do not bully others.

Be afraid of bad deeds. Do not think that it will not return to harm you.

Causing harm to many people will lead us to suffer the consequences rapidly.

Back stabbings others will make you suffer worse fate.

Injure others and you will be injured.

The enemy will be born as your child.

This child will harm the parents badly.

To hurt us deeply he has to be born as our child.

Do not get carried away with karma.

When it bears fruits, you cannot run away.

It will find you wherever you go.

Be ashamed of doing bad deeds.

Stop doing evil deeds.

Do not get fooled by the false joys of bad karma.

Chapter 13

When stricken by poverty, one tends to pay lip service to the rich.

When one is rich and well, one gets snobbish.

This type of people is normally found in the world.

They are worthless, like stones and sands.

When poverty strikes, one should be thrifty.

When better off, one should help those in need.

This is the great man that is hard to find.

The man is highly valued like diamonds and gold.

A man only reveals his true self when he is in deep trouble;

Or when he is at an advantage or has the upper hand.

When tragedy strikes or when great fortune strikes,

A lot of people will reveal their true selves.

Be careful of such situations,

You may reveal your true self.

You may not be as good as you present yourself to the world.

Beware the unexpected situation will announce your true self to the rest of the world.

Chapter 14

When receiving a ball kicked by others,
If you run to get it, you will not be able to.
Take a step back and wait, you will get it.
The same logic applies to life.
Pretend to release while you are actually waiting to grab.
To control some people,
Force cannot be used.
Be flexible.
Use flexibility to gain full control.
Handling machine is easy.
Machine is not complicated.
People management is not easy.
People management is an art.
To catch, pretend to let go.
To control, use flexibility.
To win some, you have to lose some.
Mankind is complicated and troublesome.

Chapter 15

A narrow minded person thinks only of win-win situation.

If do not learn to give, habit gets worst.

Learned person praises alms giving.

Because it opens up one's heart and mind.

Must practice to be generous.

Practice giving and sharing until it becomes habit.

Sharing will reciprocate.

Good deeds will pay back.

Fruit of giving is enormous.

It is the start of everything.

It is the part of making of every great man.

Be generous by sharing.

Sacrificing leads to contentment in life.

Chapter 16

Thoughts of harming others should be stopped.

But the thought of self-defence is allowed.

Whatever you do, always leave space for retreat.

Prepare for the unexpected.

Be sincere but do not trust anyone wholeheartedly.

Harm no one but beware of being harmed.

Do not be careless about protecting yourself.

Carelessness will bring danger.

Do not boast about one's ability.

If the enemies know everything about us, we will suffer when emergency occurs.

Do great deeds but live simple life.

Live a simple life is best protection.

Pretend to be stupid may solve conflicts.

Pretend not to understand when people scold.

Wind blow and pass. Why bother to hold on.

One more tale cannot be compared with one less.

Chapter 17

Use charms is not as effective as do good deeds.

Using magic cannot fight sincerity.

Chanting spell cannot be compared with honesty.

Witchcraft will not last no matter how powerful.

Purity that comes from inner mind has lasting effect.

Create relationship from kindness will last eternally.

Bad deeds will not last.

People fall in love because touched by good deeds.

No one falls in love because touched by wickedness.

Evil leads to disunity.

Evil causes distrust.

Purity creates relaxation.

Evilness creates uneasiness of distrust.

When near goodness, one can rest.

When near evilness, one is restless.

Goodness rules the world.

Chapter 18

Tolerance and patience untangle problems.

Intolerance brings a lot of troubles.

Impatience brings a lot of obstacles.

Doing as you please is not advisable.

Doing things using temper will only lead to losses.

Lack of tolerance in life is like a car without a brake.

Lack of patience in life is like parachuting without a parachute.

Do not learn just to be smart,

Learn to be tolerant.

Do not learn to be daring,

Learn to be patient.

Dealing with big projects,

Must learn to be tolerant.

If you lose control,

The outcome will be terrible.

Tolerance is the key.

Chapter 19

Do not do good deeds in extremity.

Inconsistency in faith leads to inconsistency in actions.

As time goes by, the acts of good deeds stop completely.

Always do good deeds.

Make it a habit to do good deeds everyday ,no matter how small.

Do not eat a whole sack of rice at one go, and never eat again.

But eat rice plate by plate daily.

Better do good deeds regularly.

Make it a habit of doing good deeds everyday, no matter how small.

It is more useful to do a few good deeds daily,

Than a great deed only once in a life time.

One cannot survive by drinking a big jar of water in one day and nothing else for the whole year.

It is useful to do things regularly.

Make it a habit to do good deeds.

Then this habit will become a virtue.

Do not do things on impulse.

Do good deeds no matter how small but do it everyday.

Chapter 20

Those who talk about good things may not do good deeds.

Those who boast about themselves may not be as good as they boasted.

Dhamma is against boasting.

The people who practice dhamma seriously will not boast.

The more they practice, the more humble they are.

This leads to the freedom of the mind.

Want to give rather than keep.

Praises and criticisms sound the same.

Do not react to praises or criticisms.

Feeling this way, there is no point in boasting.

Understanding this way, there is no point in boasting.

The wise one will not talk.

The truth is dumb.

Real dhamma is worthy on its own.

No boasting is needed.

Real dhamma does not need awards to make it worthy.

Real gold is worthy on its own.

Chapter 21

Human born in this universe.

He is just a tiny piece of dust.

Need other to care for since birth.

Growing up with kindness of others.

Why should one be arrogant?

The noble one is wise.

Notice that this world is about caring and sharing.

He is humble.

He is filial.

He is kind.

Do not hold oneself high and mighty.

Do not be arrogant and aggressive.

Live in the world with gratefulness.

Ready to help those underprivileged.

This world is survived by giving and sharing.

People should be kind and generous to each other.

Do not harm other.

Chapter 22

While leading a smooth and easy life,

One should prepare for retreat.

While enjoying the freedom of flying,

Should prepare a place for safe landing.

While climbing the stairs of success,

One should get ready to step down steadily.

While having a successful beginning,

Should also prepare for a beautiful ending.

When surrounded by friends,

Be prepared to be alone.

The wise one should not block his own path of retreat.

In the time of prosperity, he has the ability to manage well.

He trains himself to manage well in bad times too.

Life cannot escape from old age, sickness and death.

Therefore one must do good deeds, maintain morality and practise dhamma.

So that when the physical body starts to deteriorate, the mind will have something to depend and fall back on.

When death comes, his good deeds will accompany him.

Chapter 23

The greater you are, the louder you fall.

The higher you are, the more painful when you fall.

The more valuable, the more care and protection is needed.

The more treasure, the more harm awaits.

Worldly treasures come with troubles.

Wise men see harm in worldly treasures.

Therefore they do not get carried away by worldly treasures.

Worldly treasure does not last.

It can be used only when one is alive.

Sometimes it leaves one before one dies.

Sometimes it is forcefully taken away by other people.

Wise men do not get attracted by worldly treasure.

They use it to create good deeds.

They use it for noble causes.

They use it as a path to achieve nirvana.

They use it to maintain the continuation of Buddhism.

Wise men use worldly treasure but are not possessive of it.

Chapter 24

Huge tree,

Plant it in a pot would stunt the growth.

Strong elephant,

If chained it could not show power.

Poet should live freely.

Not tie up with the world.

Think wisely and widely.

Solve problem wisely.

Not bias by worldly desire.

Not bias by any person's idea.

Lord Buddha's dhamma is wonderful.

Lord Buddha enlightened the truth which not bias by worldly desire.

The founded dhamma could be practiced and achieved.

I pay homage at Lord Buddha's feet.

Let me achieve the dhamma anytime.

Buddha, dhamma and sangka are amazing.

Chapter 25

While create big project,
Should try to be humble.
Boastfulness would reduce the credit of the project.
Boastfulness would decrease the goodness,
Make the public overlook our good point.
Those who commit a crime,
If come out and repent it,
Would be forgiven by the crowd.
Apology is a holy word that wrongdoer could rely on.
If trying to avoid mistake,
The crowd would expose the wickedness.
These two kinds of words worth more than solid gold.
They are humble and apology.

Chapter 26

When eating many types of food which have many flavors,
It is good to wash down the last bite with simple plain
water.

Take this point as a reminder,

That human life do not need extravagant things.

We can survive on ordinary things.

Life does not need anything special.

Life does not need anything extraordinary.

Do not respond to the dark side of desires.

If we respond to the dark side of desires, they will multiply.

Live a simple and easy life.

Live normally, simply and sufficiently.

Eat and live simply.

Dress simply.

Be a simple, normal person.

Life does not need anything more than this .

Do not get lost in searching for the objective of life.

Chapter 27

Mankind survive by depending on one another.

Prosper by the help of others.

Cannot live without other people's help.

Do not be arrogant.

Be humble.

Be grateful to the world.

Do not betray those who help you.

Be thankful to the people who help you whether rich or poor.

When you have plenty, learn to share.

By sharing you are repaying the world.

If you have not paid back a loan, the money earned cannot be considered a profit.

If you have not paid back the benefactor, your prosperity cannot be considered a success.

Do not be arrogant.

Be grateful.

Show gratitude to the world.

Those who think of giving will never suffer.

Chapter 28

Do not be discouraged.

Do not be depressed and sorrowful.

Do not give up hope.

Learn from nature.

Ants and termites have active lives and never fear obstacles .

Trees and grasses strive to grow, spreading out branches far and wide.

Mushrooms and moulds grab every chance to multiply and grow.

So why should mankind give up?

The heart never stop beating.

The stomach starts digesting when food arrives.

The lungs and liver do their jobs consistently.

The body mechanism never stop functioning.

So why should mankind be discouraged?

Focus on perseverance and endurance.

Do not be discouraged, do not stop working.

Fight until death comes.

Will power creates body power.

Chapter 29

Even the physical body has to be discarded,

Therefore, no one can bring along worldly treasures when they die.

Nobles spend wisely.

The remaining money is used for public interests.

No matter how much you pamper this body, still it will decompose.

Wise men realize the uncertainty of life.

Strive to give alms, keep to the five precepts and meditate.

Do not let time pass away fruitlessly.

Do not let the chance to do good things slip away.

Wise men are at peace when accumulating good deeds.

These good deeds are the only thing that the soul can bring along.

All other belongings must be discarded.

Strive to do good deeds.

There is no certainty in life. There is certainty in death.

Life is uncertain. Death is certain.

Chapter 30

One needs approval by people before having a chance to do an important project.

Proving oneself against time by doing merits.

Be patience.

Goodness always take care those who are good.

Have faith in doing good would yield goodness.

When time comes, the good deeds would yield goodness.

Let people accept one for what good we did.

Do not create an illusion just to hide bad deeds.

Leaves wrapped around salted fish but could not hide the smell.

Chapter 31

Good medicine always tastes bitter.

Useful words always hard to hear.

Good advice always useful, not false praise.

Each time one hears praises,

Be mindful.

Follows the wind of praises makes one useless.

Wise one is pleased to listen to criticism more than praises.

Stupid one love praises.

Leaders who force surrounding people to praise,

Leading to disasters.

Chapter 32

Meditation helps to increase awareness.

Do not think of meditation as a form of relaxation.

If one wants relaxation, that is inviting the dark side of desire to take control.

This makes one become more dreamy.

Focus and meditate with a clear mind.

But do not wait for result.

The expectation for result will distract one from the present.

If the mind is distracted, total awareness is not achieved.

This leads to failure in meditation.

Fulfill one's duty well but do not expect any result.

The result occurs from one's actions not from one's waiting.

Chapter 33

Good objective should be based on truth.

Not on the fulfillment of needs and desires.

When one wants something, one sees that thing as something good.

When one has any benefits in one way or the other, one supports the cause.

Any objective that is biased,

That objective is not based on truth.

The truth based objective should benefit everybody.

No division between you and I.

No division between them and us.

All living things are friends who have to go through suffering, sickness and the birth/death cycle.

No division between them and us.

Good objective should be based on truth.

Everybody must benefit from a good objective.

Do not be biased and take sides because of likes and dislikes.

Do not be biased in favor of ourselves or others.

Chapter 34

Arrogance makes one a stranger to oneself.

This leads to wrong self-estimation.

Arrogance distances one from other people.

This leads to wrong estimation of people.

Understanding oneself and other people thoroughly will give oneself advantage to win any war.

Misunderstanding oneself and others will lead to total defeat.

Overestimating oneself is a mistake.

Underestimating one's enemy is disastrous.

Arrogance brings troubles.

Wiseman must learn to be humble and modest.

If at a lost, not knowing which strategy to use,

Show humility.

Then the heavy load will lighten, the small load become feather light.

Chapter 35

To be successful is not important.

To know the cause of prosperity is more important.

When one knows the cause of prosperity, one should strive to work towards the cause.

Do not worry about being successful or not.

Everything happens for a reason.

Work hard for good cause.

Do not worry about the result.

Fulfill one's duty to perfection.

Do not be careless in working towards the cause of prosperity.

To know the cause of prosperity is to know the Noble Eight-Fold Path.

The Noble Path is the cause of prosperity and the result is prosperity.

The Noble Path is giving alms, keeping the Five Precepts, meditation and wisdom.

Totally understand the Noble Path and prosperity will come naturally.

All living things suffer from the never ending birth/death cycle.

This is because they do not know the Noble Path which leads the way to the end of all suffering.

Chapter 36

At first glance, one tends to see people as rich or poor.

This leads to division of classes.

When looking through the eye of wisdom, all are equal.

Whether high-class or low-class, people once dead will decompose all the same.

After cremation, only ashes remain.

Whatever one owns, whatever one is, will have to be abandoned in this world.

All treasures pile up covering the world.

Once dead nothing can be brought along,

Only good deeds and bad deeds are allowed.

Wise people strive to do good deeds and avoid bad deeds.

They will not be fooled by illusions of the world,

Interested in searching for the inner truth rather than the outer covering.

The smell that comes from the human body is not pleasant at all,

But putting on perfume can create an illusion that the body smells pleasant.

The stupid person will be trapped by the false look of the outer shell.

The stupid one will be imprisoned in the world of suffering.

The wise one will ignore the illusion.

Chapter 37

Live the life wisely.

Should have morals as basic foundation.

Good human should have five morals.

Advancement to angels need eight morals.

Holding eight morals every Buddhist holy day is called the eight precepts.

Is the way of wise men.

Wise one will strive to maintain morals strictly.

Because morals and wisdom work together.

Morals support wisdom, wisdom support morals.

Recollection of benefit of morals is constant mindfulness.

Improving one's mind to attain sanctification.

The enlightened one will think of morals with happiness.

Morality brings mind to Nirvana.

Those who have morals and wisdom will be free from all sufferings.

Do not be careless.

Always strive to practice dhamma and meditate.

Chapter 38

If one is generous,

All problems become tiny.

If one is narrow-minded,

All problems become bigger.

Selfishness makes a person narrow-minded.

Narrow-minded gives narrow vision.

Limited vision leads to lack of intellectual judgement.

Just like trying to bang one's head against the wall to make hole.

Not knowing that if one walks a bit further will find a door.

Narrow-minded knows only what he wants,

With limited knowledge, small thing becomes big.

Correctable matter becomes blocked.

Learn to give, improve one's mind.

Do not make yourself more stupid by being narrow-minded.

Chapter 39

When wrap around with many layers,
One cannot figure what really is inside.
Not knowing which is original or which is added.
Clinging on to the shell not knowing what the inner core is.
If one is disillusioned would not know the truth.
The real truth,
Do not need anyone to judge.
The truth is just like that.
Stand by itself.
Ignoring whether anyone notice or not.
Ignoring whether anyone know or not.
Do not believe in one's thought.
Sometimes it is not accepted by the truth.
We have to accept the truth not the truth accept us.
Interested in one's thought lead to wrong view,
Which would block the wisdom totally.

Chapter 40

The feelings of happiness and suffering go hand in hand.

Just like a coin with heads and tails.

Little happiness brings about little suffering. Big happiness brings about big suffering.

Those who do not understand this fact will get emotional with happiness and suffering.

Wise man will not get carried away by emotional feelings.

Does not let himself become attached to happiness and suffering.

Everything has common characteristic,

That is beginning, existing and ending.

Nothing lasts forever.

Extreme attachment will bring about severe suffering and pain.

Because all things will go according to their cause.

Not according to what we want it to be.

Wise one will not be attached to the physical body.

Everything appears to wisdom is happening and ending.

There is no certainty in anything.

The more one becomes attached to anything, the more trouble one will get.

Chapter 41

Modernisation based on morality lasts.

Without moral, nothing lasts.

Without merits, wealthiness and happiness will not last.

Will be destroyed sooner or later.

Person with no moral always destroy oneself.

Need not wait for others to harm.

Wickedness destroys itself.

Rust comes from iron and eventually destroys iron.

Evilness in the mind will harm oneself.

If we do not kill it, it will kill us.

Keeping it will harm oneself badly.

Do not hesitate to bring Dhamma to mind.

Day and time is not worthy by itself.

It is worthwhile to practise good deeds and avoid bad deeds.

Nothing is comparable to goodness.

Nothing is destructive compared to evilness.

Chapter 42

Beautiful flower,

Give life and freshness to the world.

When men are born,

They should try to make themselves useful to the world.

Do not waste your lives.

Man is worthless by himself.

But is worthy by what he does or gives to the world.

Selfish people are useless.

Their births and deaths are meaningless.

Make yourself useful according to your ability.

Contribute mightily if you can.

Then you will become valuable and worthy.

The joy of bringing happiness to others will last.

The joy of taking advantages of others will not last.

You are worth nothing if you do not make yourself useful to the world.

Chapter 43

A disciplined mind brings happiness.

Among all things that can be trained, human is the best choice.

He who disciplines himself is highly valued.

Discipline oneself is to discipline one's mind.

Because the mind is the master and the body is the servant.

If the body is healthy but the mind is not, everything will fall apart.

Even if you have everything, but if the mind is not disciplined, everything has no meaning.

One should not spend life idly.

One should discipline one's mind with morality, meditation and wisdom.

A discipline mind becomes more worthy as the days go by.

Do not waste time.

Meditation is necessity to human mind.

So one must concentrate on meditation.

The consistency of the mind will lead to success.

A man who disciplines himself is highly valued.

Chapter 44

Plough the field before hunger strike.

Dig the well before your throat run dry.

Do not wait for problem to come up before thinking of solution.

Put oneself on the right path.

Train oneself consistently.

Do good deeds.

Learn dhamma diligently.

Practice hard and never give up.

Discipline one's mind and never give up.

Doing merits all the time.

Keep to Buddha, Dharma, Sangkha.

Listen to dharma and spread dharma.

Praise the good one, respects learners.

Make friends with good companion and avoid bad company.

Life and mind will be problem free.

Will meet prosperity all the time.

Chapter 45

Proving oneself by spending one's lifetime doing good deeds.

A good horse is judged by distance, a good person is judged by time.

Do good deeds till you die.

Meditate seriously for a lifetime.

Carry on diligently till your last breath.

Make merits consistently till your body falls apart.

What is the meaning of birth and death in a lifetime,
If not in spiritual progress.

The pampered body will be abandoned.

None of your belongings can follow you to death valley.

Even your loved ones will not join you in the coffin.

Worldly visions are illusions.

The core of virtuousness is in your heart.

Which is better, seek for the truth or the illusion.

Life is worthless if you are stuck with illusion.

Wasting time in birth and death cycle.

Truly a wasted lifetime.

Chapter 46

Getting things easily without putting in effort,

Will destroy one's ability.

Unexercised muscles will get weakened.

Man lives comfortably, ceases to use his brains, will become stupid.

Pampering and spoiling kids with everything,

Will end up destroying them.

To teach a person the way to manage his treasures, is to first teach him how to find his treasures.

If he does not know how to find his treasures, he will not be able to manage it.

One has to work hard for something before one can cherish it.

Only through hardship will a man learn how to cherish his hard work.

Spoiling a person will eventually destroy him.

Man who creates the world will become invincible and talented.

Man who consumes the world will become weak and helpless.

A slipshod person will not succeed in life. Endurance pays off.

Do not be discouraged by problems and obstacles.

Problems and obstacles will create man above men.

Hard work creates great man.

Chapter 47

Make judgement base on dhamma,

That is called justice.

If not, chaos in the world will not cease.

When making decision,

No matter personal,

Or involve other,

Must be explainable by dhamma.

Decision must be compatible with dhamma.

Chaos will cease.

Action leading to unrest will cease.

Every decision made must be based on dhamma or else disaster will follow.

Major decision make unfairly will lead to chaotic situation.

Unfair decision,

Will lead the public to calamity.

That majority set the land on fire.

Make decision base on dhamma will bring the world peace.

Chapter 48

A very smart person will pretend to be dumb.

When time is ripe, he will show his ability.

When belittled, he would not take it to heart.

When ridiculed, smart person will take it as a test.

Ridiculous words are encouraging.

Beware of flattering words.

Being lifted up too high will risk falling.

Good and evil are within us.

Not in the flattering words or gossips.

Abstain from evil, maintain merit making.

Constantly purify your mind,

Even though you are amidst evilness.

Creates goodness for mankind,

Without asking for anything in return.

Creates enormous good deeds,

But be humble in doing so.

Chapter 49

Talkative one can be easily judged.

Solemn one is hard to predict.

Do not anger a quiet person,

Because it is hard to defend oneself from him.

One who does not express oneself,

When enrage will explode.

Avoid being enemy to the quiet person.

Detour if you can.

Make peace if possible.

Forgive if you can.

Bright one will struggle to make friend.

Every new friend you make will reduce one enemy.

But strong ego will end up in destruction,

Easily cause misunderstanding.

Bring down ego and life will be happy.

Chapter 50

Do not take advantage of others.

It is better to be an honest person than a cheater.

It is better to be a person who sacrifices rather than an advantage taker.

Wicked deed will not go unnoticed.

Ghosts and angels will announce it.

A dead cheater will turn into an intestine-eating ghost.

The fruit of cheating in the earthly world will not last.

Must suffer endlessly in hell.

Be strict with your merits.

It will shut down all doors to hell.

None believers in death and rebirth will meet calamity.

None believers in hell and heaven will suffer tremendously.

None believers in goodness and badness will end up in hell.

Having no faith in Buddha, Dhamma and Sangkha will render the person helpless.

Be careful and struggle to do good deeds today.

Do not wait till death knocks on your door.

Chapter 51

Great man,
Progresses himself from hardship.

Trains himself from rags,
Hence earns great achievements.

One who practices in comfort,
Gains little and slow progress.

Comfort opposes ability.

Critical situation creates heroes.

Normal circumstance makes ordinary man.

When abused and ridiculed,

A hero is trained to endure.

When bullied and abandoned,

A learned person takes this chance to practice his
steadfastness to his principles.

Do not wait hopelessly,

Will miss opportunity to be a great man.

Before heaven assigns a heavy duty to anyone,

The chosen one will have to endure tremendous tests.

Torturous practice will guarantee a good future.

Chapter 52

Fame and fortune are similar to flower blooms.

No flower can bloom forever.

When withered, no beauty is left.

This world does not last forever.

Even our lives will end one day.

Fame and fortune are just the shell of life, not the core.

Once dead, only good deeds remain and are remembered.

Life does not last forever,

But merits will be remembered and honored forever.

Do not be carried away,

Human body will not last.

Life is short.

Accumulate good deeds,

And make merits.

Fame and fortune do not last. Only good deeds last.

Chapter 53

Human calculation cannot fight karma.
Even though well planned,
Only the worthy one receives the credits.
Doing good deeds is better than cheating and lying.
Dishonesty gets nothing in the end.
The man who does good deeds will overcome all others.
In the deepest part of the human mind,
A good man is satisfied when he gets treasures,
But a wicked man is not.
Ghosts and angels support good ones.
Good deeds will keep them from harm.
Merits will make them happy.
Do good deeds seriously,
And there will always be a way out.
Do not do good deeds to show off.

Chapter 54

A benevolent person

Will always struggle to sacrifice

He is willing to give up even the love of his life,

Because the love of giving is greater than any treasures.

The more one gives, the more satisfaction one gets.

Have great faith in giving.

Desire to give than to take.

Create tremendous job but do not take any credits.

Willing to help but take no praise.

Lead simple life without fame and honor.

Retreat from the bustling city,

Even though in the midst of success.

When the time is right, he retires without second thought.

Lives like a hermit.

The rule of nature states that everything comes and goes.

Nothing belongs to us.

Chapter 55

Choose simply for self usage,
But be meticulous in choosing for charity giving.
You get what you give.
Give bad things , you get bad things in return.
Give good things, you get good things in return
The outer world is like a mirror
What we send out will reflect.
For the wise one, nothing exists.
Do unto others as you want others do unto you.
To give is to receive.
To sacrifice is to prosper.
Desire to give more than to receive.
Wise person will strive to make merits.

Chapter 56

When the heart is overfilled with happiness,
It is like building a big room for the mind,
Which is full of comfort and happiness.
To be generous makes one happy.
Look at the world with mercy,
Good thought leads to happiness.
The thought of wanting ends in getting nothing.
The thought of giving ends in getting everything.
Desire brings hunger,
Leads to restlessness.
When unhappy you lose everything,
The thought of giving fills the heart with joy.
Immerse one's soul with inner peace.
Happiness is everything.
Without happiness everything is nothing.
Desire to take bring hunger,
Desire to give bring inner peace.

Chapter 57

Where there is a will, there is a way.

Focus on problems.

The solution will come to one who pays attention.

Blankets are sold in freezing places,

Cold water is sold in burning places.

Where there is a problem, there is a solution.

Where there is a problem, there will be a problem solver.

Where there is sickness, there will be a doctor ready with medicine.

Do not give up because of setback.

Do not lose heart when fate strikes.

Problems will teach you lessons.

Problems will create ability in problem solving.

Problems will increase the worth of diligent person,

But problems will drown a lazy one.

Cheer up and be strong,

Every problem has a solution.

Chapter 58

When face with a piece of white cloth,

The crowd will stare at the stain.

A black spot on white cloth is a big matter.

The dirty stain on black cloth is ignored.

The righteous one must strive to make merits,

And maintain a pure mind.

But do not announce your pureness.

If announced people will find fault.

Many people will dig into your past.

That is why announcing your pureness brings trouble.

The meditator must maintain the mind as pure as white cloth,

But be humble like a rag.

Do not be boastful.

Announcing of pureness will bring great evil.

The clever one must not be boastful.

The enlightened ones are always humble.

Humble words sound like soothing music to those who hate us,

While those who love us will admire us more than before.

The clever one will not boast.

Chapter 59

Human life is like a wave in the sea,
Sometimes go up, sometimes come down.
When it drops to the bottom will rise.
When it reaches the top will come down.
Sometimes happy, sometimes sad.
When face with ultimate pain, happiness will come.
When face with ultimate happiness, pain will visit.
Life is ever changing.
Do not get excited when you get lucky.
Be careful.
Be ready to descend gracefully.
Do not feel sad and lonely,
When meet calamity, do not lose heart.
Do what you have to do and prepare to ascend.
The unfortunate one is careless when luck knocks on the door,
And gives up when fate visits.
Only you can decide to be fortunate or unfortunate.

Chapter 60

Flock of chicken locked in narrow cage waiting to be slaughtered.

So close to death yet unaware,
Still pecking and fighting for leadership.
People passing by looked with sympathy.
Chicken dear, death so near, yet still fighting.
Cannot find kindness and supports for others.
Humans alike are caged,
With two walls of birth and death.
So close that no one can escape.
Every man is a prisoner since birth.

Everyone has death sentence waiting for the judgement day.

The world is a huge massacre field which does not announce punishment before hand.

There are various killing methods and tools.
Foolish men still behave like chicken in cramped cage,
So close to death yet unaware.
Everyone should be kind and generous in helping others.
Do not take advantage of others.

Chapter 61

Life of a great man no matter how great,
Will come to an end.

Even the body will decompose and return to earth.
Not to mention worldly treasure.

Whatever we assume is ours are illusions.
Just like a play full of pretension.

Step down from pretentious stage and everything becomes
empty.

Live a life well. Do not be materialistic.

To be materialistic, one would waste a chance of learning
Buddhism.

Materialism makes one lose one's mind.

Nothing belongs to you.

The enlightened one will understand that nothing last.

The enlightened one will see that everything has an
ending.

The enlightened one will see deterioration.

Physical bodies will not last. Death is ultimate end.

Making merits. Maintain chastity.

Because all birth end in death.

Chapter 62

All the treasure of human world,

Come and go.

We come empty handed.

We go empty handed.

All treasures are illusion.

Do not get carried away when treasures are in hand.

Those treasures are not really ours.

Use those treasures to do good deeds.

We can depend on good deeds when death comes.

Do not be sad when treasures are gone.

They are not ours from the beginning.

The act of losing is the fact of life.

Use it to gain higher inner self.

Be realistic to understand that nothing belongs to anybody.

Everything just comes and goes, nothing last.

Be emotionally ready when death comes.

Do not waste a life time doing nothing.

Chapter 63

Nothing in the world is lasting.

It changes all the time.

Always be aware of uncertainty.

So you will not be very disappointed when things change.

Even mountains can change.

The river can change its course.

Human mind and heart changes more easily.

Never depend on other too much.

If he changes, we will be taken by surprise.

What is assumed to be certain can be uncertain.

Do not seriously hope for anything.

Strive to rely on yourself.

Never depend on others too much.

If he changes we become handicapped.

The best thing is to rely on yourself.

Do not put too much hope for anything.

Chapter 64

Learned man is an open person.

Conceal his good deeds.

That is to be humble.

Do more good deeds, boast less.

Do more good deeds, expect nothing in return.

Do more good deeds, demand less.

Because kind hearted person will always want to help others.

Giving without expecting anything in return brings the peace of mind.

Which is the happiness that money cannot buy.

An open person,

Will conceal his good deeds.

Chapter 65

When the society's moral standard deteriorates,
Bad people will use it as excuse to do evil.
Educated person will take it as a good opportunity,
To strengthen oneself against evil influence,
By focusing himself in moral righteousness.
Some people blame the surroundings for bad actions.
This person has no morality.
Piles of garbage follow the current.
But a boat can be steered.
Let them call you a floating corpse,
Or let them call you human.

Chapter 66

Peacefulness is eternal happiness.

Get excited then become sad.

Get joyous then become lonely.

To hope for something and to be disappointed by it.

Feel glad and then feel bad.

To be famous and then become unknown.

To be well known and then become totally abandoned and ignored.

The more you press the coil of the spring to the left,

It will bounce more to the right.

The centre point is the balance spot.

The long lasting happiness is based on life satisfaction.

It is fruitless to search .

When one stops searching, one will find it.

Chapter 67

There is no certainty in every molecule of life.
Every static molecule is movement.
Everything in the world depends on changes.
If there is no change, all worldly action will stop.
Nothing in the universe escape change.
The root of nature states that nothing is stable.
Only the mind that runs wild refuse to accept reality.
It would become low level spirit.
Worrying with the ever-changing situation,
While it is actually the action of nature.
Nothing in the world last.
All changes take place for a reason.
Due to lack of intelligence, the mind refuse this truth.

Chapter 68

Mostly people see our outer shell,
Unable to see through the heart.

Praises and criticisms can only be made about the outer shell.

Being pretentious can earn you praises.

Doing good deeds unannounced might be mistaken as evil deeds.

One should fully understand Dhamma.

Do not be glad when one is praised.

Do not be sad when one is criticized.

Do not expect only admirations in life.

Do not take criticisms as problem in life.

Be steady as a rock and generous at heart.

If you care too much about what people say, you will not have a fruitful life.

Have confidence in doing good deeds.

Let virtue be the core of your life.

Just do what is morally right.

Do not be a receiver all the time.

Always do your duty with righteousness.

Do not wait for public acceptance.

The public does not see the real you.

Chapter 69

The person digs and waters the roots of the trees.

But he does not wait for the roots to bare fruit.

Do good deeds at the roots, but the result will come from the branches and leaves.

Do good deeds but do not expect anything in return.

Do good deeds to upgrade one's mind.

The person with good mind will gain everything from everyone.

The wise one will not expect any form of reward.

The person who sees that roots do not bare fruit, stops caring for it.

He is too stupid to be a gardener.

The person who sees that our good deeds are not appreciated, will stop doing good deeds.

He is too stupid to be a good man.

Do good deeds for the sake of doing good deeds.

The person who gives without expecting anything in return will be filled with joy.

The person who gives and waits for the reward will be sick of waiting.

Do good merits to improve one's mind.

Give for the sake of giving. Do not wait for anything in return.

The person with good mind will gain everything from everyone.

Chapter 70

The person who covers the back of Buddha's statue with gold leaves,

Will not announce his action to anyone.

He gives without demanding anything in return.

And does not take any credit for it.

He does good deeds without wanting any recognition.

He creates but do not claim ownership.

He is willing to give more than to take.

He does good deeds just for the sake of doing.

He does not claim any credit for anything that he does.

He is satisfied by his dedicated actions rather than taking credit for it.

He can sacrifice even the most loved thing of his life.

Desires to abandon more than accumulate.

He stays out of the limelight doing good things for the public.

The fruit of his dedication brings peace to all mankind without him making his appearance.

Sacrificing is the highest goal in life.

Nothing else matters.

Chapter 71

Do not make people lose face.

Do not embarrass others intentionally.

If you do so publicly,

You would be hated for life.

Do unto others,

As you will others do unto you.

Everyone has feelings, no matter how unfortunate they are.

Do not bully the less fortunate.

Good and bad karma exist.

You reap what you sow.

Be sympathetic.

All of us are humans. All have feelings.

Put yourself in other's shoes.

Forgive if you can. Stop bullying others.

Forgiveness is the highest level of good deeds.

Even our Lord Buddha praises the act of forgiveness.

Chapter 72

One who creates social harmony should be credited and respected.

One who creates havoc should be blamed.

Compromise to stop conflict.

Help to bring togetherness in society and end the differences.

Accept the differences.

Compromise.

Speak to bring unity.

Do not be sarcastic.

That is to carry rumours from one side to another.

Even if it is the truth but avoid telling it if it would cause conflict.

It would be a sin if they break up because of this.

Unity brings peace and happiness.

Disunity brings war.

Sarcastic words may cause the death of millions.

It is sinful to spread rumours which creates disunity.

Wise one only speak to bring unity.

Avoid spreading rumours because it is like spreading deadly poison.

Chapter 73

One who has superb power,
Will react in a controlled manner.
Because endurance is the most powerful weapon of all.
Sakka Deva has heavenly weapon,
Which is the result of his past good deeds.
Endurance is most powerful.
One without endurance becomes powerless.
Will fall deep down into the realm of helplessness.
Buddha praises endurance,
As the teachings which make one elegant and powerful.
To progress in Dhamma, one should practise endurance.
To degrade, just follow your emotions.
Hell is the destination of one without endurance.

Chapter 74

Do not punish anyone just to be emotionally satisfied.

If so, the punishment will be useless.

While punishing him, should give him a chance to turn over a new leaf.

Destroy one bad person,

Or change a bad person into a good one.

Which is more worth while?

Before carrying out the punishment, one should be merciful.

Then one will see the method to assist that person to help him turn over a new leaf clearly.

Destruction is easy.

Creation is difficult.

The merciful heart is forgiving and understanding,

Desires to salvage more than to destroy.

This world is full of cruelty,

If possible,do not add any more cruelty into this world.

Chapter 75

Do not judge the book by its cover.

Everyone has his hidden ability.

Waiting for the right time to express himself.

Look at the world contentedly.

Do not think that people around you must be useful to you.

If they are not useful,

But they do not create problem that should be enough.

We should be thankful if someone scold us instead of hitting us on the head.

Look at the world wisely and you will see that everything has its value.

Everything is valuable to us.

Wise man will create opportunity when meet with tragedy.

Hence he is psychologically healthy all the time.

Let the problem attack you externally.

Never let it come near your heart and mind.

Chapter 76

The scholar may be full of wisdom,

But he is willing to act stupid when forced to use his wit in the wrong way.

When abused by the evil man, he takes it as a compliment.

When praised by the evil man, he takes it as a sign of warning.

The compliment from a scholar is good, but his criticism is even better.

Criticism of a scholar is highly valued.

A wise man seeks a mentor for criticism.

A stupid man seeks a mentor for compliment.

The one who is afraid of sins will struggle to correct himself.

Reminding himself to improve all the time.

He appreciates every good deed no matter how small.

And is fearful of punishment in every sin no matter how small.

Therefore one must be careful.

Admit defeat on the outside, to gain victory over one's mind.

Ignore all negative responses and remain faithful to virtuous belief.

Eager to do only good deeds.

The Lord Buddha's teachings is eternal.

To be in trend, do only good deeds and avoid evil deeds.

Chapter 77

The type of friends you make, shows the type of person you are.

Choose your friends carefully.

Make friend with a monkey, you will become a monkey.

Make friend with a human, you will become a human.

Make friend with an angel, you will become an angel.

Make friend with an evil man, you will become evil.

Make friend with a good man, you will become a good person.

Make friend with a virtuous being, you will become a virtuous being.

Keep away from bad company, like you will avoid ferocious animals.

Look for good company, like you will look for precious gems.

Bad company will bring us down.

Good company will bring us a bright future.

Have faith in great company.

Search for the righteous one with morality.

Listen to him and pay deep respects.

Accept his teachings and follow strictly.

Follow his footsteps.

Search for great company and pay him due respects.

Chapter 78

If one let the desire run wild,
That person will be in deep trouble.

When he is in need of anything, he must satisfy it.

When bored, he abandons it immediately.

This means a mental breakdown is near.

If you want to be normal, learn to be more tolerating.

Do not spoil oneself.

The act of satisfying the urge is like quenching the thirst
with sea water.

Be satisfied with what you have.

It is not good to have everything according to your wish.

It is harmful.

Simple life is peaceful.

To heal oneself from a nervous breakdown, learn to
persevere and stop the urge.

The insane man is temperamental.

He will stop at nothing to satisfy his needs.

Chapter 79

Worldly treasures mean nothing if you have no virtue in your heart.

High worldly status is valueless if you do not understand Dhamma.

Worldly treasures are useless once you are dead.

The wise man strives to practice Dhamma,
And cherishes the chance of encountering Buddhism.

The occurring of Lord Buddha is extremely rare.

Ladies and gentlemen, be alert and extremely careful,

What is the use of merry-making when the flames of old age, sickness and death are burning brightly?

The physical body does not last, only death lasts.

All of us will die eventually.

Think carefully what you can take with you when you die.

Strive to practice Dhamma.

Strive to accumulate merits, give alms and practice meditation.

Do not let time pass by in vain.

As time passes each day, we are closer to death by another day.

The physical body does not last, only death lasts.

Are you prepared?

Chapter 80

There is no hiding place in doing evil.

It is impossible to do evil without anyone knowing.

Angels and ghosts are keeping watch.

We know what we do.

The one who does evil has no self respect.

He has no respect for righteousness.

Ghosts and angels are murmuring,

But the culprit is unaware.

His account in hell is recorded in detail.

But he is still unaware.

He covers his ears and steal the bell,

Misunderstanding that the bell does not ring.

But everybody else hears the bell echoing.

Do not be sad if nobody notices your good deeds.

Do not be glad if nobody notices your evil deeds.

Are you not a somebody?

If are prisoners waiting for death sentence, why hurt one another.

Chapter 81

Be gentle when it is time to be gentle.

Be tough when the time comes.

If you are gentle all the time, you will lose.

If you are tough all the time, you will be defeated.

When it is time to fight, fight.

When it is time to give up, give up.

When it is time to attack, attack.

When it is time to retreat, retreat.

The best tactic is to be flexible according to the situation.

All rules are fixed. Discretion is not.

Rules are followed and used.

But discrete consideration should be applied to real situation.

Discipline and wisdom hand in hand work very well.

Hasty actions will lead to failure.

Chapter 82

A rich man or a poor man is not judged by money.

Judges him by looking into his inner self.

A satisfied mind makes a man rich, a starving mind makes a poor man.

When desires arise,

This man is never satisfied.

This is a very poor man.

When the heart is satisfied,

The man is happy with what he has.

This is a rich man.

We are born empty-handed and will die empty-handed.

The life balance sheet is similar in every man, no profit no loss.

The difference is in the mind.

A stupid man lets desire conquer him.

Allows himself to be the slave of desires and suffers terribly all his life.

Even when death comes, he dies empty-handed.

A stupid man becomes the slave of desires.

The truth is revealed when he dies.

He cannot take anything with him at all.

Chapter 83

Behave according to the circumstance.

Be serious if the need arises.

Be flexible if the need comes.

It is like rowing a boat in strong current.

Be tough when the need arises.

Be gentle when the need comes.

Aggressive leads to destruction.

Submissiveness results in no work done.

It is the art of adjusting.

Extremity is useless.

Keep a firm and steady mind.

Fulfill your duty the best you can.

Do not be discouraged by obstacles.

Adapt according to the situation.

And everything will turn out fine.

Chapter 84

When you go astray in life,
The sky may burn bright but the mind is blind.
Reject the truth and see only illusion.
Think of castles in the air, reject reality.
Actions controlled by desires not reasons.
Becomes bias, lose sense of justice.
Fool others and oneself.
Uses instinct instead of wisdom.
Becomes slave to wickedness, ignores morality.
Accepts what you like, rejects what is right.
Becomes crooked even in the bone.
Believes oneself is above all rules.
Only cares for instant relief, ignores consequence.
Hence disaster awaits.
Prosperity is out of reach.

Chapter 85

The acts of kindness brings happiness.

You are happy. I am happy.

Anger brings pain and suffering.

You suffer. I suffer.

You receive the result of your action.

You get what you give.

Helping others is like helping yourself.

Hurting others is like hurting yourself.

This world is like a gigantic mirror,

Reflecting actions back to the doer.

Believe in karma.

Do good get good result. Do bad get bad result.

Do not think evil deeds will make you happy.

Do not think do evil will get reward.

Karma.

The cart follows the bull.

Chapter 86

The enlightened one will strive to do merits.

Merits is essential to the mind,

Like blood and flesh is essential to the body.

The wise one sees the value of merits.

The stupid one does evil deeds without thinking,

Due to lack of wisdom.

The stupid one accumulates the causes of all troubles.

That is bad karma.

Good karma leads to prosperity.

Wise man never stop doing merits.

Stupidity leads to wrong doings.

Lacks of wisdom leads to evil deeds.

Thoughtlessness leads to selfishness.

Takes advantage of others because unable to differentiate right from wrong.

Chapter 87

An open-minded person does not reject things easily.

Can accept even things that he dislikes.

The ocean is mighty because it receives various streams.

One who seeks large enterprise should ignore personal dislikes.

Do not focus on one's point of view.

Must combine and coordinate public opinions.

Accept good suggestions even though one dislikes the person who suggests it.

Put aside personal dislikes and rewards people according to their work.

Punishes one's close friends fairly even if they do wrong.

To accomplish a great project one must have other people's acceptance and support.

Win the public over by one's fairness.

Win the person's heart and he will be on your side.

Without the public's heart and support, no job can be done.

Responsibility must come first before personal likes.

Do not be selfish.

A selfish person gets smaller and smaller.

Chapter 88

When the mind is corrupted, failure is the result.

Unknowingly harm oneself from the start.

Corrupted thoughts are terrible. To put it into action is disaster.

Evilness is independable.

Evilness is unlovable.

Worst bandits still look for an honest man to be by his side.

Even the wicked one still wants the best.

Evilness is unwanted.

That means the evil man does not love himself.

Evil man destroys himself by evil action.

No wise man will do so.

Hence evil men are stupid men.

Because lack of wisdom, he does evil.

Because of stupidity he does corrupted action.

Wise man maintains his righteousness like the salt maintains its saltiness.

Do no wrong even when you are tempted.

Chapter 89

Negatives desires in our heart are like bandits,
Ready to rob our life.
Accumulate negative desires is like having a pet tiger.
Evil in the heart is a time-bomb in the bedroom.
Do not let the negative desires infest the mind.
Body waste no matter how small, give off terrible odour.
Evil no matter how small, can create suffering.
A pinch today may become a huge pile in the future.
Therefore the wise one will not ignore small matter.
And will have faith in merits no matter how small.
He sees the harm in evil no matter how small.
This is to be aware of carelessness.
The lord Buddha praises those who are careful.
The careful ones will reach their religious goal.
The careless ones are the living-dead.

Chapter 90

When faced by unlucky break in life,

One must learn to endure.

And work harder.

Worldly obstacles are nothing to be afraid of.

Only fear the lack of endurance in a man.

Mountains can be destroyed.

Ocean can be crossed.

The sky can be reached.

The sea bottom can be dived.

Hence man must not be discouraged.

Helplessness is useless.

Discouragement does not help any man.

Pick yourself up if you trip.

Pick yourself up if you fall down.

Nothing is more scary than lack of perseverance.

Chapter 91

The man who gets carried away by happiness will meet with misery.

He who accepts religious teaching will meet with happiness.

The exit of misery is happiness.

The exit of happiness is misery.

Emotions are happiness, suffering and neutrality.

Change according to reasons and surrounding factors.

The enlightened one sees that emotional feeling has no infinite ending.

He is tired of clinging on to the physical body.

Emotion changes. There is no ending to happiness, suffering and stillness.

The wise man will step back and withdraw from emotions.

Because he knows nothing lasts forever.

Cling on and be miserable. Let go and be free.

End the desire for emotional feeling.

Remain in the state of neutrality and awareness with no connection to the world.

Accept but do not get attached.

Free oneself from desire.

Chapter 92

A glorious biography of a hero is based on his accomplishment.

The hardship that he experiences is highly valued.

Greatness is not measured by inheritance.

Greatness is not measured by luck.

A hero is worth by the hardship that he goes through.

Enemies, obstacles and problems act as ladders that bring him higher.

Droplets of sweat, blood and tears act as stimulants.

Perseverance and endurance are his weapons.

He trains himself through hardship.

Positivity acts as traveling companion.

The ability to fulfill a duty will bring pride.

Ignore the consequences.

Eager to put into action rather than stay idle.

Wants to be exhausted creator.

Do not care for reward.

Live to create benefit for the public,

Without asking for any credit.

Chapter 93

Human calculation cannot fight karma.

Karma has full control.

Nothing can stop karma.

Good karma acts as a miracle support.

Bad karma will destroy everything.

Do not be happy by the result of making bad karma.

Do not be sad by the thing you loose because of doing good karma.

Do not get carried away doing bad karma.

Repent.

Accumulating bad karma will shut off spiritual progress,

When incarnation comes, one will be degraded.

Correct mistakes today,

It would be too late to repent in hell.

Failure in repentance will bring terrible consequences.

Facing the overcrowding hell with bloody tears.

Chapter 94

One should have dhamma.

Be virtuous.

Accumulate good merits like termites accumulate earth.

Little by little and it becomes anthill.

Do not stop making good deeds.

Do not stop making merits.

As long as you are alive,

Continue to make merits.

A meritless life,

Is a wasted life.

Wasted lifetime.

Life is worthwhile because of making merits.

It is not valued by decomposing body.

It is not measured by the pile of treasure left behind.

Only good and bad merits accompany you in death.

Chapter 95

Look for true friend who can advise you.

Then humbly accept his advice.

Wise one search for mentor's criticism.

Believing that mentor's criticism is precious like gold.

It is the right path to progressive life.

Stupid one search for mentor's praise.

His stupidity makes him boastful.

Shamelessly belittle his mentor.

When the stupid sees dog waste and gold put together
side by side,

He will wrap up the dog waste and take it home.

Ignore the gold.

Due to lack of wisdom, he is boastful.

Reject all advice.

And treasure his stupidity.

Chapter 96

Nothing in this world is perfect.

Let wisdom search for usefulness from mistake.

From this point of view, the mistake is no longer a weakness.

Have positive attitude and be happy.

Do not worry about unforeseen problem.

Treat this problem as the grinding stone that sharpens your wisdom.

Transform problem into knowledge.

Too much comfort will reduce intellectual ability.

Wisdom comes with problem.

Problem leads to wisdom.

Why be afraid of problem?

Do not be hysterical when face by problem.

Compose oneself.

This bring forth wisdom.

Chapter 97

To gain anything in this world,
Exchange it with virtue, perseverance and sincerity.

People's heart can be softened by virtue.

People's heart can be hardened by evilness.

Deep down inside everyone submits to good man.

Nobody will yield if they have never been touched.

People are touched by goodness not evilness.

Wise one will strive to make good merit.

Ignoring negative stimulant.

Bad people destroy themselves first,

Then they destroy others.

Evilness in the heart will destroy the owner first.

Stupid people willingly accept evilness to the heart.

Wise one is ashamed and afraid of bad deeds.

He sees the penalty of evil in his heart is worst than any
evil spirit.

The one who maintain virtues in his heart is like protecting
everything in this world.

Chapter 98

When create greatness for the world,

It is something that we should do.

Do not expect any credit.

Good deed is what we should do.

Good deed is what we must do.

Good deed is something that we should do and have to do.

Therefore do not expect any credit.

Refrain from doing good deed and life will be in trouble.

Doing good deed is the greatest thing in life.

Why expect any reward from doing so?

Wise one has great faith in doing good deed.

He does good for the sake of goodness.

He does not want anything in return.

He does not do good deed for the sake of fame and fortune.

Let the goodness in the heart create world benefit,

Without expecting anything in return.

What else do you need when you have a chance to do good deed.

Chapter 99

Physical body,

When sees through the normal eyes one sees male, female, tall, short, black, white, beautiful, ugly.

But when look through the eye of wisdom, we are all equal by element.

Equal by the four elements that is earth, water, wind, fire.

Equal by death.

Equal by being abandoned in the world.

Equal by inability to bring along.

Equal by suffering.

Equal by inability to hide from danger.

Equal by being the target of all sufferings.

Equal by inability to be the final sanctuary.

Equal by having no substantiality.

Equal by being unable to control.

Equal by having no self existence.

One should be weary, should be relaxed and should be freed.

Stop being possessive.

Aim for Nirvana.

Chapter 100

When face by troubles and sufferings,

It is the chance to reflect and correct the past mistakes.

When encounter by good fortune,

Do not get carried away.

When face by good thing, do not get greedy.

When face by good happening, control yourself.

Do not get carried away.

Think wisely when face with trouble.

Do not get carried away when your wish is fulfilled.

Do not over eat when face with favorite food,

Fill half the stomach.

When in love, beware of heartbreak.

Do not surrender your whole heart.

Do not throw yourself wholeheartedly when lure by fantastic things.

Look around carefully.

Should know when to stop.

Too much of anything will bring trouble.

Chapter 101

Be ready to create a cause.

Be creative.

Do not worry about the consequences.

Do not waste time eagerly waiting for the result.

Spend that time to create and develop a cause.

Remove the weeds and water the plants.

Do not anticipate the plant to bear fruit.

Go home and sleep after tending the trees.

Do not wait under the tree.

Spend one's time and energy for a good cause.

Do not worry about the consequences.

Consequence occur but not due to urge.

Consequence occur but not due to desire.

Desire and hunger tires out the physical body.

We can create a cause to prosperity without desires.

Can create a prosperity without evil desires.

The enlightened one can create good cause and distance himself from evil desires.

Chapter 102

The longevity of the world is infinity.

Human life is so short.

Comes and goes in a wink.

The occurrence of coming and going would stir the emotional perception.

The existence of life is short.

No one has control of the world.

Just come and go.

Instant death bring changes.

Old age, sickness, and death is perceived by the learned one.

Everyone passes through the world but no one can control it.

Once born, be ready to face death.

Life comes and goes.

Do not be materialistic.

Do not be snobbish.

Understanding life one must be careful.

Do merits, aim for nirvana.

If one gets carried away, one would regret.

Human life is so short.

Chapter 103

Philosopher would make known his weak point to public.

Because the more he conceals it, the more people want to dig into his weak points.

Reveal it to all is better.

Then those people who wait to dig into his weakness will be disappointed.

Then they will let him through.

To announce one's faults is a method of asking for forgiveness.

It shows one's repentance.

People are ready to forgive those who repent.

On the other hand,

People like to dig into other people's closets looking for skeletons.

Lord Buddha's teaching is magnificent.

So let us all be merciful, beg for forgiveness and be forgiving.

We must accept our mistakes and repent.

A generous heart has great faith in good deeds.

He sees the goodness in small good deeds. Sees the punishment in doing small bad deeds.

Be ready to accept your wrong doings and mend your way under every circumstance.

Chapter 104

One must not be over confident when meet with success.

One must not be careless.

Should reflect and search for one's blemish constantly.

Focus and improve oneself.

Do not be depressed by one's mistakes.

Dirty cloth can be washed.

Scrub and clean where the stain is.

Do not cry when you see the stain.

When one spots one's mistake, corrects it.

Do not just sit and be depressed.

Ignore your strong points.

Focus on your weak points and correct it.

Doing laundry, do not look at the clean spot.

Search for stains and remove them.

Do not get carried away by success.

Focus and strive to improve.

Do not waste time admiring your strong points.

Chapter 105

Fill the jar with water ignoring the leak,
Is not worthwhile.

Giving alms but ignoring morality,
Is not worthwhile.

Pay attention to strangers but ignore friendship among
relative.

Beware that the new relationship is not worthwhile.

Pretend to be good on the outside.

Fame cannot conceal inefficiency.

Have high ideology but do not change one's bad habit.

Beware that the evil in the heart will swallow the ideology.

Strive to look good on the outside but fail to be good
inside.

The public will despise one's wickedness no matter how
good you look.

Spoil your wife and children ignoring parents' needs.

Beware, you reap what you sow.

Busy making money instead of making merits,

You will end up being a hungry ghost.

Care only for material, ignoring dhamma,

Beware, hell will be your next destination.

Chapter 106

Ignoring principle to please other,

At first appear to be good.

But later will meet a lot of problem.

Keep to your principle firmly.

At first you might be ridiculed by other.

But in future you will be respected.

A woman who gives in to the man demand easily,

Would be looked down,

Even from that man.

We must remain steadfast to the principle.

If we insist on maintaining our principle, people will look up to us.

If we give in to their demand, we will be a worthless person.

They will look down on us.

Lack of principle is equal to worthlessness.

Morality is the best principle.

Insist on maintaining morality even under critical condition.

Lack of morality is equal to worthlessness.

Chapter 107

Look into detail to examine a person clearly.

Even though he wants to deceive us, the small detail will reveal his true self.

Looking into small details, will tell us more about a person's characteristic.

When startled, he will reveal his true self.

When taken by surprise, he will reveal his true self.

The fake one will try to cover up big matter.

The small matter will be ignored.

Therefore, the person who ignores small matter is not a good person.

A really good person will manage everything properly even small matter.

Do not be tricked by facial appearance.

Do not make hasty judgement.

Take time to judge a person.

Do not overlook the small detail.

Small detail will reveal true self.

A really good person will remain constant even concerning small matter.

Do not be fooled by big matter.

Chapter 108

A person who does not really know anything deeply, will talk in ignorant way.

When it comes to important matter he will talk in an evasive manner.

When he does not know what to do he will try to be amusing.

The more he talks the more people will realize that he knows nothing.

One should keep quiet if one does not understand.

Do not make matter worse by talking too much.

Action will reveal that we know nothing.

Keep boasting and you will be looked down.

Better keep quiet and listen.

Talk less and listen more.

Admit your ignorance,

That will make you a clever person.

He who admits his own stupidity will be clever in future.

If you are stupid but still pretend to be clever, more damage will be done.

Do not denounce oneself by bragging,

Or everyone will know that we are stupid.

Chapter 109

Nothing in the world is certain.

If you understand that something is certain you will be in trouble.

Something which is not broken yet is going to be broken soon.

Something which is not extinguished yet is going to be extinguished soon.

Physical body does not last.

Possessiveness creates great pain.

Moaning and groaning will take place when something changes.

All form of misery start from possessiveness.

Possessiveness in physical body that one day must die.

Possessiveness in treasure that has to be separated.

Possessiveness in life which is going to end.

Possessiveness in earthly treasure which has to be abandoned.

The act of possessiveness goes against nature.

The learned man strives to let go.

The more possessive you are the more misery you have. Better let go.

Do not be possessive.

Chapter 110

Wisdom is not the last virtue.

After wisdom is perseverance and endurance.

No matter how clever you are if there is no perseverance, no job can be done.

If there is perseverance but lack of endurance, the job cannot be completed.

Perseverance and endurance are very important.

Because it is the strength that help wisdom complete a job.

Having wisdom is like having sense of direction.

Perseverance is the strength that creates movement.

Having endurance is like maintaining the engine.

The one who has only wisdom is ill-fated.

Has a lot of knowledge but get nothing done.

He who seeks religious progressiveness must create perseverance and endurance in his heart.

It will be a tremendous step towards successfulness.

Do not be lazy. Do not be weak. Learn to endure.

Or else you will be ill-fated and unlucky one.

Chapter 111

A person with generous mind will have different point of view.

Will look at people with kindness.

Will view people in positive way without finding fault.

Compare to normal people, he is ready to forgive.

Accept that this world is not perfect.

Does not expect that everything has to be perfect for himself.

He does not get angry when things do not go according to his way.

Take betrayal as a lesson.

Do not be sad when you are disappointed.

Be ready to accept sarcasm.

Even when you are aware of evil thoughts of others you do not embarrass them by reveal it.

Be ready to accept criticism.

Do not think too highly of oneself.

Let others shine in the limelight willingly.

Look at the world with open heart, life will be less miserable.

You will be happy and contented.

Chapter 112

The first person we harm is ourselves when we have evil thought.

Whenever evilness lurks there will be trouble.

If the evil is in our heart,

How could we be happy.

Wherever there is rotten stuff there is bad smell.

If the rottenness is in our heart,

Our heart will smell bad too.

Do not let your heart be dirty.

If your mind is dirty, how can your heart feels refresh.

Lord Buddha's Dhamma teaches us not to take advantage of others.

That is the way to clean your mind.

Do not clean only the physical body.

The mind is the master. The body is the slave.

The mind is very important.

Chapter 113

Be the honourable giver.

Give without expecting anything in return.

Give without expecting words of thankfulness.

Accept help with dignity.

Accept without getting the giver into trouble.

Do not be greedy.

Be appreciative.

Be grateful.

Be a mighty giver.

Desire to help with a heart that has unlimited kindness.

Desire to sacrifice for public interest and peacefulness.

Desire happiness for all kind of living things.

It is easy to accept all the time but it will make you lose your dignity.

It is difficult to be a giver but it give you dignity.

Be a mighty giver.

When accepting maintain your dignity.

Chapter 114

No matter how talented you are,

If you have attitude problem nobody will like you.

No matter how capable you are,

If you are wicked, nobody will respect you.

No matter how well qualified you are,

If you have no goodness in you, you are worthless.

Goodness is like salt.

Add in to keep things from rotting.

Lack of goodness leads to worms.

Lack of goodness you are worthless.

Strive to do good merit to make your life worthwhile.

Goodness will add value to your self-worthiness.

Last but not least, the one who is capable of doing good deeds will win.

Goodness is worth more than capability.

Virtue has more power over destiny.

Chapter 115

Wise one will always play safe.

He will always be on guard.

Keep himself away from harm.

The wise one will protect himself from harm even before harm approach him.

Learn to admit mistakes with others.

Admitting your mistakes with others will gain supportive friends.

Avoid getting credits along with others.

Getting credits along with others will earn you jealous enemies.

Learn to share pain and suffering with others.

Sharing pain with others will earn you true friends.

Avoid sharing happiness with others.

Sharing happiness with others will bring you sarcasm.

Whatever does not belong to you do not accept it.

Whatever belongs to you, do not keep everything to yourself.

Share it with others.

Do this often and you will have no enemy.

There will be friends to protect you from harm.

So this will protect oneself from harm even before harm approach.

Chapter 116

When you lose sense of direction,
If someone points out the right way,
His words has great value.

Quoting proverbs has great value.

It is like giving the person the right direction.

Words of dhamma that comes from anyone,
Has great value to the listener.

Angels will praise the proverbs.

Because these proverbs will lead the way to heaven and
Nirvana.

The map that leads to treasure is valuable.

Words that make no sense even accompanied by music
has no value.

Even spoke by the beautiful voice still make no sense.

Learned one will strive to quote proverbs.

Quotation of proverbs has great value.

Quoting, writing, spreading proverbs is great merit

Chapter 117

Man is reincarnated countless times.

Deep down in the heart he accumulates many old habits.

Some are good, some are bad.

No one has only good side.

No one has only bad side.

Maintain the good side and make it better.

Try to correct bad habits and weed them out.

No matter how difficult, do it.

Develop oneself to make it worthwhile that one has met Buddhism.

If he does not correct the mistakes, he is worthless.

If he does not do more good deeds he will be worthless.

If he is stupid and evil as before, he is worthless.

He wasted lifetime.

Life should be better not worse.

Exempt from evil, create merits, do not be discouraged.

A long journey starts with a first step.

Chapter 118

In a car there is an accelerator and a brake.

When the time comes to increase speed, step on the accelerator.

When the time comes to slow down, step on the brake.

If you step at the wrong moment you will be in trouble.

Life works the same way.

Increase speed when you have to. Stop when you have to.

If increase speed alone without braking, you will be in trouble.

If you press on the brake all the time, you will be like a log.

Use your brain at the right time and right place.

Speed up when the need comes.

Slow down when the need arises.

Halt when you have to.

When it is time to stop, be still like a log or stone.

Do not be moved by stimulant.

If you do not stop when you should stop,

You will interrupt your self progress and face a lot of problem.

When it is time to stop, stop. When it is time to be satisfied, be satisfied.

No plan is completed without the above rhythm.

Chapter 119

Words spoken from the mouth come from the heart.

Positive words make the heart and mouth give off fragrant smell.

Negative words make the heart and mouth give off bad odour.

Nothing is difficult if we want to learn.

If you focus on learning, you can learn anything.

Learn to speak positively so you can make yourself a bright future.

Learn to speak negatively and you will make your life miserable.

Negative words are evil words which can be classified into four types.

Tell a lie, that is to make untrue statement in order to deceive.

To talk in a way that create a rift among people.

Use vulgar words to hurt people's feelings.

Talk nonsense.

Wise man should stay away from these four types of negative words.

Bad habits must be corrected.

Evil words will destroy oneself.

The value of good words cannot be estimated.

Chapter 120

Goodness is the foundation that helps to maintain stability in human life.

Whereas evilness is the destroyer.

Evilness destroy everything everywhere.

Wherever evilness accumulate, that place is like explosive place.

Which will destroy everything.

External protection is useless.

Evilness harm people from inside.

Formidable wall is useless if the enemy is inside the house.

Evilness imbedded in anyone will destroy that person severely.

The wise one strives to do good.

Goodness is the protection against deterioration.

Goodness acts as salt that preserves the heart.

Preserve heart with goodness protect it from decomposition.

Life is totally destroyed because of evilness.

Chapter 121

When human is born,

It is essential to have food.

Everyone must eat to nourish the body.

Dhamma is essential nourishment for the mind.

Healthy mind need nourishment.

Anyone who lacks dhamma will suffer.

Will be tormented.

Live in hardship.

Most human ignore the value of food for the heart.

This is because they lack wisdom.

Stupid one starves himself.

Without physical food, man will die of starvation.

Lack of mental food, lack of goodness will lead man to hell.

Even though still alive but lack of happiness.

Dhamma is essential to human life and cannot live without.

Lack of wisdom will think that dhamma is not important.

Like chicken which finds the gem but does not know its value.

Chapter 122

While carrying out your duty you have to take full responsibility,

Do not let emotion take control.

Do not let your temper control you.

Do not let greed overcome you.

You must fulfill your duty to have a perfect result.

If you want to do it, do it. If you do not feel like doing it, you stop.

If you are in the good mood, you do it. If you are in a bad mood, you stop.

How can the job be completed.

Carry out your duty with responsibility, not eagerness.

Your life will be in trouble if you let eagerness conquer.

You will not succeed in doing anything.

No one will trust you.

Fulfill your duty accordingly with perseverance and endurance.

Success will follow.

No matter how big the project is, it can be completed with perseverance and endurance.

Responsibility is important.

Do not place importance on emotions.

Chapter 123

It is bad to find fault with others.

The person who practice dhamma should not find fault with others.

But should find fault with oneself.

Find fault with oneself to correct it.

Mental training is like rowing a boat against the current.

If you are slow you will be pushed back.

Our duty is to row our own boat.

Not other people's boat.

Be strict with yourself but flexible to other.

Then dhamma will progress.

If you neglect yourself but find fault with others,

Dhamma in your mind will wither and die.

Do not think that we are good.

Goodness is judged by self-progressing.

A single shower cannot keep you clean for the rest of your life.

Make it a habit to do good deeds to progress yourself.

Only then you will be able to depend on yourself.

Therefore, we must find fault with ourselves to correct and keep progressing.

Chapter 124

Do not even think of rearranging and managing the world.

All goodness start with ourselves.

Firstly we must rearrange and manage ourselves.

If he is mean to us, we must be kind to him.

If he tricks us, we must be truthful to him.

If he is aggressive, we must be merciful.

If he is selfish, we must be generous.

Do not wait for other to do good.

The one who waits for other to do good first is the evil man.

Good man is the one who purposely does good deeds.

Does not get discouraged no matter how the situation changed.

Win over the evil one with goodness.

Win over stingy person with generosity.

If a dog bites you and you bite back, you will become a dog.

Maintain goodness like salt maintain its saltiness.

No matter how situation change, the mind will not move.

Chapter 125

On a sunny day,
People search for shade.

In a competitive world,
People search for kindness.

Kindness radiates peacefulness.

Taking advantage of one another creates pain and suffering.

Intense competition creates restlessness.

Human needs more than just four basic foundations, that is food, medicine, clothing and shelter.

But also needs a shady and peaceful place for the mind to rest.

Honesty and sincerity bring peacefulness.

Kindness brings joyfulness.

Any place that lacks morality, is not suitable for living.

Spread morality far and wide.

The spreading of dharma makes the world peaceful.

The spreading of dharma is admirable.

This is the reason that makes the world peaceful.

Chapter 126

Chopping wood,
The axe to use must be sharp.
But the pressure is also crucial.
Lack of pressure, the axe blade will not penetrate.
Wisdom is the axe blade.
Encouragement is the strength that chops the tree.
Wisdom alone cannot successfully complete a job.
Encouragement is a must.
Must be consistence, not give in to obstacle.
Endurance is a must.
Determine to move forward in dhamma's way.
Maintain steadfastness in your glorious goal.
Be sincere. Do not get distracted.
Only then progress in dhamma way will occur.
Encourage oneself to practice hard.
When you fall, get up and fight.
Do not be afraid of failure.
Where there is determination, success awaits.

Chapter 127

Aggressiveness can be used as a tool of destruction.

But cannot be used as a construction tool.

An aggressive person,

Will not be able to complete any project smoothly.

And is unable to maintain anything.

The one who completes big project has a humble personality.

He is flexible and ready to listen to other people's opinion.

A good leader should be a center of idea from community.

A good leader does not have to be bright.

But a good leader should know how to use clever people.

If he thinks too highly of himself, he will lose the opportunity to use community wisdom.

The ocean lies low,

Therefore, it is the place where sources of water come together.

The water hole is on a mountain top.

Therefore the water flows elsewhere.

Humility brings you advantages.

Aggressiveness leaves you with nothing.

Chapter 128

Carry out your duty perfectly towards upper level, middle level and lower level.

Upper level has more authority and should be respected.

Middle level is like us and should be treated with kindness.

Lower level is less fortunate than us and we should be kind to them.

If you carry out your duty to perfection, your life will be well balanced.

You will have shelter, home and a place in society.

Wise man carry out his duty perfectly, and fairly to those concern.

Perfect duty carry out will act as a pillar.

Refuse to carry out duty, life will be in trouble.

The man who does not carry out his duty well, life will be miserable.

Focus on your work and do it well.

If you do not do your job wholeheartedly, you will not be a whole person.

When you promise to do something, do it.

Words alone are not sacred.

Actions make words sacred.

Do what you have to do.

Fulfill your duty and your life will be perfect.

Chapter 129

Running is tiring.

Take a break.

Desires make us run non-stop.

Never satisfied with what you have.

Always wanting something new.

Control your urge.

Stop craving.

Do not be a slave to desire.

Do not be greedy.

Correct oneself.

Do not run madly after money, be thrifty.

Running after greed is like shadow chasing.

Useless effort.

Quenching thirst with sea water make it worse.

Be contented and life will be peaceful.

Do not struggle to satisfy greed.

Chapter 130

Endless greed is poverty.

If you are greedy, you are never satisfied.

You will never be rich if you are greedy.

No matter how rich he is, a greedy person never has a fulfilled life.

How can a dissatisfied person be rich in life?

A greedy person is never satisfied.

A greedy person can never be rich.

Do not judge a person by the way he appears.

Look deeply into the heart.

If your heart is satisfied, you are rich. If not, you are poor.

Do not judge wealth by material.

A narrow-minded person is the poorest.

A starving person is the one who never has enough.

A traitor is left with nothing in life.

Chapter 131

The real dhamma is the language of the heart.

Not the language used in books.

True dhamma should be put into practice.

When put into action you will be able to experience deeply.

Practice dhamma and you will experience peacefulness.

A peacefulness and happiness indescribable.

Only the one who practices dhamma truly will experience this.

The one who reads and recites dhamma will not experience this.

To truly learn dhamma is to practice till the heart remembers.

Put into practice with respect to the Lord Buddha's teachings.

True dhamma teaches one to sacrifice.

Do not be possessive.

The taste of dhamma is the taste of sacrificing.

Let go and relax.

Chapter 132

When the heart is evil,

The whole world appears to be enemy.

Suspecting everything around,

Even when sleeping will jump in fear.

Sleeping in the castle but feel like in hell.

Result of bad karma can be seen in present life.

One who thinks evil becomes evil,

Make the heart and mind become worse.

The thought of harming other will harm oneself.

The thought of accusing other is like accusing oneself.

The thought of destroying other is like destroying oneself.

When the heart is evil, there is no happiness.

Change the evil thought, the thought of taking advantage of other.

Learn to be forgiving.

Do not take revenge.

Be tolerant, do not burst out in rage.

Chapter 133

No water in any river can be compared to lust.

The main river can be filled when sources of water come.

The desire in the heart can never be filled like the river.

You can never satisfied your craving.

The more you tried, the craving increases.

Learn to discipline your mind.

Limit self indulgence.

Over self indulgence will create big problem.

Spoil oneself will bring havoc.

Set a limit.

Consume fairly.

Reducing consumption to create balance in life.

Lust come hand in hand with millions of problems.

Set a limit will help solve problems.

To have a peaceful life, one should cut down the desire.

Do not try to satisfy lust because it never stops.

Chapter 134

The sea is mighty because it embraces hundred of rivers.

One should be humble in order to receive teachings from wise one.

Humility enables one to have great wisdom.

Being arrogant and stubborn is the way to cherish stupidity.

To progress one must accept training with respect.

To progress one must humbly endure tough training.

To be successful one must welcome criticism from mentors.

No one is perfect.

Practice make perfect.

Dhamma teachings is the best.

Dhamma is the best way to discipline human mind.

Practicing dhamma is the best.

Criticism from mentor means the most.

It is the golden opportunity to come across Buddha's dhamma.

Dhamma is the only thing you can depend in life.

The person who lacks dhamma will suffer and never find happiness.

Let dhamma lead your life.

Dhamma is the best thing to depend on.

Chapter 135

Whatever you do there must be a limit.

Too much of anything can be bad.

Searching for moderate level is called "Sappaya" in dhamma language.

"Sappaya" means not too much, not too little.

This can be used to correct your weakness.

Each person has his own weakness.

"Sappaya" is the solution that helps correct our weakness.

To help us change our bad habit.

Wherever you are, whatever you use, whoever you are associated with, make you have more bad habits,

That place, that thing, that person, should be erased from your life.

But connection with any place, anything, any person, make us a better person,

We should move closer to that place, that thing, that person.

Even when kicked out one should be stubborn and refuse to leave easily.

The most important is true friend.

Whoever can teach us dhamma and advise us,

We should visit the person often, showing highest respect.

Even when chase off, one should be stubborn and refuse to leave easily.

True friends are hard to find. Treat them with respect.

Chapter 136

The taste of lust is like the dog nibbling the bone.

Understood that the taste is heavenly.

But actually it is the taste of its own saliva.

Human has emotion concerning himself only.

Has no feelings from others.

Misunderstand that he receives exciting touch from other.

Actually it is his own feelings.

Therefore those who look for lust is fooled by nature.

For those who look for dhamma will search for the true self,

By meditating and being aware mentally and physically.

Those who look for dhamma will find the truth without being fooled by nature.

Those who look for lust will suffer.

Those who look for dhamma will find peace.

Chapter 137

A life without treasures is without worries.

Without fame is without troubles.

Without honors is to be free from hypocrite.

To be free from talents is to be free from messy situations.

No matter how much you have, they will be gone one day.

Either before you die or after you are dead.

If you cling on too much, parting is painful.

We have to part with loved ones one day.

Nothing lasts forever. The one who rejects this truth is really stupid.

Learn to accept.

Do not be fooled. Nothing lasts, or you will suffer.

Everything happens and dies out.

Nothing lasts forever even the physical body.

The one who ignores this fact will suffer.

Will be in deep trouble when the truth reveals.

Chapter 138

Cancer that attack the body is deadly.

The attitude of seeing wrong as right is deadlier.

The seeing wrong as right make life go from bad to worse.

Misunderstand that there is no merit, no bad karma.

Misunderstand that death is the end of everything.

Misunderstand that there is no hell, no heaven.

Misunderstanding this, so reduce faith in merits making.

Take the wrong path, do bad deeds.

Think evil and fear nothing.

This is a terrible mistake.

This lead to disastrous results.

Make your life sink lower.

This will lead to hell.

The attitude of seeing wrong as right is deadlier than cancer.

Whoever believe in this view will suffer terribly.

Walking into the abyss thinking it is the way to happiness.

Have faith in the Three Jewels that is Lord Buddha, his teachings - dhamma, and his disciples.

Must accept that bad deeds will be punished. Therefore, strive to do merits.

Good deeds and bad deeds exist as heaven and hell exist.

Chapter 139

Criticism from wise man is like a gift from heaven.

The scoldings and teachings from mentor are music to the ears.

Strict parents help children to grow up better.

To progress, one should try to get closer to wise man.

Be humble.

Open your heart to accept criticism willingly.

Human is like a log,

Without proper polishing and shaping, how can it be beautiful.

Those who disrespect wise man are digging their own graves.

Those who refuse to correct their own mistakes will have dangers waiting for them.

The one who disciplines himself is the excellent one.

Be happy when scolded by wise man.

Do not be happy when praised by hooligan.

Stupid one approaches mentor for praises.

The wise one approaches mentor for criticism.

When mentors point out our mistakes is like they are showing us the way to hidden treasures.

Search for the wise one and respectfully accept their teachings.

Chapter 140

First step for beginner is to discipline oneself.

You cannot move on without self-discipline.

You must understand your weakness in order to discipline yourself.

You do not have to know other people's weaknesses.

Stop finding faults with other people.

Always be forgiving.

Do not count the mistakes of others.

Be forgiving to others, strict to yourself.

Find fault with yourself, not others.

Find fault with yourself, correct it in order to progress.

Do not be discouraged by your own fault.

We must first discipline ourselves,

Before we can discipline others.

If you know how to open up one coconut, the rest is the same.

If you cannot open up the first one successfully, do not start on the second one.

If you cannot teach yourself, do not try to teach other.

If you cannot swim, do not try to teach other.

Do not start on the second job before you finish the first one.

Chapter 141

Situation of the world carry on as usual.

A hot tempered person thinks the world moves too slow.

Situation of the world carry on smoothly.

A narrow minded person is afraid of being taken advantage.

Situation of the world carry on as normal.

The cruel person will strive to destroy.

The world changes as it used to be.

Different point of view will have different pictures.

Different intention will have different point of view.

The world is the same but different people look at it differently.

Therefore, seeing wrong as right is a terrible mistake.

To see thing as it is, right is right, is advantageous.

A healthy mind makes the world refresh.

Accept Buddha's dhamma into the heart.

Behave accordingly.

This world will become a wonderful place.

Chapter 142

If the heart is wicked, living in the castle is like in hell.

If the heart is good, living in the hut is like in heaven.

When the heart is sad, you will never find happiness.

No matter where you run, the sadness will follow.

People look for beautiful place, never look for inner beauty.

If the heart is not good, problem will follow.

If the heart is problem free, other matter will become better.

Stop searching for things outside, leaving the heart starving.

If his heart is not at peace, he will destroy everything.

He can destroy everything even his own life.

Bring up children spiritually, not only physically.

Teach them dhamma.

The children have dhamma. The parents will be happy.

If they lack dhamma, disaster will follow.

The finished castle will become hell.

Chapter 143

When people like you, do not be happy.

When people envy you or dislike you, do not be sad.

We live by religious principles.

We do not depend on other people's point of view.

Everywhere you go, there is bound to be people who love you and people who hate you.

At the same time, there are people willing to help and waiting to harm.

The wiseman disciplines himself to be steady and does not waiver.

He completes his duty to perfection.

Does not waiver when life goes up or comes down.

Does not waiver by love or hatred.

Does not waiver by praises or criticisms.

Maintain your religious principles.

Do not get involved in evilness.

Do good deeds consistently.

Then everything will be fine.

Can overcome any obstacles.

Chapter 144

Desire is the cruel master.

Do not become slave to passion.

Do not become the servant to desire.

Do not become the donkey for the desire to ride on.

If you become the slave to passion, your life will be on fire.

The insect flies into the burning fire attracted by the flame.

Not knowing that heat can kill.

A stupid person looks at thing superficially, knowing only its beauty.

But he ignores the pain.

Lust has its good point and bad point.

It is like licking a honey dipped blade.

Stupid person only tastes the sweetness.

Unaware that he could be hurt by the blade.

Wise man knows both advantages and disadvantages.

Live in the world without being addicted to desire.

Do not become slave to passion. Do not become slave to desire.

Chapter 145

When the mind is depressed,
The world appears to be in distress.

When the mind is at peace,
The world appears to be bright and cheerful.

The mind has great influence,
The mind controls how the world appears.

It is important to maintain a peaceful state of mind.

The mind is allergic to bad deeds and can be healed by good deeds.

Refrain from evil. Do more good deeds.

Strive to give alms and maintain religious morality.

Pray to the Lord Buddha and meditate.

Keep a distance from bad company. Get closer to righteous one.

Study the teaching of Lord Buddha.

Discipline the mind.

Have faith in merits making.

When the mind is peaceful, happiness will come.

The world will appear to be a heavenly place.

Chapter 146

If you cannot pass the examination, how can you graduate.

Devil and enemy are examiners.

Do not take obstacle as punishment.

Do not take devil as the one who block your way.

Do not take enemy as our attacker.

Blackness will enhance whiteness.

Wicked people will enhance our goodness.

Do not waste time feeling discouraged.

Devil and enemy are examiners that give out exam sheets.

When face by problem, look at it with sympathy.

That is elevating our mind higher than the problem.

When judgement come, you will pass.

Whatever you lose, do not lose heart.

Maintain pureness of the mind.

When the mind is peaceful and serene, all problem can be solved.

Chapter 147

When one unintentionally do something wrong,

Immediately confess and apologize.

Show repentance.

Blame oneself, promise to change and correct.

A big mistake will look smaller.

Punishment is severe if one does evil and tries to cover up.

Because the problem will not be solved.

A small matter will become bigger.

The more one tries to cover up evil deed, the more harm is done.

Punishment will be lighter if evil deed is revealed.

Punishment is heavy when one tries to cover up evil deed.

Do not be boastful when you do good deeds.

The value of good deeds will reduce if you are too boastful.

If you do good deeds to boast about, the merits is reduced.

Do not boast when you do good deeds.

The result of one's good deeds will be magnificent.

Chapter 148

When one is facing problems,

When one is facing crisis,

If one does not know how to react,

Better keep calm.

Be steady, persevere and endure.

Throwing tantrums will make things worse.

To let temper control one's action will make things worse.

Accept that the problems exist and find the cause.

Correct the problems at the source.

Do not run away from problems.

Slowly solve the problems little by little.

Be consistent when completing one's duty.

Do not worry about things that one cannot control.

Use one's brain to manage what one can control.

Every problem can be solved.

Be realistic. Accept the fact that there is a problem and then solve it.

Think of the real situation not the imaginary one.

Chapter 149

Wash off the dirt, cleanness appear.

Refrain from evil, goodness appear.

Refrain from evil is the important thing in life.

An evil life is a wasted life.

If you do not clean your body for one month, can you stand it?

Have you tried to clean your mind?

Morality cleanse heart and soul.

The one who ignores morality will suffer.

Life can lack anything but morality.

Lack of morality lead to lack of happiness in life.

Will suffer tremendously.

Mind is the master, body is the servant.

Human nourishes the body, but ignores the mind.

Therefore, lead to failure in life.

Unable to bring real happiness into life.

What a pity! What a wasted lifetime.

Chapter 150

By nature, human mind is never satisfied.

The needs increase all the time.

Helping people should start from less to more.

If you help them a lot and then cut down, they go against you.

To control people is an art.

Use maximum authority.

If you use minimum authority, people will go against you.

If you exert authority from more to less, people will appreciate.

Do not rule by giving rewards only.

Do not rule by punishment only.

Rewarding and punishing should be done appropriately,

Based on fairness.

That is called justice.

If judgement is made based on favoritism, problem will not be solved.

Dhamma rule the world eternally.

If actions are not answerable to dhamma, trouble will follow.

If actions are answerable to dhamma, peacefulness reigns.

Whatever you do, keep justice in mind.

Refrain from favoritism.

Chapter 151

It is not necessary to become an enemy with bad guy.

Bad person always makes enemy.

It is not necessary to add oneself to the amount.

Do not let the evilness in the world disturb our mind.

Wise one will focus on kindness and forgiveness.

Get rid of vengeful thought.

There are many evil things in the world.

Do not let it affect us.

When face by evil people, maintain a neutral state of mind.

Maintain a neutral state of mind.

Sometimes evil people teach us high level dhamma.

Maintain a stable state of mind like the earth beneath your feet.

People may throw good things and bad things on the earth.

But the earth will not be moved.

Keep a firm mind.

This world is naturally polluted.

Do not let your mind be polluted too.

Chapter 152

Do not immerse in the past and future emotions.

Because this will cause the mind to be in trouble.

The past cannot be changed.

The future cannot be done.

The present can be done now.

Thinking of the past each time create tension.

Thinking of the future each time create anxiety.

Thinking of the present create no tension, no anxiety.

Focus on present emotion to create awareness.

Knowing the present is better than knowing everything.

Knowing the present end suffering.

Knowing the present bring satisfaction.

Knowing the present bring cheerfulness.

Knowing the present bring radiance.

Chapter 153

Give treasure to greedy person,
Even a gold mine is not enough.
This type of person is ungrateful.
He blames us for giving him too little.
When his mind lacks dhamma,
How much one gives would never be satisfied.
Because of lack of dhamma.

Rata Brahmin offered a table spoon full of rice to Phra Saributra.

Phra Saributra is deeply grateful to him.
Because he is satisfied.

If one understand the meaning of satisfaction, one will appreciate the gift no matter big or small.

Therefore, one is deeply grateful.

When the mind has dhamma, one will understand the meaning of satisfaction.

Dhamma creates unity.
Evilness creates havoc and vengeful actions.
Evilness brings calamity.
Dhamma brings peace and serenity.

Spread dhamma far and wide to create peacefulness and serenity.

Chapter 154

Happiness and suffering is the reflection of each other.

Wherever there is more happiness, there is more suffering.

Wherever there is less happiness, there is less suffering.

Wise man would see through the condition of nature.

Understand the ever changing condition of everything.

Thus search for the place where there is no happiness, no suffering.

As long as one is still immersed in worldly feeling, one will be addicted to happiness and suffering.

Nothing exist. Nothing can be controlled.

Appears to perception of those who practice dhamma as illusion.

Everything is just occurring and ending. Nothing exists.

Understanding this one should learn to let go.

Understanding this situation one should learn to withdraw from emotional addiction.

When nothing exists, happiness and suffering do not exist too.

This brings tranquility.

Nirvana is free from all kind of sufferings.

Chapter 155

The road welcome people who falls.

Failure is a teacher not a sin.

Take failure as a sin will not improve the situation.

The good man is the one who changes.

To have a chance to make a change is the best.

It is impossible to be free from mistake.

It is normal to make a mistake.

The mistake is not evil.

Refusal to correct is evil.

Is it possible for a cloth to be spotless?

When dirty wash it, clean off the dirty spot.

Everything in this world can be corrected.

Unless one refuse to make the correction.

If one stop evil action, one will become a better man.

A good man will correct his mistake. A wicked man will make excuses.

Chapter 156

Pretensions can only deceive other people,

Cannot deceive oneself.

Everyone has conscience.

Evil actions go against conscience.

Bad feelings churn in the heart of evil doers.

Self consciousness will be the punisher.

Causing uneasy feelings.

No one need to know when evil is done.

Self consciousness will be the punisher.

Evil doer will never find happiness.

His face might be smiling but his heart is crying.

Wise man is ashamed of sin and fearful of sin.

Refuse to commit sin even when no one is around.

Because he respects himself.

Chapter 157

When the highest point is reached, one will return to the starting point.

Because highest wisdom shows unity and harmony.

Because understanding thoroughly about everything, all things are equal.

Because understanding thoroughly about elements of the world, there is no classification of anything.

No you. No me. No beginning. No ending.

When there is you, there is me. When there is me, there is you.

When there is beginning, there is ending. When there is ending, there is beginning.

Stop assuming and let go.

Non existence whether it is you or me.

Non existence for beginning or ending.

When one stop assuming, one will stop looking for everything.

Does not want to achieve anything.

When the mind does not wait for anything, the present is the answer.

Does not want anything.

Deeply understand the consistency of the world elements.

When the highest point is reached, one will return to the starting point.

Chapter 158

All good deeds that we did has value,
No matter how small.

The small good deeds that we do may help us solve big problem.

Do not underestimate the value of little things.

One hole in a tile can cause the room to be flooded.

A small little thing may be necessary.

Some of our good point might be really tiny.

But it cannot be ignored.

Do not judge goodness and evilness by its size.

Goodness no matter how small is good.

Evilness no matter how small is evil.

A single jasmine flower is fragrant.

A little bit of faeces is smelly.

A single jasmine flower and a little bit of faeces give a totally different feeling.

Goodness and evilness should not be considered as little.

Chapter 159

Wise man comes to create goodness and benefit for the world.

Without asking for fame and credits.

Those who do merits has a generous heart.

Happy to give up rather than claiming ownership.

Willing to be poor rather than rich.

Willing to give than take.

Do good deeds without thinking of claiming ownership.

Give willingly.

Enjoy the smile on other people's faces rather than his own.

Creating project without wanting anything in return.

Can give up his treasured things

Can give up even his loved ones.

The mind is light and breezy after the giving is over.

It can be concluded that the mind is more important than any material on earth.

When the mind is generous, you will become the shelter that many people look for.

When merit occur in the heart, it will be the permanent steady refuge.

The more faith you have the happier you are, the happier you are the more faith you have.

Chapter 160

When we are born we come empty handed.

When we died we cannot take anything with us.

All treasures just come and go.

What is there to be possessive about.

What is there to be moaned about.

Alms giving is the highest merit.

Give but do not expect anything in return.

Give and have no regret.

Sacrifice is the best way of alms giving.

The person who is happy in alms giving will also be happy in sacrificing.

To be happy in giving and sacrificing is a fulfilling act.

Do not want anything in return.

The wise one will strive hard in alms giving.

To be able to give is enough, not wanting anything else.

Not even a word of thanks.

Desire to fulfill the act of alms giving.

Chapter 161

Ghosts and angels respect the man for virtue in his heart.

Ignoring honour and position.

No matter how high the position and honour is,

When you are in front of CEO in hell, nothing matters.

No matter how high the rank is, if guilty of evil deed will be kicked down to hell.

In the underworld, only good deeds and bad deeds matter.

Always try to make merits, starting now.

Do not wait for death to come before you repent.

Then regret that you make too few merits.

While alive and breathing, stop being careless.

While able to, hurry up do more merits.

Be constant in giving alms, maintaining morality and meditating.

Be constant in praying and spreading goodwill.

Do not wait till you die to cry in hell.

While alive refuse to do good, will get into trouble when you are dead.

Chapter 162

Do not make promise freely.

Do not make promise thoughtlessly.

Do not make empty promises.

Do not give sugar coated words and false hope.

Man will get furious when fooled.

Man will get extremely angry when lied to.

The act of tricking people makes enemy.

The act of lying makes adversary.

Better be honest.

May get scolded but will not be despised.

Be truthful.

He may be angry but he will not become your enemy.

All the lies will be revealed.

The speaker of truth is admirable.

Adore the truth, be truthful.

Chapter 163

Awareness should be practiced.

Because awareness is like the rider on horseback.

When the mind go astray, evilness will come.

Use awareness to control the mind.

Bring the mind to the morally control mood that we familiar with.

In bringing our mind to virtuousness, we should understand constant mindfulness.

Think of Buddha, Dhamma, Sangkha.

Recalling the religious precepts, virtue of alms giving, virtue of dhamma that makes you become an angel.

Recalling death, considering the body being divided into parts.

Recalling breathing in and out, recalling the virtue of Nirvana.

The ten religious precepts is the emotion that make the mind think of virtuousness.

Bring the mind to the mood of virtuousness.

Virtuousness bring happiness and prosperity.

Evilness bring trouble and suffering.

Practice awareness as a tool to bring the mind to virtuousness.

Chapter 164

It is alright for a leader to have many people criticize him.

If nobody dares to criticize him, that leader is in trouble.

If we unknowingly wear pants that are torn at the butt,

It is better that someone tell us while we are still in the house.

Definitely better than to walk around wearing torn pants in the market.

To be aware of the torn pants while in the house is a bit embarrassing.

But to be told about it in the middle of the market will be very embarrassing.

Smart person will have friend by his side to tell his weak point.

He is pleased every time he is told of his mistake.

Lucky to know quickly. If wait until next year it will be terrible.

Be thankful to the person who tell you your mistake.

Do not be afraid to know the truth.

Be afraid if you do not know the truth.

The truth is painful but it helps you to correct mistake.

Know the truth now, less harm is done.

If you try to cover up, it will become a big problem.

Chapter 165

If the road is straight,

You can see further.

If the road is crooked,

You cannot see far.

If the mind is honest,

You can understand reality.

If the mind is crooked,

You will not see the truth.

Honesty will support the developing of wisdom.

If you want to nourish the wisdom, must practice honesty.

Do not think evil because it will stunt the growth of wisdom.

Truth support wisdom.

All good deeds support each other.

Chapter 166

The person whose heart is pure, can be kind even to wicked people.

But the evil one rejects even good people.

Become jealous with the benevolent person.

Can betray even the person who is helping you.

One should take this as an example.

Maintain purity of the mind.

Do not hate evil person.

Do not take revenge on people who harm you.

This world is full of evilness.

Do not let it come to our heart.

Maintain purity of the heart.

If the mind is bad, you will be the first one in trouble.

If we hate anyone, you will be the first to suffer.

Maintain purity of the heart is worthwhile.

A good mind is more valuable than diamonds and gems.

Chapter 167

A person who has a heart full of kindness,
Always have good intention for everyone.

Do not classify people by wealth, love everyone even the enemy.

The thing that make people generous is to have unlimited kindness.

Extend your kindness without boundaries.

Unlimited kindness bring peacefulness.

If we are divided, refuse to unite, there will be no peace in the world.

The believers of any ideology who thinks that they are the only one who are right,

This ideology cannot bring peace to the world.

Buddhism teach us to extend kindness without boundaries.

Do not separate, do not take side.

Let there be equal kindness for all.

No favoritism, do not take side.

Buddhism is the ideology that can bring peace to the world.

Be kind to one another.

All living things are friends who share suffering.

Do not take advantage of one another.

Chapter 168

Anything in this world,

If dislike will complain that it is too much.

If like, will complain that it is too little.

If want to stop, will complain that it is too fast.

If want to move, will complain that it is too slow.

Words spoken with love or hate cannot be taken seriously.

Mind will take side when personal gain is involved.

Will fail to see the truth when the mind is biased.

The learner of dhamma should be selfless.

Do not assume your opinion to be correct.

Do not put importance on matter concerning oneself.

Learn to accept that oneself is equal to all living things.

It is very useful to extend kindness without boundaries.

Do not take side. Be fair to all.

If the mind is focus in this manner, will understand the truth easily.

Extend kindness without boundaries will attain dhamma quickly.

Chapter 169

If there is still desire in fame and fortune in the human world,

That means you are still trapped.

The trap must have an attractive bait.

The fish ignores empty hook.

When there is bait, the fish will be caught.

The bait is not good for the fish except get it into trouble.

Human are lured by baits in the world.

Baits in this world bring trouble to mankind.

The bait exists to bring suffering, nothing good is gained from it.

To be addicted to anything will create trouble.

Will have to go through reincarnation countless of times because of infatuation with the bait.

Will be burned in hell because of the bait.

The wise one is determined to let go and keep distance from baits of the world.

Sacrifice treasures to ordain.

Strive to earn Nirvana.

Everyone has desire but should strive to cast the desires away.

Chapter 170

Before succeeding, everybody has to go through a rough road.

No great man achieves success easily,

Must encounter obstacles.

Great obstacles await great man.

Great man are trained by suffering.

Before dawn there is darkness everywhere.

But the sun has its rising time.

Must persevere and endure, do not be discouraged.

Be constant in accumulating goodness.

Do not be weakened by obstacles.

The water level makes the lotus stalk grow high.

We can be great man because we can endure pressure.

Maintain goodness likes salt maintain its saltiness.

When you are left with nothing,

You can depend on goodness.

Chapter 171

Explosion of anger is like forest fire.

Completely burned, difficult to bring back to its original state.

It takes a long time for a tree to become a forest.

But fire can destroy the forest in a short time.

Friendship takes time to nurture.

Do not destroy friendship easily.

One explosion of anger destroy everything.

Hard to recover.

Think carefully before doing anything.

Have self control, do not be impulsive.

Trains oneself to have self control.

Do not get use to temperamental explosion.

Damage done is not worth the tiny bit of self satisfaction.

Endurance and humility,

Is the dhamma of wise man.

Chapter 172

When one is insulted terribly,
It is better to pretend to be stupid and ignore it.
Do not be smart with every matter.
Sometimes it is good to pretend to be stupid.
It is not necessary to see through everything in this world.
Sometimes it is good to pretend to be blind.
It is not necessary to listen to everything in this world.
Sometimes it is good to pretend to be deaf.
It is not necessary to talk about everything in this world.
Sometimes it is good to pretend to be mute.
It is not necessary to remember everything in this world.
Sometimes it is good to pretend to be forgetful.
It is not necessary to understand everything in this world.
Sometimes it is good to pretend to be stupid.
It is not necessary to win all the time.
Sometimes it is good to pretend to lose totally.

Chapter 173

Each time good deed is done,
The heart and mind is joyous.
Each time bad deed is done,
The heart and mind wither and become restless.
The path of goodness is bright and beautiful.
The path of evilness is dark and damp.
The doer is full of pride when good deed is done.
The mind is at peace.
The result of doing good deed bring happiness.
This will be followed by many great things.
The mind is the most important.
Good heart gives good result.
Bad heart gives bad result.
When the evil is done, the heart feels bad.
When the heart is bad, nothing is left.
Do not be careless in life.
When death creeps in, what can one depend on.

Chapter 174

Awareness should be focused on present feelings.

The foundation of awareness is the present feelings.

Feelings of the past and future are not based on awareness.

Focus the feeling on the physical body will gain the present feelings.

The feeling on the physical body will always be the present feelings.

Focus the awareness on the physical body.

Focusing the awareness on breathing is called mindfulness on breathing (Anapanasati).

Focusing the awareness in movement of the physical body is called creating awareness in movement.

Awareness in present feelings is valuable to learners of Dharma.

Will become the foundation for all meditation.

Will be the beginning of all Dharma, such as the thirty-seven qualities contributing to enlightenment.

If one's mind is lost in the past or future, it cannot be the centre of Dharma.

Present feelings is like an office for learners of Dharma.

Do not abandon the present feelings.

Present feelings is the core centre of all Dharma.

Chapter 175

When you receive something that is useful and keep it to yourself,

Refusing to share with others,

You are making enemy around you.

Creating reason that lead to self-destruction.

When you are generous, you will have allies around you.

All treasures belong to the world.

We are born empty handed. We died empty handed.

Make good use of treasure of the world to create friendship.

It is a small investment but gives great return.

Treasure of stingy person become worthless.

No matter how hard he clings on to it, he cannot bring it in his coffin..

Be charitable. And the heart will be happy.

A stingy person will only have suffering.

Chapter 176

Many people seem to forget the most important persons in their life.

That person always helps us in every matter but we ignore him.

We only care about other people's feelings, ignoring the feelings of the person who always care for us.

He helps us with unconditional love but we take him for granted.

We take him for granted without any care.

When a person thinks of growing a tree,

Strive to nourish leaves and branches but ignore the roots,

This person is very stupid.

Stupid person will ignore the well-being of the benefactor.

Only thinking of taking care of other people ignoring the feelings of parents.

All ungrateful people in this world are stupid people.

Plant trees but never fertilize the roots.

Grateful people will take good care of the parents.

Gratefulness derive from cleverness.

Gratefulness derive from deep wisdom.

Due to stupidity, people become ungrateful.

Ungrateful people are stupid. Grateful people are clever.

Chapter 177

To have the opinion that something wrong is right is a terrible mistake.

Make one lose one's path to prosperity.

Make one fall down to the path of disaster.

Bring you down the abyss.

Journey on the path of suffering thinking it is happiness.

Make one hold the knife by the blade.

Trick into holding the burning charcoal.

To have the opinion that something wrong is right is a terrible mistake.

Wise man should be consistent in pledging righteousness.

At the same time steadily spread the righteousness far and wide.

Lord Buddha's dhamma is the treasury of righteousness.

The wise man will be steadfast in faith of Lord Buddha's dhamma.

Will try to encourage the spreading of dhamma firmly in this world.

For the greatest benefit of oneself and others.

For the serenity and happiness of the world.

Wherever dhamma goes, happiness and tranquility will follow.

Righteousness prevent the world from entering the age of calamity.

Chapter 178

Life has its ups and downs. Seven times bad luck, seven times lucky.

Happiness and prosperity does not last. Downfall might come.

When you are happy and well, do not get carried away.

Do not think of satisfying one's needs only.

When we are well off, we should give others a chance to survive.

This will help us to avoid dead end.

When we are happy and well, we should help others from sufferings.

This will prevent us from downfall.

When we are full, we should help other from hunger.

This will prevent us from downfall.

You get what you give.

If we are mean to others, they will be mean to us.

If we are kind to others, they will be kind to us.

Extend kindness to others, do not take interest only in yourself.

Be understanding.

A selfish person will never prosper.

Chapter 179

Do not be afraid of ghost.

The evil mind is the wicked ghost.

When the mind is evil, we will become the devil itself.

Will go to hell, the place where low level spirits gather.

No one can pull us down as our wicked mind.

Worthless person will fear external evil but not the evil within him.

Just like avoiding the hot sun outside by hiding in the burning house.

To have a house on fire is worse than being burned by the sun.

If the mind is evil, we will lose everything.

If the mind is wicked, we cannot find any shelter.

Be ashamed of sin in the heart. Be afraid of sin in the mind.

Have deep faith in doing good, avoiding evil.

When the mind is good, we have totally destroyed the evil.

When the mind is good, we are destroying the hell.

Do not be afraid of anything more than the evil in the mind.

Do not appreciate anything more than the goodness in the mind.

Chapter 180

The aim of merits making is to develop the mind.

Not for fame and fortune.

Not for publicity.

Make pure merits.

Have faith in good deeds and continue to do it.

Do goodness for the sake of goodness.

Because goodness is valuable.

Do not exchange goodness for something lower.

Have faith in goodness.

Goodness will embrace us miraculously.

Dhamma will protect the one who practice dhamma.

Be sincere in doing it.

Do it seriously and you gain reward.

Take it lightly and you gain nothing.

Lord Buddha's dhamma can be challenge and proof in every age.

Only have faith and do it seriously.

Practice dhamma for dhamma and nothing else.

Chapter 181

As days go by, man gains experience.

Creates experience by believing in honesty.

Crooked mind will lead to crooked experience.

Crooked experience lead to crooked life.

Cannot find any pride in living day by day.

What is the purpose in life.

If recalling past life brings embarrassment every time,

The treasure gained by cheating could not help at all.

Honesty brings pride.

If no one respects you, you still have self respect.

Chapter 182

Every time we betray and cheat.
Our mind and soul will absorb distress and pain.
But the person is unaware.
When the person is affected by cancer,
He is unaware.
But the body is experiencing distress.
Every mind and soul hunger for goodness.
But some people are too stupid to realize,
So they continue to do evil everyday.
His mind and soul will deteriorate as days go by.
Hell is the final destination of deteriorated mind and soul.
Repent before it is too late.

Chapter 183

The benevolent person will create great things but lead a simple life.

Refrains from disturbing the others while helping out the majority.

Wants to give but does not want to take advantage.

Wants to help others but does not want anyone to get into trouble because of him.

Great generosity makes him want to give what he has to the world.

But asks for minimum returns.

The more one gives, the more one wants to sacrifice.

Takes pride when he sees the smile on people's faces.

When helping anyone, does not expect payment.

The more benevolent, the more humble.

Desires to give,

Creates great benefits for public.

But leads a simple life.

Chapter 184

Great man,

When full will worry about those who starve.

In winter, will worry about those without blankets.

Great man has unmeasurable kindness.

To be kind to others is to be kind to oneself.

To be kind to other people's children is like being kind to one's own.

Can sacrifice personal happiness for public interest.

Can withstand difficulties and hardship but refuse to take advantage of other.

Willing to give more than claiming ownership.

Willing to sacrifice more than become possessive.

There is a great man hiding in every person's heart.

Waiting for the day to open the door to the heart and invite him out.

Ordinary people like us can also do great things.

Chapter 185

Do not pay attention to the distance you walk.

Just care for the direction whether it is up or down.

Perseverance alone does not work.

We must have the right perception as well.

Because the right perception would lead us upwards.

Maintain oneself in the upward direction.

Even when one has to go against old bad habit.

It is difficult to walk in an upward direction.

But it gives satisfying result.

To go downward is easy,

But wise men are not willing to.

Persevere and endure on the way up is better than taking it easy on the way down.

Human worth is judged by self development.

When exhausted, take a break.

But do not give up.

Chapter 186

Do not look at the world with a lopsided point of view.

Everything change.

Every matter is changeable.

All things when reach the highest will come down.

When reach the lowest point will go up.

Goes up to come down. Comes down to go up.

Get heated to be cooled down. Cool down to be heated up.

In the coldness there is heat. In the heat there is coldness.

The sun rises high then sets.

In extreme darkness, dawn will shine.

All things seen through the eyes of wisdom is only illusion.

Do not take anything seriously.

Nothing lasts.

Changes all the time.

Chapter 187

Do not be one hundred percent certain of anything.

Human senses is weak,

Can be biased.

The outer wrapping blocks the the inner content.

This causes uncertainty in receiving senses.

All things are uncertain, can be changed.

What used to be good might turn bad.

What used to be bad can be altered.

Wise man knows about uncertainty of this thing.

So leaves an opening "uncertainty" for wisdom too.

What is certain can go wrong.

Leave an opening for retreat even when we have the most strategic position for our troops.

The intelligent one will always prepare a second plan for the unexpected situation.

Nothing is one hundred percent certain.

Chapter 188

Lord Buddha teach about the middle path.

That is not to put too much weight on either side.

When infatuated will be biased.

Will become over possessive.

When furious will be biased.

Will become revengeful and destructive.

While engross in the love-hate emotion, reject all forms of reasoning.

At that time wisdom is shut down.

Extremity on both side is a big mistake.

Lord Buddha teach us to avoid this.

Should lead the mind into the middle path which is made up of awareness and wisdom.

Not waiver by love or hate.

Fulfill one's duty accordingly.

The middle path will bring you to success.

Let awareness and wisdom lead your life.

Chapter 189

Do not upset yourself with troubles.

One would not have strength to deal with trouble if the mind is upset.

Release one's mind from trouble first when anything happens.

A strong mind is the first important factor in problem solving.

If one is well equipped but the mind is damaged, this would enlarge the problem.

Look on the bright side.

There are always the answers to all troubles.

We were born empty handed.

So do not take it to heart when we lose something.

Even both arms and legs we could not control when we are dying.

Therefore, do not worry too much if we could not control anything.

Be thankful for the chance to feel the breeze and sun shine.

What more to ask for.

Pull yourself together, be cheerful and do your best.

This is the secret to problem solving.

Chapter 190

To be successful in helping people, we must be kind and firm.

If there is only kindness the help will be in vain.

In helping him, our kind intention will be suspected.

Inappropriate timing will make the help in vain.

Be still and wait for the right timing.

Be still and wait for the right opportunity to help.

Helping blindly will cause more harm than good.

He does not want to eat rice but we force feed him.

He does not want to swallow food but we force him to.

We can do this, but he will throw up.

Be calm and wait for the right opportunity to help anyone.

Do not let kindness run wild, getting no job done.

Use firmness to direct, use wisdom to control.

Must accept that all living things are control by karma.

Even though we mean well in helping anyone, if it is over our limit we have to stop.

Do not use kindness to go against the rule of karma that is do good get good result, do evil get evil result.

You will fail and get into trouble.

Chapter 191

Being over excited,

When excitement is over, will feel deeply depressed.

Being overjoyed,

When the joyous moment is over, will feel terribly lonely.

Being extremely happy,

When the happiness pass, will suffer tremendously.

Those who spend the life in too much luxury is not good.

Human nature is like a spring.

The longer you pull, the more it shrinks back.

Those who have over luxurious lifestyle will go crazy.

Live like a hermit.

Simplicity is the best.

Too much excitement is like stepping on burning coal.

Wise man is satisfied with simple, normal lifestyle.

Be charitable.

Over consumption is not good.

Too much luxury will be harmful to the mind later in life.

Chapter 192

The state of cheerfulness and sorrowfulness are illusions.

Therefore wise man will remain in the state of neutrality.

Is not affected by any situation.

Fulfill his duty perfectly and honestly.

Take pride in creating public benefits.

Ignoring all form of payments.

He has great foresight so he prefers to give more than receive.

The creator of the world will be stronger each day.

The consumer of the world will be weaker each day.

Wherever he is, he always thinks of giving and helping.

The act of giving is really great in the heart of those who have faith.

Have faith in goodness and continue to do good deeds.

Helping others will make the wise man contented.

Life would be fulfilled with contentment and happiness if one has a chance to give.

One who is rich in good deeds would be very happy.

One who is rich in money may not be happy.

Do not be discouraged in doing good deeds.

Chapter 193

One who is greedy for treasure is the one who carries a lot of things.

One who is greedy for fame and honour is the one who is fond of the croaking of frogs.

The one who does not understand the uncertainty of life, thinks that worldly treasure exists,

But everything is only an illusion.

Everything comes and goes, no one can take anything with them when they die.

It is only an illusion.

Trapped and get carried away due to lack of wisdom.

Will bring a lot of suffering.

It is better to live like a hermit.

To be well-disciplined is better than to be covered with treasure.

Those with treasures will hunger for more.

Desire and lust cannot be fulfilled.

Always in hunger, never satisfied.

The more you have, the more you want, the more stressful you will be.

Live in poverty will understand the real taste of life.

Understand sufficiency. Will find happiness not far away.

Do not chase after one's shadow.

Chapter 194

When we are born, we do not bring this physical body along. When we die we cannot take it with us.

Consist of earth, water, fire, wind of the world which use as temporary shelter.

From head to toe, there is no us. We are only the elements of the world.

When the mind and soul are born in human world, it brings the four elements of the world to combine together.

The soul and mind occupy the physical body to act as a tool in human world.

The physical body is abandoned when the time in the human world comes to an end.

Assume to be dead. But actually nobody dies, only the tools are abandoned.

When eating we use spoon, when we are done we put it down.

The spoon is a tool for eating. When done, it is abandoned.

It is the same as the mind and soul which abandoned the body to be born in the other world.

After eating we abandoned the spoon, will we cry for the spoon.

The body is just the working tool in human world. When the time is expired we abandon it.

This body is the element of the world. Nothing exists. Nothing belongs to anybody, neither man nor animal, neither female nor male.

The wise man will cut off all form of possessiveness from the body.

This body does not belong to us. It is just a tool.

When the time expired on the human world, the soul and mind will abandon the body.

The four elements, earth, water, fire, wind then dissolve and return to the world.

Do not bring anything, do not take anything. It is not us, it is not ours.

Consider deeply into the fact, do not be infatuated.

Remove the possessiveness from the body.

Only then the soul will be free from all suffering.

Chapter 195

It is impossible to purify the surrounding for us.

Nothing is perfect in this world.

Uncertainty, suffering, nonexistent are the defects.

Do not search for perfection because you will be disappointed.

To search for the ideal place to practice dhamma,

If waste time on searching, will lose the chance to practice dhamma.

Practice oneself in the imperfect place.

The perfection will not stimulate the act of practicing dhamma.

Imperfection will lead to suffering.

When you see suffering, you see dhamma.

Wisdom will come with conflicting situation.

Peaceful life do not initiate wisdom.

Peacefulness make a person weak.

One must practice present awareness.

One should practice present awareness in peaceful and trouble times.

Do not search for situation. Learn about present awareness.

The aim of practicing dhamma is not to conquer the world.

So you do not have to put the world in order.

Practicing dhamma makes you aware of the world, understand the world, and not troubled by the world.

Chapter 196

Wherever there is goodness, evilness lurks.

This is normal phenomenon.

Wherever there are many good people, the place will be well-respected.

The public will respect and admire.

That place will be full of wealth.

Where there is wealth, evil lurks.

Evil people will use good people as a cover to do bad deeds.

When using good people as a cover, the evil one makes a lot of money.

Wherever there is good people, bad people will lurk.

Do not be discouraged by the action of evil people.

Society will suffer if good people get discouraged.

The more evil people mingle among the good one, the good one has to do more good deeds.

Do not be discouraged. Do not stop doing good deeds.

Otherwise the society will be ruined.

It is natural for evil people to be destroyers.

We promise to continue to do good and not be discouraged.

When ill have to take medicine.

If not will suffer more.

Chapter 197

Rule of nature,

There is a cause, there is a result.

Believing that there is a cause for every result is the right perception.

Believing so will bring great wisdom.

It is the positive wisdom.

When there is a cause, result will follow.

When the cause is evil, the result will be evil.

When the cause is good, the result will be good.

Do not be doubtful.

When you are not doubtful, you will create good cause confidently.

Will have faith in doing good deed.

Do good constantly, life will be better.

Do not create evil, life will not meet with downfall.

Good cause follow by good result, bad cause follow by bad result.

Do not be dubious about the law of truth.

Do good get good result, do bad get bad result. No one can escape from this.

Chapter 198

Wherever there is a lot of benefits, that place is dangerous.

What is highly value will have a lot of danger.

This is the punishment of treasure in human world.

Worldly treasures are full of troubles.

Wherever there is treasure, there is trouble.

Wherever there is treasure, there is unrest.

Wherever there is treasure, there is danger.

Sometimes fault lies on not the person but on the ownership of the treasure.

Because of possession of the treasure, make the person become targeted.

Treasure brings about danger.

Worldly treasure comes with great fear.

Comes with worries and sleepless nights.

Lord Buddha and wise men see through the harm that worldly treasure can bring.

Thus they try to totally cut off all connection with worldly treasure.

Because worldly treasure is truly harmful.

Wise man strives to achieve the highest virtue to gain Nirvana.

Chapter 199

When one is in difficulty, should not give up.

Do not think that faith is bullying you.

Do not wallow in self-pity.

One can endure everything.

Unless one refuses to.

One can do everything.

Unless one refuses to.

If you train yourself to grumble, you will become an annoying person.

If you train yourself to endure, you will become a respectable person.

The world will respect an endurable and tolerance person.

In the eyes of the world will appear to be worthy.

It is easy to throw tantrum,

But it does not do any good.

Discipline oneself is better than behave like floating trash.

If one is not tolerant, some day one will become just like trash.

Chapter 200

Goodness and evilness that people do,
Will announce itself to the world.
Wherever we do goodness or evilness,
It will announce itself trembling the world.
There is no use in trying to cover up your evilness.
The evilness that we do will be known far and wide.
In the record in hell, every detail will be taken down.
It is not necessary to announce your goodness.
The goodness that we do will be known far and wide.
In the heavenly record, every detail will be taken down.
It is better to do no evil.
Avoid doing evilness like avoiding the ferocious tiger.
Be ashamed and fearful of sin.
Do more good deeds.
Have faith in doing good and making merit.
Refrain from doing evil, do more good.
Then you will not waste a lifetime.

Chapter 201

Valuables induce enemy.

Beauty induces bully.

Good reputation induce evil people to use as a cover.

Valuable trees will be cut down.

Worldly treasure bring about endless problems.

Wise man sacrifices worldly treasure to be ordained as a monk.

External deficiency will make the inner mind glow with happiness.

Live in poverty but create richness in the mind.

Be modest and live in isolation, this will make the heart rich.

Satisfaction will make the heart glow with happiness.

Sacrificing will make the mind generous.

The extension of kindness and goodwill far and wide,

Not for self-happiness but for all living things.

Be fair to oneself and others.

Love others as much as you love yourself.

Lord Buddha is amazing, Phra Dhamma is amazing, Sangkha is amazing.

The acceptance of the Three Jewels as refuge will be the most clever thing to do.

Chapter 202

Do not just talk.

One must put words into actions.

Trustworthiness of a person lies in his actions.

Not his words.

When one puts words into actions,

One's words will be trustworthy.

A true man who puts his words into actions is trustworthy.

Do not talk nonsense.

A person belittles himself by his inability to do as he says.

If there is truthfulness in spoken words, heaven and earth will be moved.

A trustworthy person's prayer will be answered.

Truthfulness and resolution are two of the ten perfections which assist in achieving dhamma.

The one who practices dhamma must discipline himself to create the above two perfections.

These two perfections will help cut off all desires.

Can a cunning person be decisive.

Chapter 203

Certain thing in this world may be good,
But evil people can use it to do evil deed.

Certain thing in this world may be evil,
But good people can use it to do good deed.

When there is wisdom, anything can be done in every situation.

Nothing is permanently good. Nothing is permanently evil.

No one is permanently good. No one is permanently evil.

Everything in this world happen due to causes.

Wise man will not be careless.

Will constantly strive to create good cause.

Do not rely on the goodness that you have done.

Do not rely on the evilness that you have stopped doing.

If you are careless you will always fail.

Wise man will maintain his mind like he controls the steering wheel.

Do not be careless even the smallest thing.

If you are careless even for a second, disaster will follow.

Chapter 204

The five precepts and alms giving will support one another.

The five precepts will control the mind.

Alms giving will help the mind to understand sacrifice.

When understand the meaning of sacrifice, you do not want more than you need.

Alms giving makes the action of keeping the five precepts easier.

Keeping the five precepts will help make alms giving easier.

It is stated that in alms giving if the giver has five precepts, the results is astounding.

Because alms giving and having five precepts mutually support one another.

The person who practices the five precepts should be fond of giving alms.

The person who is fond of giving alms should be happy in keeping five precepts.

This will help in supporting the progress of dhamma in a great way.

Sacrificing saves one from all harm.

In keeping to the five precepts will help one to have eternal peacefulness and tranquility.

Alms giving and five precepts is the basic foundation for all virtues.

The one who practices alms giving and keep to the five precepts will achieve everything they desire.

Even if they desire Nirvana they will achieve it soon.

Chapter 205

When we have the good intention to teach someone to improve himself,

We should give him moderately.

He would not be able to accept if it is too much.

It would do more harm than good.

When we lead a child we have to take equal step as a child.

If we walk at our own pace, the child will fall and get hurt.

In feeding a child, one should take into consideration the size of the child's mouth.

If the spoonful of food is bigger than the mouth, there will be problem.

When you wish someone well, you have to take into consideration his fate too.

If the help is more than he can take, problem will occur.

We should look for the acceptable limit then give help.

Focus your mind on neutrality then help.

Do not blindly help.

Because it will result in failure.

Good intention must go hand in hand with wisdom.

Chapter 206

The one who keep asking and asking will never be satisfied.

The more he asks the more hungry he is.

Can the hungry mind be satisfied.

The more one is intent on asking, the poorer one is.

How can you be rich if you are still hungry.

When one is satisfied, one is rich.

Think of giving and the feeling of satisfaction will occur in the mind.

When there is satisfaction, there is wealth.

Rich or poor is not judged by money. Should be judged by the mind.

If one does not understand the meaning of enough, no matter how much money one has, one is still poor.

Chapter 207

When we do evil deed,
Even ourselves cannot depend on that evilness.
How can other rely on us.

When we do good deed,
We can depend on it.

And others can depend on us too.

Only virtue can embrace the world.

Evilness cannot embrace anything.

Men should have faith in goodness and doing good deed.

Nurture the goodness in one's heart.

And extend the goodness far and wide.

Then the world will be peaceful.

To make the world beautiful one should start with one's mind.

Chapter 208

Wise man who is engrossed in accumulating perfections,

He is more willing to give than to take.

Willing to sacrifice more than claiming ownership.

Desire happiness for others rather than himself.

Delighted in giving and sharing.

Admiring alms giving and the act of sacrificing deeply.

Have no regret in giving something away.

Not doing it just to show off.

Not doing it to ask for anything in return.

Have faith in meritorious thought rather than materialistic.

Even when encountering difficulties in helping others, but
the mind is deeply impressed by the thought of charity.

This is the intention of enlightened one concerning charity.

Where can he be addicted in this world.

Chapter 209

The most courageous warlord will be the first to admit mistake.

One can win over the people's heart when one step out to admit mistake not take credit.

Even though one earns it.

Let the other take the credits.

Win over the people's heart and everything will follow its own cause.

The generous person,

People will accept him to have full control willingly.

No one will give in to anyone if they are not impressed by the action.

No one will accept the person who thinks only of himself.

He cannot even be proud of himself.

Nobody likes the selfish person.

If you do not know what to do, learn to be a giver.

Because all perfections start with alms giving.

Make it a habit to be an alms giver.

And other precious things will follow.

Chapter 210

Defeat and victory is an illusion.

Gaining and losing is also an illusion.

If one sets the condition in the mind that one must win only, cannot lose,

This action is like imprisoning the mind in a narrow cage.

When one wins, will get excited and jump up in joy.

When one loses, will become sad and depressed.

If one does not set the condition in the mind that one must win only, cannot lose,

The heart and mind will open up and become free.

If one wins, so what.

If one loses, who cares.

To win or lose mean the same thing.

If we do not set the condition that we must gain all the time, cannot lose,

The heart and mind will open up and become free.

Not like imprisoning the mind in the narrow cage.

This world is just an illusion, does not last.

To begin and to end. To meet and to part. To have and to lose all. To come and to go. To win and to lose.

Strive to do meritorious deeds.

Do not take winning and losing in the world too seriously.

Chapter 211

Do as much good deeds as one can.

But when in front of the public, one should show humility.

Do not remember the good deeds done to anyone.

Remember the good deeds anyone did to us.

Forget the bad deeds anyone did to us.

Make amends to those we have done wrong.

Do not look at one's goodness.

Do not look at other people's evilness.

Look at one's evilness to make correction.

Do not be sad by one's evilness.

A dirty cloth can be washed. Mistake can be corrected.

Strive to do good and avoid evilness everyday.

Life should be better not worse.

Do not do good deed and use the goodness to bully others.

Do not boast about your goodness.

Always announce your own mistake.

Be serious in improving oneself not just boast around.

Chapter 212

When the recklessness happens in the heart,
It seems like the distance of one thousand miles away.

When one strives hard one will discover dhamma.

When you are indifferent and reckless, the distance
become very far.

Dhamma occurs in every moment.

Sin occurs in every moment.

Regardless of chance, time, place.

Maintain your consciousness and awareness at all time.

Do not underestimate dhamma.

Whenever there is awareness, dhamma can happen.

Whenever one is careless, destruction follow.

Dhamma supports dhamma.

Sin encourages sin.

Do not look down on little thing. Little thing might bring
about big thing.

Do not look down and ignore small meritorious action.

Do not look down on small sin and do it.

Do not let the recklessness happen in your mind.

Chapter 213

The basic foundation of Nirvana is meritorious action.

Sinful action is very far from Nirvana.

Doing meritorious action would lead to Nirvana.

The one who lacks meritorious action will not be able to go to Nirvana.

The meritorious action is like a boat that brings one to Nirvana.

When one reaches the bank, one will have to abandon the boat.

You cannot abandon the boat if you have not reach the bank.

The boat is an important form of transportation to bring one cross over to the other side.

Therefore one must keep the boat in good condition.

Make the boat steady to fight against current and obstacles.

Accumulate as much meritorious action as one can to use as provision to Nirvana.

To act as an important part in overcoming evil and obstacles.

One must maintain the boat well to prevent it from leakage and rotting.

Constantly create more good deeds and meritorious actions.

Do not waste time loitering.

There are always obstacles and evils.

Be prepared with meritorious action to use as a tool to overcome barriers.

Meritorious action will help you clear the barricade to Nirvana.

Chapter 214

People on earth complain that the world is full of sufferings.

That is suffering. This is suffering.

But if they know that the body is only the combination of earth, water, wind, fire.

There is no us, there is no ours.

All who are born have to die.

No one can take any treasure with them.

The body decomposes and returns to earth.

Nothing belongs to us.

It is all an illusion.

All who are born in this world, come and go.

Nobody brings anything when they are born and cannot carry anything when they die.

Only meritorious action and sinful action accompany them.

Nobody can carry their precious thing along when they die.

Close relatives and friends all come and go according to their own karma.

No one is related to anyone. No one has possession of anything.

This world begins, exists and ends.

So why must one worry, yearn and suffer.

Chapter 215

When one reaches the highest point, one will have to return to normal.

It is against nature to be outstandingly high.

The higher one is, the more humble one has to be.

The more outstanding one is, the more modest one has to be.

To be overconfident is harmful.

Harshness and arrogance are disastrous.

If one is prosperous and becomes arrogant, one will not survive.

If one becomes rich and successful, but is snobbish, one will not last long.

If one has power and is too harsh, one will not be accepted by the people.

If one is rich and snobbish, one will be condemned.

Under normal circumstances it is difficult to judge people.

When they are in power they will reveal true self.

When face with critical circumstance the old habit will be revealed.

Disciplining the mind to be in line with dhamma is the true value of life.

Fame and fortune is only temporary.

Power is not permanent.

Wise man see through the uncertainty of physical body.

Therefore he behaves in the humble manner.

No fortune is greater than dhamma.

Nothing is certain. Do not be arrogant.

Chapter 216

Fame and fortune are the treasure of this world.

The physical body enjoys the treasure of the world.

This world is not certain. The physical body is not certain.

Everything is uncertain.

The enlightened one sees through the truth and is not attracted to fame and fortune.

The one with great wisdom would not be trapped with worldly treasure.

He lives to create perfections and virtue.

He uses his treasure for common interest.

He uses the treasure to establish eternal truth.

One can accept fame and fortune but do not be attached by it.

To be attached to anything because of the misunderstanding that everything is certain,

The truth is everything has beginning and ending.

To be attached to anything will bring suffering.

Nothing belongs to us even if we cherish it.

Set the mind free from the attachment.

Before it deserts us and leaves stupid people like us with tears.

Chapter 217

All emotions come and go.

Nothing lasts.

Happen for a moment and fade away.

It is just like water passes through rubber hose.

Comes and goes.

Emotion that passes the mind work the same way.

It comes and goes.

That is the state of ever changing, beginning and ending.

The body both physical and mental are not certain.

Does not last. Changes all the time.

Do not be attached to anything.

Attachment leads to suffering.

The body both physically and mentally ignore our attachment.

It goes according to the rules straightforwardly.

To be attached to anything bring sufferings.

Chapter 218

When the mind is free from hallucination,

One would see everything as it is.

One would accept the truth.

One would not go against the truth.

Do not use one's ego to go against the truth.

Do not use one's arrogance to go against the truth.

Do not be prejudiced and go against the truth.

Going against the truth bring nothing but suffering.

When the mind is free from hallucination, one can uproot the attachment.

Accepting that everything is uncertain, is suffering, is nonexistence.

Accepting the truth will end misery.

There is no fear. There is no mourning and wailing.

The mind that is free from hallucination will be free from all suffering.

Strive to keep to the five precepts, practice meditation to cut off the attachment in physical body.

This determination will bring about the end of transmigration.

This will lead to Nirvana which is the utmost tranquility.

The end of "The Eleventh Direction".

Written 5th February 2008 to 8th June 2008.

The merits made from writing "The Eleventh Direction", I humbly offer to all Lord Buddhas,

especially the present Lord Buddha "Phra Gautama Buddha", the grand mentor,

who is the shining light that shines on the present world,

every Phra Paccekabuddha, every disciple,

every bodhisattva, every brahma, every angel,

parents, mentors and benefactors of every lifetime.

Let each person mentioned above have the merit accumulated in the process of writing "The Eleventh Direction".

I allow the Dharma that I have recorded to be re-published without asking for my written permission.

May the Lord Buddha's Dharma quench the thirst and end all the sufferings of all living things.

Phra Chumpol Palapanyo
9th June 2008

Uppatasanti

Gold Plated Pagoda, Wat Chomphoo, Chiangmai.

เชิญชวนสวด พระคาถาอุปปาตະสันติ

พระคาถาอุปปาตະสันตินั้นเป็นพระคาถาเก่าแก่ของล้านนา เป็นพระคาถาที่ศักดิ์สิทธิ์และเนื้อหาไพเราะมาก เป็นบทสวดเพื่อสงบเคราะห์กรรม สวดเพื่อสงบเหตุร้าย และสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือนให้เดือดร้อนต่าง ๆ นา ๆ

พระคาถาอุปปาตະสันติเป็นพระคาถาที่น่าสวดเป็นอย่างยิ่ง ผู้ที่สวดนอกจากจะได้บุญมากแล้ว ยังมีคุณประโยชน์และอานิสงส์เป็นอเนกประการเพราะสาเหตุที่ว่า

๑. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มากมายหลายพระองค์
๒. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระธรรมเจ้า
๓. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระปัจเจกพุทธเจ้า (พระปัจเจกพุทธเจ้าหมายถึง พระพุทธเจ้าที่ตรัสรู้ด้วยพระองค์เอง แต่ไม่ได้สั่งสอนใคร ไม่ได้วางหลักศาสนาไว้ พระปัจเจกพุทธเจ้าจะอุบัติขึ้นมาในโลก ก็ต้องเป็นยุคที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธรูปศาสนาไม่ดำรงอยู่ในโลกแล้ว ในทางพระพุทธศาสนาถือว่าพระปัจเจกพุทธเจ้ามีบารมีน้อยกว่าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่มีบารมีมากกว่าพระอรหันต์สาวกทั้งหลาย)
๔. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระอรหันต์สาวกสงฆ์

๕. ได้กล่าวถ้อยคำสรรเสริญคุณของพระสาวิกาภิกษุณีอรหันต์
๖. ได้ระลึกถึงเทวดาทั้งหลาย เป็นเทวดานุสติกรรมฐาน อันเป็นกรรมฐานกองหนึ่งที่จะทำให้เป็นที่รักที่ชอบใจของเทวดา

ส่วนอานุภาพพระคาถาอุปปาตະสันติมีนานับประการ จากที่ท่านนำมากล่าวไว้ตอนท้ายตรงส่วนอานิสงส์ของพระคาถามีดังนี้

๑. ผู้ที่สวดหรือฟังพระคาถาอุปปาตະสันติ จะหนีไกลจากบาปทุกประการ มีความเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ และ ปฏิภาณ
๒. ผู้ใดปรารถนาความสวัสดิ ก็ได้รับความสวัสดิ ผู้ปรารถนาความสุข ก็ได้รับความสุข ผู้ปรารถนาให้อายุยืน ก็จะได้อายุยืน ผู้ต้องการมีบุตร ก็จะได้บุตร
๓. โรคต่าง ๆ จะไม่เบียดเบียน ไม่ตายก่อนอายุ (ตายโหง) เทวดาฝ่ายมารจะไม่รังแก
๔. จะปราศจากเคราะห์ร้ายและโศกภัย นิमितร้ายและสิ่งที่ตั้งขึ้นจากบาปกรรมย่อมพินาศไป ย่อมถึงความมีอายุยืน ความสวัสดิอันยิ่ง และความไม่มีโรค ในกาลทุกเมื่อ
๕. ผู้ที่ฟังพระคาถาอุปปาตະสันติ ถ้าเข้าไปสู่สมรภูมิ ศาสตราวุธจะไม่กล้ากราย สามารถเอาชนะข้าศึกได้
๖. ย่อมมีความอึดมอกอึดใจในกาลทุกเมื่อ ความวิบัติไม่กล้ากราย ไร้โรคพยาธิ เจริญด้วยทรัพย์ศฤงคาร
๗. สัตว์ร้ายน้อยใหญ่ ภูติผีปีศาจ ย่อมสงบลงได้ เมื่อมีการสวดพระคาถาอุปปาตະสันติ

๘. บุคคลผู้ใดสวดพระคาถาอุปปาตະสันติ แล้วอุทิศให้ผู้ใด ที่มีชีวิตอยู่หรือเสียชีวิตไปแล้วก็ตาม ย่อมบังเกิดผลมงคลใหญ่แก่ผู้ที่เราอุทิศให้นั้น
๙. เมื่อมีการสวดพระคาถาอุปปาตະสันติในที่ใด อารักขเทวดา ในที่นั้นย่อมได้ประโยชน์จากการสวด แล้วจะรักษาสถานที่นั้นให้เจริญปลอดภัยยิ่งขึ้น
๑๐. เหตุร้ายอันเกิดจากแผ่นดินไหวและน้ำท่วมเป็นต้น เหตุร้ายอันเกิดจากฟ้าผ่า เหตุร้ายอันเกิดจากดวงดาว เหตุร้ายที่เกิดจากบาปกรรม ย่อมพินาศไปด้วยเดชของพระคาถาอุปปาตະสันติ

เนื่องจากพระคาถาอุปปาตະสันติมีความยาว ผู้ที่มีความศรัทธาต้องการสวดพระคาถาอุปปาตະสันติ อาจมีวิธีสวดได้หลายแบบ เช่นสวดไม่ต้องจบในวันเดียว วันนี้สวดถึงไหนก็ค้นเอาไว้ วันต่อไปค่อยมาสวดต่อ ส่วนใครจะสวดทั้งคำบาลีและคำแปลไทย หรือใครจะสวดคำบาลีอย่างเดียว หรือว่าสวดเฉพาะคำแปลไทยอย่างเดียวก็ได้ เลือกกันเอาเอง ตามความสมัครใจและความศรัทธา การสวดจะเป็นบ่อเกิดแห่งบุญและกุศลबारมีอันยิ่งใหญ่ มาก ขออนุโมทนาสาธุการ ในบุญกุศลของท่านที่มีศรัทธาในการสวดพระคาถาอุปปาตະสันติเป็นอย่างยิ่ง

Phra That Doi Tung, Mae Fah Luang, Chiangrai.

Uppātasanti

บทสวดสงบเหตุร้าย

Namo tassa bhagavato arahato sammāsambuddhassa.

นะโม ตัสสะ ภะคะวะโต อะระหะโต สัมมาสัมพุทธัสสะ.

ขอความนอบน้อมของข้าพเจ้าจงมีแต่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

Ganthārambha

(คำเริ่มต้นคัมภีร์)

(a) Sududdaso ayaṃ dhammo lokatthaṃ jinadesito

mahāsantikaro loke sabbasampattidāyako.

สุทฺถทสโส อะยัง ฐัมโม โลกัถถัง ชินะเทสิโต

มหาสันติกะโร โลก สัพพะสัมปัตติทายะโก.

ธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงแสดงไว้ เพื่อประโยชน์ของสัตว์โลก เป็นธรรมที่เห็นได้ยากยิ่ง สำหรับธรรมที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็น ธรรมที่สามารถกระทำความสงบอันประเสริฐ และสามารถประทานซึ่งสมบัติทั้งปวง

- (b) Sabbuppātūpasamaṇo bhūtayakkhanivāraṇo
 akālamaccusamaṇo sokarogavināsano.
 สัพพุปปาตุปะสะมะโณ ภูตะยักขะนิวาระโณ
 อะกาละมัจจุสะมะโณ โสกะโรคะวินาสะโน.

เป็นเครื่องสงบเหตุร้ายทั้งปวง เป็นเครื่องป้องกันอมนุษย์และ
 ยักษ์ เป็นเครื่องระงับความตายก่อนกำหนดเวลา เป็นเครื่องขจัด
 ความเศร้าโศกและโรค

- (c) Paracakkapamaddano rañño vijayavaḍḍhano
 sabbāniṭṭhaharo santo dhammaṃ vakkhāmi
 bhūtato.
 ประระจกกะปะมัททะโน รัญโญ วิชะยะวัตตะโน
 สัพพานิฏฐะหะโร สันโต ัมมัง ักขามิ ภูตะโต.

เป็นเครื่องข้ายี้กำลังของข้าศึก เป็นเครื่องจำเริญช่วยชนะแต่
 พระราชา เป็นเครื่องนำสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวงออกไป เป็น
 ธรรมอันประเสริฐ ข้าพเจ้า (พระสีละวังสะมหาเถระ) จักแสดง
 คุณธรรมเช่นนั้น ตามสภาพที่เป็นจริง

- (d) Vatthuttayassa yo yattha saṅvaṇṇeti guṇuttame
 tassa tattha sukhārogya- sotthiyo honti sabbadā.
 วัตถุตตะยัสสะ โย ยัตตะ สังวัตถเณติ คุณุตตะเม
 ตัสสะ ตัตตะ สุขาโรคยะ- โสทธิโย โหนติ สัพพะทา.

ณ ที่ใด มีผู้กล่าววาจาสรรเสริญพระคุณอันประเสริฐของพระ
 รัตนตรัย ด้วยจิตที่เลื่อมใส ณ ที่นั้น ความสุข ความสบาย และ
 ความสวัสดิ์ ย่อมมีแก่ผู้นั้นตลอดกาลทุกเมื่อ

(พระพุทธเจ้าในอดีต ๒๘ พระองค์)
(ในสารมณฑกัป ๔ พระองค์)

1. Taṇhaṅkaro mahāvīro sabbalokānukampako
vantasaṅsāragamano sabbakāmadado sadā.
ตัณหังกะโร มะหาวีโร สัพพะโลกานุกัมปะโก
วันตะสังสาระคะมะโน สัพพะกามะทะโท สะทา.

พระตัณหังกร สัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้แก้แค้นล้างแค้น ผู้
อนุเคราะห์สัตว์โลกทั้งปวง ผู้คลายตัณหาอันเป็นเหตุท่องเที่ยวไป
ในสังสารวัฏได้แล้ว ผู้ประทานสิ่งที่น่าปรารถนาทั้งปวงให้ ในกาล
ทุกเมื่อ

2. Sabbābhibhū sabbavidū sabbadevagaruttamo
sabbāsavaparikkhīṇo sadā sotthim karotu no.
สัพพะอภิภู สัพพะวิฑู สัพพะเทวะคะรุตะโม
สัพพะสาสะวะปะริกขิโณ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ผู้ทรงครอบงำธรรมทั้งปวง ทรงรู้แจ้งธรรมทั้งปวง ทรงเป็น
ครูผู้ยอดเยี่ยมของมนุษย์และเทวดาทั้งปวง ทรงสิ้นอาสวะทั้งปวง
แล้ว โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

3. Varalakkhaṇasampanno Medhaṅkaro mahāmuni

jutindharo mahāsirī suvaṇṇagirisannibho.

วาระลักษณะณะสัมปັນโน เมธังกะโร มะหามุนิ

ชุตินชะโร มะหาสิรี สุวัณณะกิริสันนิโก.

พระจอมมุนีพระนามว่า เมธังกร ผู้ถึงพร้อมแล้วด้วยพระลักษณะอันเลิศ ผู้ทรงไว้ซึ่งพระรัศมี ผู้ทรงมีพระสิริยิ่งใหญ่ รุ่งเรืองดุจสุวรรณคิรี

4. Dibbarūpo mahākāyo mahānātho mahabbalo

mahākāruṇiko satthā mahāsantiṃ karotu no.

ทิพพะรูโป มะหากาโย มะหานาโถ มะหัพพะโล

มะหาการุณิก สัตถา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ผู้ทรงมีพระรูปเพียงดั่งท้าวมหาพรหม มีพระวรกายอันประกอบด้วยมหาปุริสลักษณะ ทรงเป็นที่พึ่งอันประเสริฐ มีพระกำลังมาก ทรงประกอบด้วยพระมหากรุณา ทรงเป็นพระศาสดาโปรดประทานความสงบอันยิ่งใหญ่ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

5. Mahāmohatamaṃ hantvā yo nātho Saraṇaṅkaro

devādevamanussānaṃ lokānañca hitaṅkaro.

มะหาโมหะตะมัง หันตฺวา โย นาโถ สาระณะงกะโร

เทวาเทวะมะนุสสานัง โลกานัญจะ หิตังกะโร.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สรณังกร ทรงเป็นที่พึ่ง ทรงกำจัดความมืดมนคืออวิชชาได้แล้ว ทรงกระทำประโยชน์ เกื้อกูลแก่สัตว์โลก กล่าวคือเหล่าทวยเทพ อสูร และมนุษย์ทั้งหลาย

6. Byāmapabhābhirucito nigrodhaparimaṇḍalo
 nigrodhapakkabimboṭṭho sadā sotthim karotu no.
 พยามป์ปะภากรุจิโต นิโครธะปะริมัตทะโล
 นิโครธะปักกะพิมโพฏฐุ สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระนามว่า **สรณังกร** พระองค์นั้น ผู้ทรงรุ่งเรืองด้วยพระรัศมีแผ่ออกไปหนึ่งวาโดยรอบ ผู้ทรงมีพระวรกายเป็นปริมณฑลจุดต้นนิโครธ (ความสูงของกายเท่ากับความยาวของวา) ผู้ทรงมีพระโอษฐ์แดงเรื่อจุดผลตำลึงสุก ที่ต้นนิโครธ (นิสสยะฉบับพมา แปลว่า จุดผลนิโครธสุก) โปรดประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเกิด

7. Asīratanubbedho Dīpaṅkaro mahāmuni
 pabhā niddhāvate tassa ṭhāne dvādasa yojane.
 อะสีติระตะนุพเพโธ ทีปังกะโร มะหามุนิ
 ปะภา นิททาวะเต ตัสสะ ฐาเน ท்வาทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า **ทีปังกร** มีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นพระมหามุนี พระรัศมีของพระองค์แผ่ออกไปในที่สิบสองโยชน์

8. Vassassatasahassāni ṭhatvā loke vināyako
 lokālokararo satthā sadā sotthim karotu no.
 วัสสัสสะตะสะหัสสานิ ฐัตถวา โลเก วินายะโก
 โลกาโลกะกะโร สัตถา สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงพระชนม์อยู่ในโลกหนึ่งแสนปี ทรงนำเวไนยสัตว์สู่พระนิพพาน ทรงเป็นพระศาสดาผู้ประทานแสงสว่างแก่โลก โปรดประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเกิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

9. Aṭṭhāsītihatthubbedho Koṇḍañño nāma nāyako
 sabbadhammehi asamo sabbapāramitāgamo.
 อัญญาสีตีหัตถุพเพโธ โกณทัณฺณโย นามะ นายะโก
 สัพพะธัมเมหิ อะสะโม สัพพะปาระมิตาคะโม.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โกณทัณฺณโย มีพระวรกาย
 สูงแปดสิบแปดศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นผู้ไม่มีบุคคลเสมอด้วย
 ธรรมทั้งปวง ทรงถึงความเป็นผู้มีบารมีทั้งปวง

10. Vassassatasahassāni āyu tassa mahesino
 mocetu so sabbabhayā sadā sotthiṃ karotu no.
 วัสสัสสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหลสิโน
 โมเจตุ โส สัพพะภะยา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ทรงเป็นพระผู้แสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ มีพระชนมายุหนึ่งแสนปี
 ขอพระองค์โปรดเปลื้องพวกข้าพระองค์ ให้พ้นจากภัยทั้งปวง
 โปรดประทานความสวัสดิแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในสารมัททกัป ๔ พระองค์)

11. Aṭṭhāsītiratanāni accuggato jutindharo
 Maṅgalo nāma sambuddho navutisahassāyuko.
 อัญญาสีตีระตะนานิ อัจจุกคะโต ชุตินชะโร
 มังคะโล นามะ สัมพุทโธ นะวุติสะหัสสายุโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า มังคะละ ทรงมีพระวรกายสูง
 แปดสิบแปดศอก ทรงไว้ซึ่งพระรัศมี ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี

12. Chabbaṇṇaraṇsiyo dasa- saḥassalokadhātuyo
pharantā tassa chādentī esa sotthiṃ karotu no.
ฉัพพัชฌะรังสีโย ทะสะ- สะหัสสะโลกะชาตุโย
ฉะรันตา ตัสสะ ฉาเทนติ เอสะ โสตถิง กะโรตุ โน.

พระฉัพพัชฌะรังสีของพระองค์ แผ่ปกคลุมโลกธาตุหนึ่งหมื่น
ขอพระองค์โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

13. Navutiratanubbedho Sumano nāma nāyako
kañcanācalasaṅkāso navutisahaṣṣāyuko.
นะวุติระตะนุพเพโธ สุมะโน นามะ นายะโก
กัณฺเฐจะนาจะละสังกาโส นะวุติสะหัสสาโยโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุমনะ ทรงมีพระวรกายสูง
เก้าสิบศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงเป็นผู้เปรียบประดุจสุวรรณคีรี ทรง
มีพระชนมายุเก้าหมื่นปี

14. Upeto buddhagūṇehi sabbasattahitesako
karotu no mahāsantiṃ ārogyañca sukhaṃ sadā.
อุเปโต พุทธะคุณฺเหหิ สัพพะสัตตหิตะสะโก
กะโรตุ โน มะหาสันติง อาโรกัยัณฺเฐจะ สุขัง สะทา.

ทรงประกอบด้วยพระพุทธานุคุณทั้งหลาย ทรงแสวงหาความ
เกื้อกูลแก่เหล่าสัตว์โลกทั้งปวง โปรดประทานความสงบร่มเย็น
ความไม่มีโรค และความสุข แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

15. Asīratanubbedho saṭṭhisahassaāyuko
 Revato nāma sambuddhosabbalokuttaro muni.
 อะสีติระตะนุพเพโธ สัฏฐีสหัสสอายุกโ
 เรวเตโต นามะ สัมพุทโธ สััพพะโลกุตตะโร มุนิ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า เรวตะ ทรงมีพระวรกายสูง
 แปรดสิบศอก ทรงมีพระชนมายุหกหมื่นปี ทรงประเสริฐกว่าสัตว์
 โลกทั้งปวง ทรงรู้แจ้งโลกทั้งปวง

16. Tassa sarīre nibbattā pabhāmālā anuttarā
 pharantā yojane niccaṃ sadā sotthiṃ karotu no.
 ตัสสะ ระรีเร นิพัตตา ปะภามาลา อะนุตตะรา
 ณะรันตา โยชะเน นิจจัง สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แสงแห่งพระรัศมีอันไม่มีที่เปรียบ อันเกิดแต่พระวรกายของ
 พระองค์ แผ่ไปตลอดแนวหนึ่งโยชน์เป็นนิจ โปรดประทานความ
 สวัสดิ์ดี แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

17. Sobhito nāma sambuddho navutisahassāyuko
 saṅsārasāgare satte bahū moceti dukkhato.
 โสภิตโต นามะ สัมพุทโธ นะวุติสหัสสาयุกโ
 สังสาระสะกะเร สัตเต พะหุ โมเจติ ทุกขะโต.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โสภิตะ ทรงมีพระชนมายุ
 เก้าหมื่นปี ทรงเปลื้องสัตว์โลกเป็นจำนวนมาก จากทุกข์ในห้วง
 มหาสมุทร คือ สังสารวัฏ

18. Aṭṭhapaññāsaratanaṃ accuggato mahāmuni
obhāseti disā sabbā sadā sotthiṃ karotu no.
อัฐฐะปัญญาสาระตะนันัง อัจจุคคะโต มะหามุนิ
โองาสะติ ทิสสา สัพพา สะทา โสถถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงเป็นพระ
มหามุนีผู้ประเสริฐ ทรงยังทิศทั้งปวงให้สว่างไสว โปรดประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในวาทป์ ๓ พระองค์)

19. Anomadassī sambuddho tejassī duratikkamo
aṭṭhapaññāsaratano obhāseto sadevake.
อะโนมะทัสสี สัมพุทโธ เตชัสสี ทูระติกกะโม
อัฐฐะปัญณาสาระตะโน โองาสะนโต สะเทวะเก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า อโนมทัสสี ผู้อันศัตรูไม่
สามารถถล่มร้ายได้ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรง
กระทำมนุษย์โลกพร้อมทั้งเทวโลกให้สว่างไสวอยู่

20. Nibbānapāpako loke vassassatasahassāyu
karotu no mahāsantim sukhitā ca mayam sadā.
นิพพานะปาปะโก โลเก วัสสัสสะตะสะหัสสายุ
กะโรตุ โน มะหასันติง สุจิตา อะ มะยัง สะทา.

พระองค์ทรงยังสัตว์โลกให้ถึงพระนิพพาน ทรงมีพระชนมายุ
หนึ่งแสนปี โปรดประทานความสงบร่มเย็น แก่พวกข้าพระองค์ ใน
กาลทุกเมื่อเถิด อนึ่งขอให้พวกข้าพระองค์ จงเป็นผู้มีความสุข ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

21. Padumo nāma sambuddho lokajett̃ho narāsabho

aṭṭhapaññāsaratano ādiccova virocati.

ปะทุมโหม นามะ สัมพุทธโธ โลกะเชฏโฐ นระราสะโภ

อฏฐปะปัญญาสะระตะโน อาทิจโจวะ วิโรจะติ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมะ ทรงเป็นผู้ประเสริฐกว่าเหล่าสัตว์โลกทั้งปวง ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก ทรงรุ่งโรจน์ประจักษ์พระอาทิตย์

22. Vassassatasahassāni āyu tassa mahesino

sopi buddho kāraṇiko sadā sotthiṃ karotu no.

วัสสัสสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหลิโน

โสปี พุทธโธ การุณิโก สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุหนึ่งแสนปี แม้พระพุทธรเจ้าพระองค์นั้น ทรงมีพระมหากรุณา ขอทรงโปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

23. Aṭṭhāsītīratanubbedho Nārado sabbakāmado

nirantaram divārattim yojanam pharate pabhā.

อฏฐาสีติระตะนุพเพโธ นาระโท สัพพะกามะโท

นิรันตะรัง ทิวารัตติง โยชะนัง ณะระเต ปะภา.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า นารทะ ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงประทานสิ่งที่น่าชอบใจทั้งปวง พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปสู่อันหนึ่งโยชน์ ตลอดวันและคืนเป็นนิจ

24. Navutivassasahasāni ṭhatvā loke vināyako
 moceti dukkhato satte sopi sotthim karotu no.
 นະวุติวัสสะสะหัสสานิ ฐัตถ์วา โลเก วินายะโก
 โมเจติ ทุกขะโต สัตเต โสปี โสตถิง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงแนะนำสั่งสอนสัตว์โลก ให้หลุดพ้นจากวิภวทุกข์ ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

25. Aṭṭhapañṇāsaratano Padumuttaro mahāmuni
 tassa pākatikā raṅsī pharanti dvādasa yojane.
 อัฏฐะปัณณาสระระตะโน ปะทุมุตตะโร มะหามุนิ
 ตัสสะ ปากะติกา รังสี ณะรันติ ท้าวทะสะ โยชนะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ปทุมุตตระ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบแปดศอก พระรัศมีอันมีอยู่โดยธรรมชาติของพระองค์ แผ่ไปถึงสิบสองโยชน์

26. Vassasahasāni ṭhatvā lokematandado
 moceti bandhanā satte sopi pāletu no sadā.
 วัสสะสะหัสสานิ ฐัตถ์วา โลเกมะตันทะโท
 โมเจติ พันชนะนา สัตเต โสปี ปาเลตุ โน สะทา.

พระองค์ทรงประทานอมฤตธรรม คือ พระนิพพาน ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี ทรงเปลื้องหมู่มสัตว์โลก ให้พ้นจากกิเลสเครื่องผูกมัด ขอพระองค์โปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(ในมัตถกัป ๒ พระองค์)

27. *Aṭṭhāsītīratanāni accuggato mahāmuni*

Sumedho nāma sambuddho navutisahassāyuko.

อฏฐาสีติริระตะนานิ อัจจุคคะโต มะหามุนิ
 สุเมธะ นามะ สัมพุทธะโธ นะวุติสะหัสสาโยโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุเมธะ ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบแปดศอก ทรงเป็นพระมหามุนีผู้ประเสริฐ ทรงมีพระชนมายุเก้าหมื่นปี

28. *Tassa pākatikā raṇsī pharanti yojanaṃ sadā*

pāletu no sadā buddho bhayehi vividhehi ca.

ตัสสะ ปากะติกา รังสี ะระรันติ โยชะนัง สะทา
 ปาเลตุ โน สะทา พุทธะโธ ะยะเยหิ วิวิเธหิ จะ.

พระรัศมีอันมีอยู่โดยปกติของพระองค์ แผ่ไปตลอดหนึ่งโยชน์ ในกาลทุกเมื่อ ขอพระพุทธรูปเจ้าพระนามว่า สุเมธะ นั้น โปรดคุ้มครองพวกข้าพระองค์ ให้พ้นจากภัยต่าง ๆ

29. *Paññāsaratanubbedho Sujāto nāma nāyako*

hemavaṇṇo mahāvīro mahātamavinodano.

ปัญญาสะระตะนุพเพโธ สุชาโต นามะ นายะโก
 เหมะวัณโณ มะหาวิโร มะหาตะมะวินทะโน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า สุชาตะ ทรงมีพระวรกายสูงห้าสิบศอก ทรงเป็นผู้นำ ทรงมีพระฉวีประดุจทอง ทรงเป็นผู้แก้ลัวกล้ายิ่ง ทรงบรรเทาความมืด คือ โมหะ

30. Navutivassasahassāni āyu tassa mahesino
sopi buddho kāraṇiko sadā sotthim karotu no.
นะวุติวัสสะสะหัสสานิ อายุตัสสะ มะเหลิโน
โสปี พุทโธ การุณิโก สะทา โสถติง กะโรตุ โน.

พระองค์ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุเก่า
หมื่นปี ทรงมีพระมหากรุณา ขอพระพุทธรเจ้าพระนามว่า สุชาตะ
พระองค์นั้น ทรงโปรดประทานความสุขสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

(ในวาทป์ ๓ พระองค์)

31. Asītiratanubbedho Piyadassī mahāmuni
navutivassasahassāni ṭhatvā lokagganāyako.
อะสีติระตะนุพพะโธ ปิยะทัสสี มะหามุนิ
นะวุติวัสสะสะหัสสานิ จัฏฐิวั โลกักคะนายะโก.

พระสัมมาสัมพุทธรเจ้าพระนามว่า ปิยทัสสี ทรงมีพระวรกาย
สูงแปดสิบศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำสัตว์โลกสู่พระ
นิพพาน ทรงดำรงพระชนม์อยู่ตลอดเก้าหมื่นปี

32. Sopi sabbaguṇūpeto sabbalokasukhappado
sabbadosam vināsento sabbam sotthim karotu no.
โสปี สัพพะคุณูเปโต สัพพะโลกะสุขัปปะโธ
สัพพะโทสัง วินาเสนโต สัพพะพัง โสถติง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธรเจ้าพระนามว่า ปิยทัสสี แม้ฉัน ผู้ทรง
ประกอบด้วยคุณทั้งปวง ทรงให้ความสุขแก่โลกทั้งปวง ทรงกำจัด
โทษทั้งปวง โปรดประทานความสุขสวัสดิ์ทั้งปวง แก่พวกข้าพระองค์
เถิด

33. Asīratanubbedho Atthadassī narāsabho
 vassassatasahassāni loke aṭṭhāsī nāyako.
 อะสีติระตะนุพเพโธ อັตถะทັสสี นะระสะโก
 วัสสัถัสสะตะสะหัสสานิ โลก อัจฉฐาสี นายะโก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า อັตถทັสสี ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงเป็นนระผู้ประเสริฐ ทรงเป็นผู้นำ ทรงดำรงพระชนม์อยู่ในโลกตลอดหนึ่งแสนปี

34. Tassa pākatikā raṇsī pharanti yojanam sadā
 nirantaram divārattim nātho sotthim karotu no.
 ตัสสะ ปากะติกา รังสี ฆะรันติ โยชะนัง สะทา
 นิรันตะรัง ทิวรัตติง นาโถ โสถถิง กะโรตุ โน.

พระรัศมีอันมีอยู่โดยปกติของพระองค์ แผ่ไปได้หนึ่งโยชน์ ตลอดกลางวันและกลางคืน ในกาลทุกเมื่อเป็นนิจ พระองค์ผู้เป็นที่พึ่ง ไปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์เถิด

35. Dhammadassī ca sambuddho

asīhatthamuggato
 atirocati tejena sadevāsūramānuse.
 ฐัมมะทັสสี จะ สัมพุทโธ อะสีติหัตถะมุคคะโต
 อะติโรจะติ เตชะนะ สะเทวาสุระมานุเส.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ฐัมมทັสสี ทรงมีพระวรกายสูงแปดสิบศอก ทรงรุ่งโรจน์ด้วยพระเดชานุภาพยิ่งกว่าโลก ซึ่งประกอบด้วยเหล่าทวยเทพ อสูร และมนุษย์ทั้งหลาย

(ในมณฑลทักป ๒ พระองค์)

39. *Satthiratanamubbedho Tisso lokagganāyako*
anūpamo asadiso atulo uttamo jino.
 สัจจิริระตะนะมุพเพโธ ทิสโส โลกักคะนายะโก
 อะนุปะโม อะสะทีโส อะตุโล อุตตะโม ชิโน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ทิสสะ ทรงมีพระวรกายสูง หกสิบศอก ทรงเป็นบุคคลผู้นำชั้นเลิศของโลก ไม่มีบุคคล เทียบเท่า ไม่มีบุคคลเสมอเหมือน ไม่มีบุคคลเปรียบปาน ทรง เป็นผู้สูงสุด ทรงเป็นผู้ชนะมารทั้งปวง

40. *Vassassatasahassâni âyu tassa mahesino*
ârogyanca mahâsukam hotu no tassa tejasâ.
 วัสสัสสะตะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหลิโน
 อาโรกยัญจะ มหาสุขัง โหตุ โน ตัสสะ เตชะสา.

พระองค์ผู้ทรงแสงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุหนึ่ง แสนปี ด้วยพระเดชานุภาพของพระพุทธรเจ้าพระนามว่า ทิสสะ พระองค์นั้น ขอความไม่มีโรค และความสุขอันประเสริฐ จงมีแก่ พวกข้าพระองค์เถิด

41. *Aṭṭhapaṇṇāsaratano Phusso lokagganāyako*
janambujam vibodhento nibbāpento sadevake.
 อัฏฐะปัณณาสะระตะโน ผุสโส โลกักคะนายะโก
 ชะนัมพุซัง วิโพธเณโต นิพพาปนโต สะทเวเก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า ผุสสะ ทรงมีพระวรกายสูง ห้าสิบแปดศอก ทรงเป็นบุคคลผู้นำชั้นเลิศของโลก ทรงยังดอกบัว

คือหมู่ชนให้เบิกบาน ทรงยังหมู่มนุษย์ พร้อมทั้งเหล่าทวยเทพ
ให้ถึงพระนิพพาน

42. Navutivassasahassāni ṭhatvā loke mahāyaso
uddharanto bahū satte sadā sotthiṃ karotu no.
นะวุติวัสสะสะหัสสานิ จัฏฐ์วา โลเก มะหายะโส
อุทระรันโต พะหุ สัตเต สะทา โสถติง กะโรตุ โน.

พระองค์ทรงมีชื่อเสียงและบริวารอันยิ่งใหญ่ ทรงดำรงพระ
ชนม์อยู่ในโลกตลอดเก้าหมื่นปี ผู้ทรงนำสัตว์โลกจำนวนมากออก
จากสังสารวัฏ โปรดประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพระองค์ ใน
กาลทุกเมื่อเกิด

(ในสารกัป ๑ พระองค์)

43. Asītīranubbedho Vipassī lokanāyako
pabhā niddhāvate tassa samantā satta yojane.
อะสีติระตะนุพพะโธ วิปัสสี โลกะนายะโก
ปะภา นิททาเวเต ตัสสะ สะมันตา สัตตะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี ทรงมีพระวรกายสูง
แปดสิบศอก ทรงเป็นผู้นำของสัตว์โลก พระรัศมีของพระองค์แผ่
ไปตลอดเจ็ดโยชน์โดยรอบ

44. Sopi devamanussānaṃ bandhanā parimocayi
 asīṭisahassāyuko nātho sotthiṃ karotu no.
 โสปี เทวะมะนุสสานัง พันธะนา ประริโมจะยิ
 อะสีตีสะหัตถายุกโก นาโถ โสถติง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า วิปัสสี แม่นั้น ผู้ทรงมีพระชนมายุแปดหมื่นปี ทรงเป็นที่พึ่ง ทรงเปลื้องทเวดาและมนุษย์ทั้งหลายจากเครื่องผูกคือกิเลส โปรดประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพระองค์เถิด

(ในมัทนทกัป ๒ พระองค์)

45. Sattatīhatthamubbedho Sikhī nāmesa nāyako
 pabhā niddhāvate tassa samantā yojanattaye.
 สัตตะตีหัตถะมุพเพโห ลีขี นามะสะ นายะโก
 ปะภา นิททาวะเต ตัสสะ สะมันตา โยชะนัตตะเย.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์ใด ทรงมีพระวรกายสูงเจ็ดสิบศอก พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้นพระนามว่า ลีขี ทรงเป็นผู้นำ พระรัศมีของพระองค์แผ่ไปตลอดสามโยชน์โดยรอบ

46. Sopi atulyo sambuddho sattatīṣahassāyuko
 karotu no mahāsantim sukhitā ca mayam sadā.
 โสปี อะตุลโย สัมพุทธโห สัตตะตีสะหัตถายุกโก
 กะโรตุ โน มะหาสันติง ลุขิตา จะ มะยัง สะทา.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า ลีขี แม่นั้น ผู้ทรงไม่มีผู้เปรียบ ทรงมีพระชนมายุเจ็ดหมื่นปี โปรดประทานความสงบอันประเสริฐแก่พวกข้าพระองค์ อนึ่ง ขอพวกข้าพระองค์ จงเป็นผู้ถึงความสุขในกาลทุกเมื่อเถิด

47. Vessabhū nāma sambuddho hemarūpasamūpamo

saṭṭhīratanamubbedho saṭṭhī ca sahaṣṣāyuko.

เวสสะภู นามะ สัมพุทธโธ เหมะรุปะสะมุปะโม

สัฏฐีระตะนะมุพะโพธ สัฏฐี จะ สะหัสสะยาโยก.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า เวสสภู ผู้มีพระฉวีประดุจทอง ทรงมีพระวรกายสูงหกสิบศอก ทรงมีพระชนมายุหกหมื่นปี

48. Brahmadevamanussehi nāgāsuraḍijehi vā

pūjītopi sadā nātho sadā soṭṭhiṃ karotu no.

พริ้หมะเทวะมะนุสเสหิ นาคาสุระทิเชหิ วา

ปูจิโตปิ สะทา นาโธ สะทา โสถถิง กะโรตุ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า เวสสภู แม้นั้น ผู้อันหมู่พรหม เทวดา มนุษย์ นาค อสูร และครุฑพากันบูชาแล้ว ทรงเป็นที่พึง โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

ในภัททกัปปหี ๕ พระองค์

(ผ่านไปแล้ว ๓ พระองค์)

49. Tālīsaratanubbedho Kakusandho mahāmuni

tassa kāyā niccharanti pabhā dvādasa yojane.

ตาฬีสะระตะนะมุพะโพธ กะกุสันโธ มะหามุนิ

ตัลสะ กายา นิจจระรันติ ปะภา ทวาทะสะ โยชะเน.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันโธ ทรงมีพระวรกายสูงสี่สิบศอก ทรงเป็นมุนีผู้ประเสริฐ พระรัศมีจากพระวรกายของพระองค์ แผ่ซ่านไปสิบสองโยชน์

50. Cattālīsasahassāni tassa āyu anuttaro
karotu so sadā nātho āyumu sukhaṃ balañca no.
จัตตาฬีสะสะหัสสานิ ตัสสะ อายุ อานุตตะโร
กะโรตุ โส สะทา นาโถ อายุง สุขัง พะลัญจะ โน.

ขอพระพุทธเจ้าพระนามว่า กกุสันธะ แม่นั้น ผู้ทรงมีพระชนมายุสี่หมื่นปี ทรงเป็นผู้ไม่มีใครเปรียบ ทรงเป็นที่พึงโปรดประทานอายุ ความสุข และกำลังแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเกิด

51. Konāgamanasambuddho tiṅsahatthasamuggato
tiṅsavassasahassāni āyu tassa mahesino.
โกนาคะมะนะสัมพุทธโธ ดิงสะหัสสะสะมุคคะโต
ดิงสะวัสสะสะหัสสานิ อายุ ตัสสะ มะเหลโน.

พระ โจนาคมนะ สัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงมีพระวรกายสูงสามสิบศอก ผู้ทรงแสวงหาคุณอันยิ่งใหญ่ ทรงมีพระชนมายุสามหมื่นปี

52. Dhammāmatena tappetā devasaṅghaṃ surālaye
mahītale ca janataṃ sadā sotthiṃ karotu no.
ธัมมามะเตนะ ตัปปเตตา ทวะสังฆัง สุราละเย
มะหีตะเล จะ ชะนะตัง สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

ทรงยังหมู่ทวยเทพบนสวรรค์ และหมู่มนุษย์บนพื้นโลก ให้ อิ่มเอิบด้วยอมตธรรม คือพระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดิแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเกิด

53. Kassapo nāma sambuddho dhammarājā
pabhaṅkaro

vīsatiḥatthamubbedho vīsassahassaāyuko.

กัถสะโป นามะ สัมพุทโธ ชัมมะราชา ปะกังกะโร

วีสะตีหัตตะมุพเพโธ วีสัถสะหัตตะอายุกโ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า กัถสปะ ผู้ทรงเป็นพระ
ธรรมราชา ทรงมีพระรัศมี ทรงมีพระวรกายสูงยี่สิบศอก ทรงมี
พระชนมายุสองหมื่นปี

54. Anūpamosamasamo devasatthā anuttaro

karotu no mahāsantiṃ ārogyañca jayaṃ sadā.

อะนุปะโมสะมะสะโม เทวะสัตถา อะนุตตะโร

กะโรตุ โน มะหาสันติง อารโถยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระองค์ไม่มีผู้เปรียบปานเสมอเหมือน ทรงเป็นศาสดาของ
เหล่าทวยเทพ ทรงเป็นผู้ยอดเยี่ยม โปรดประทานความสงบอัน
ประเสริฐ ความไม่มีโรค และชัยชนะ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาล
ทุกเมื่อเกิด

(พระพุทธเจ้าในปัจจุบัน ๑ พระองค์)

55. Aṭṭhārasahatthubbedho Gotamo Sakyavaddhano

sabbaññū sabbatilako sabbalokasukhappado.

อัฏฐาระสะหัตตะมุพเพโธ โคตะโม สักยะวัฑฒะโน

สัพพะัญญู สัพพะติละโก สัพพะโลกะสุขัปปะโ.

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โคตมะ ทรงมีพระวรกายสูง
สิบแปดศอก ทรงเป็นผู้เชิดชูศากยวงศ์ ทรงตรัสรู้ธรรมทั้งปวง

ทรงเป็นผู้โดดเด่นกว่าชนทั้งปวง ทรงประทานความสุขให้แก่สัตว์โลก (ในคัมภีร์พุทธวงศ์แสดงไว้ว่า ทรงมีพระวรกายสูง ๑๖ ศอก)

56. Sambuddho sabbadhammānaṃ bhagehi
bhāgyavā yuto

vijjācaraṇasampanno sotthyārogyaṃ dadātu no.

สัมพุทธโฆ สัพพะธัมมานัง ะเคหิ ภาคยะวา ยูโต

วิชาจะระณะสัมปนโน โสถธยาโรคัยัง ทะทาทูโน.

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า โคตมะ ผู้ตรัสรู้ธรรมทั้งปวง ทรงประกอบด้วยบุญ ทรงมีพระบารมีอันสูงสุด ทรงเพียบพร้อมด้วยวิชาและจรณะ โปรดประทานความสุขสวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพระองค์เถิด

57. Abbhātītā ca sambuddhā anekasatakoṭiyo

sabbalokamabhiññāya sabbasattānukampino.

อัภชาติตา จะ สัมพุทธา อะเนกะสะตะโกฏิโย

สัพพะโลกะมะภิญญาเย สัพพะสัตตานุกัมปิโน.

อนึ่ง พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทั้งหลาย หลายร้อยโกฏิซึ่งเสด็จล่วงลับไปแล้ว ทรงประจักษ์โลกทั้งปวงด้วยพระญาณแล้ว จึงทรงอนุเคราะห์เหล่าสรรพสัตว์

58. Sabbaverabhayātītā sabbalokasukhappadā
 sabbadosaṃ vināsentā sabbasotthiṃ karontu no.
 สัพพะเวระภะยาตีตา สัพพะโลคะสุขัปปะทา
 สัพพะโถสัง วินาเสนตา สัพพะโสตถิง กะโรนตุ โน.

ทรงล่วงพ้นเวรและภัยทั้งปวง ทรงประทานความสุขแก่สรรพ
 สัตว์ ทรงกำจัดโทษทั้งปวง ขอทรงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพระองค์เถิด

(พระพุทธเจ้าในอนาคต ๑ พระองค์)

59. Anāgate ca sambuddho Metteyyo devapūjito
 mahiddhiko mahādevo mahāsantiṃ karotu no.
 อนาคตะเต จะ สัมพุทธโธ เมตเตยโย เทวะปู้จิโต
 มะหิทธิโก มะหาเทโว มะหาสันติง กะโรตุ โน.

ก็ในอนาคต พระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระนามว่า เมตเตยยะ
 ทรงเป็นผู้ที่หมั่นทวยเทพบูชาแล้ว ทรงมีฤทธิ์มาก ทรงเป็นผู้
 ประเสริฐกว่าเทวดาทั้งปวง โปรดประทานความสงบอันประเสริฐ
 แก่พวกข้าพระองค์เถิด

(พระปัจเจกพุทธเจ้า)

60. Sabbe paccekasambuddhā nirodhajhānakovidā
 nirālayā nirāsaṅkā appameyyā mahesayo.
 สัพเพ ปัจเจกะสัมพุทธธา นิโรธะฆานะโกวิทา
 นีราละยา นีราสังกา อัปปะเมยยา มะหะสะโย.

พระปัจเจกสัมพุทธเจ้าทั้งปวง ทรงปรีชาญาณในนิโรธสมบัติ
 และฆานสมบัติ ทรงปราศจากความกำหนัดยินดี หมดความ

รังเกียจ ทรงคุณอันหาประมาณมิได้ ทรงแสวงหาคุณอัน
ประเสริฐ

61. Dūrepi vineyye disvā sampattā taṅkhaṇena te
sanditṭhikaphale katvā sadā santim karontu no.
ทูเรปี วินยเย ทิสฺวา สัมปัตตา ตังขะเณนะ เต
สันติฏฺฐิกะพะเล กัตฺวา สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พระปัจเจกสัมพุทธเจ้าทั้งหลายเหล่านี้ เห็นหมู่วะไนยสัตว์แม่
ในทีโลก ก็ทรงเสด็จไปช่วยเหลือสัตว์เหล่านั้น ให้ได้รับประโยชน์
โดยพลัน โปรดประทานความสงบ แก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุก
เมื่อเกิด

(หว่าโลกุตตรธรรม ๙ และปริยัติธรรม ๑)

62. Svākkhātātādisampanno dhammo sapariyattiko
saṅsārasāgarā loke tāreti jinagocaro.
สฺวักขาตะตาทิสัมปันโน ชัมโม สะปะริยัตติโก
สังสาระสาคะรา โลก ตาเรติ ชินะโกจะโร.

พระธรรม พร้อมทั้งปริยัติที่สมบูรณ์ด้วยคุณ มีความเป็น
ธรรม ที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้ดีแล้วเป็นต้น เป็นอารมณ์ของ
พระพุทธเจ้า เป็นเหตุยังสัตว์โลกให้ข้ามพ้นสาครคือ สังสารวัฏ

63. Kilesajālaviddhaṅsī visuddho buddhasevito
nibbānagamano santo sadā sotthiṃ karotu no.
กิเลสชาละวิหังสี วิสุทธิ พุทธะเสวิต
นิพพานะคะมะโน สันโต สะทา โสถติง กะโรตุ โน.

ขอพระกรรมอันบริสุทธิ์ยิ่ง อันมีปกติทำลายช่ายคือกิเลส เป็น
ธรรมที่พระพุทธรองค์ทรงเจริญแล้ว เป็นกรรมอันประเสริฐอันยัง
สัตว์ให้ถึงพระนิพพาน โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้า
พระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พระสังฆรัตนะ)

64. Sīlādiguṇasampanno saṅgho maggaphale ṭhito
jitindriyo jitapāpo dakkhiṇeyyo anuttaro.
สีลาทิกุณะสัมปันโน สังโฆ มัคคะมะเล จูโต
จิตินทรีย์โย ชิตะปาโป ทักขิณเอยโย อะนุตตะโร.

พระสงฆ์ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณมีศีลเป็นต้น ดำรงอยู่ในมรรคและ
ผล ชนะอินทรีย์แล้ว ชนะบาปแล้ว เป็นทักขิณเอยบุคคลผู้ยอด
เยี่ยม

65. Anāsavo parisuddho nirāsāso bhavābhave
nibbānagocaro santo sadā sotthiṃ karotu no.
อะนาสะโว ปะริสุทโธ นิราสาโส ภะวาภะเว
นิพพานะโคะจะโร สันโต สะทา โสถติง กะโรตุ โน.

ขอพระอริยสงฆ์ผู้ไม่มีอาสวะ ผู้บริสุทธิ์ ผู้หมดความ
ปรารถนาในภพน้อยภพใหญ่ ผู้มีจิตจดจ่อในพระนิพพาน เป็น
สัตบุรุษ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

(พระเถระชั้นผู้ใหญ่ ๑๘๒ องค์)

66. Aññātakoṇḍaṅgīnāththero rattaññīnāṃ aggo ahu
 dhammacakkābhisamayosadā sotthim karotu no.
 อัญญาตะโกณฑัญญัตเถโร รัตตัญญูนำง อักโค อะหุ
 รัมมะจักกาคิสะมะโย สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอัญญาโกณฑัญญะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าภิกษุผู้รู้
 ราตรี ผู้บรรลุเป็นพระโสดาบันด้วยพระรัมมะจักกัปปวัตตนสูตร ขอ
 จงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

67. Vappatthero mahāpañño mahātamavinodano
 mahāsantikaro loke mahāsantiṃ karotu no.
 วัปปัตเถโร มหาปัญโญ มหาตะมะวิโนทะโน
 มหาสันติกะโร โลก มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระวัปปะเถระ ผู้มีปัญญามาก ผู้กำจัดความมืดคือโมหะ
 ผู้กระทำความสงบอันประเสริฐในโลก ขอจงประทานความสงบอัน
 ประเสริฐแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

68. Bhaddiyo bhaddasīlo ca dakkhiṇeyyo anuttaro
 lokatthacarito thero sadā sotthim karotu no.
 ภักทियो ภักทะสีโล จะ ทักขิเณยโย อะนุตตะโร
 โลกัตถะจะริโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภักทียเถระ ผู้มีศีลงาม ผู้เป็นทักษิณียบุคคลผู้ยอด
 เยี่ยม ผู้บำเพ็ญประโยชน์แก่โลก ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่
 พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

69. Mahānāmo mahāpañño mahādhammavidū suto
mahākhiṇāsavo therō mahāsantiṃ karotu no.
มหานาโม มหาปัญญาญญ มหาธรรมะวิฑู สุตโต
มหาชีณาสะโว เถโร มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหานามะเถระ ผู้มีปัญญาญญามาก ผู้ตรัสรู้ธรรมอันประเสริฐ
ผู้มีชื่อเสียง เป็นพระชีณาสพผู้ประเสริฐ ขอจงประทานความสงบ
อันยิ่งใหญ่ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

70. Assajitthero mahāpañño jitamāro jitindriyo
jitapaccatthiko loke sadā sotthiṃ karotu no.
อัสสะจิตเถโร มหาปัญญาญญ จิตะมาโร จิตินทรีย์โย
จิตะปัจจัตถิโก โลก สะทา สุตติง กะโรตุ โน.

พระอัสสะสิเถระ ผู้มีปัญญาญญามาก ผู้ชนะมาร ผู้ชนะอินทรีย์
ผู้ชนะศัตรูในโลก ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

71. Anupubbikathaṃ sutvā Yaso ekaggamānaso
aggadhammamanuppatto sotthyārogyaṃ dadātu
no.
อะนุพุพพิกะถัง สุตวา ยะโส เอกักกะมานะโส
อัครกะธัมมะมะนุปัตโต สุตถ์ยาโรคัยัง ทะทาตุ โน.

พระยสะเถระ ผู้ฟังอนุพุพพิกถาแล้ว มีจิตตั้งมั่นบรรลुพระ
อรหัตผล อันเป็นธรรมอันเลิศ ขอจงประทานความสวัสดิ์ และ
ความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

72. Catvādhikā ca paññāsa therā gihisahāyakā
 patvāna paramaṃ santim sadā sotthim karontu
 no.

จัตวาธิกา จะ ปัญญาสะ เถรา กิหิสะหายะกา
 ปัตวานะ ประระมัง สันติง สะทา โสตติง กะโรนตุ โน.

และพระเถระผู้เป็นพระอรหันต์ ๕๔ รูป ผู้เคยเป็นสหายของ
 พระยสะ เมื่อครั้งยังเป็นผู้ครองเรือน บรรลุแล้วซึ่งพระนิพพานอัน
 ประเสริฐ ของจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุก
 เมื่อเกิด

73. Ye tiṅsa Bhaddavaggiyā rūpenātulavaṇṇino
 khīṇāsavā vasībhūtā te karontu anāmayam.
 ye tiṅsa bhaddavaggiyā rūpenātulavaṇṇino
 khīṇāsavā vasībhūtā te karontu anāmayam.

พระภิกษุสามเณรผู้เป็นเถระสามสิบองค์ ผู้มีรูปทรงและ
 ผิวพรรณอันหาใครเปรียบปานมิได้ สิ้นอาสวะแล้ว เป็นผู้ชนะตน
 มีความชำนาญในการเข้าฌาน ของจงประทานความไม่มีโรค แก่
 พวกข้าพเจ้าเกิด

74. Uruvelakassapopi mahāparisānamuttamo
 ṭhapito aggaṭṭhānamhi sadā sotthim karotu no.
 uruvelakassapopi mahāparisānamuttamo
 ṭhapito aggaṭṭhānamhi sadā sotthim karotu no.

แม้ พระอรุเวลกัสสปะ ผู้เป็นเลิศในตำแหน่งแห่งภิกษุผู้มี
 บริษัมาก ของจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุก
 เมื่อเกิด

75. Yo Nadikassapatthero puññakkhetto anuttaro
sasāṅgho sīlasampanno sadā sotthiṃ karotu no.
โย นะทีกัสสะปะตเถโร ปุญญักเขตโต อะนุตตะโร
สะสังโฆ สีละสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้พระเถระนามว่า **นทีกัสสะปะ** ผู้เป็นเนื่อนานาบุญอันประเสริฐ
ผู้มีภิกษุเป็นศิษย์ ๓๐๐ เป็นบริวาร ผู้สมบูรณ์ด้วยศีล ของ
ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

76. Dhammapajjalito santo yo thero Gayākassapo
saṅyutto bhavanisnehe sadā sotthiṃ karotu no.
ธัมมะปัจจะลิตโต สันโต โย เถโร คะยากัสสะโป
สังยุตโต ภะวะนิสฺสเนเห สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า **คยากัสสะปะ** ผู้รุ่งเรืองด้วยธรรม ผู้สงบ ผู้
เข้าถึงพระนิพพาน อันเป็นที่ปราศจากภวตัณหา ของ
ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

77. Lokanātham ṭhapetvāna paññāvantāna pāṇinam
paññāya Sāriputtassa kalamānāgghati soḷasim.
โลกะนาถัง ฐะเปตฺวานะ ปัญญาวันตนะ ปาณินัง
ปัญญายะ สาริปุตตัสสะ กะลัน นาคมะติ โสพะสิง.

ในบรรดาสรรพสัตว์ผู้มีปัญญาทั้งหลาย เว้นพระพุทธรเจ้าผู้เป็น
ที่พึ่งของโลกแล้ว สัตว์ใด ๆ ย่อมไม่ถึงเสี้ยวที่สิบหกแห่งปัญญา
ของ**พระสารีบุตร**

78. Sāriputto mahāpañño paṭhamo aggasāvako
 dhammasenāpatī seṭṭho sadā sotthiṃ karotu no.
 สาริปุตโต มหาปัญญา ประจิม อัครสาวะโก
 ธรรมเสนาปะตี เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ขอ พระสาริปุตตะ ผู้มีปัญญามาก ผู้เป็นอัครสาวกองค์ที่
 หนึ่ง ผู้เป็นธรรมเสนาบดี ผู้ได้รับการยกย่องว่า เป็นผู้เลิศทาง
 ปัญญา ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
 เกิด

79. Pādaṅgulikamattena vejyantapakampano
 paṭhaviṃ mahatiṃ sabbam samattho parivattitum.
 ปาทังคูลิกะมัตตะนะ เวชยันตะปะกัมปะโน
 ประจิมะวิง มะหะติง สัพพัง สะมัตโต ประวิวัตติตุง.

พระมหาเถระโต ผู้สามารถยังเวชยันต์ปราสาท (ปราสาทของ
 พระอินทร์) ให้ห้วนไหวแม่ด้วยเพียงหัวแม่เท้า นั้น ผู้สามารถพลิก
 แผ่นดินผืนใหญ่ทั้งหมดได้

80. Moggallāno mahāthero dutiyo aggasāvako
 iddhimantānaṃ so aggo sadā sotthiṃ karotu no.
 โมคคัลลานโน มหาเถโร ทูติโย อัครสาวะโก
 อิทธิมันตานัง โส อัคโค สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนั้นนามว่า โมคคัลลันนะ ผู้เป็นพระอัครสาวก
 องค์ที่สอง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีฤทธิ์ทั้งหลาย ของจ
 ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

81. Mahākassapatheropi uttattakanakannibho
 dhutagunagganikkhitto tatiyo satthusāvako.
 মহากัสสะปะตเถโรปิ อุตตัตตะกะณะกันนิโ
 ฐตะคุณัคคะนิกขิตโต ตะติโย สัตถุสาวะโก.

พระมหาเถระนามว่า กัสสะปะ ผู้มีผิวพรรณอันงดงามดุจเนื้อทองคำอันบริสุทธิ์ ผู้ได้รับยกย่องให้เป็นผู้เลิศ ในทางรุดงค์คุณ เป็นพระอัครสาวกองค์ที่สามของพระศาสดา

82. Araññāvāsābhirato pañsukūladharo muni
 sugatassāsanadharo sadā sotthiṃ karotu no.
 อารัญญะวาสาภิระโต ปังสุกฺคุละธะโร มุนิ
 สุกะตัสสาสะนะธะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

เป็นผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ทรงผ้าบังสุกุล เป็นมุนีผู้รู้โลกทั้งภายในและภายนอก ผู้ทรงไว้ซึ่งคำสอนของพระสุคต ของจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

83. Āpattianāpattiyā satekicchāya kovido
 vinaye agganikkhitto Upāli satthuvaṇṇito.
 อาปัตติอะนาปัตติยา สะเตกิจฉายะ โกวิโท
 วินะเย อัคคะนิกขิตโต อุปาลี สัตถุวัณณิโต.

พระอุบาลีเถระ ผู้ฉลาดในอาบัติและมีไช้อาบัติ และในอาบัติที่เยียวยาได้และเยียวยาไม่ได้ ผู้อันพระศาสดาทรงแต่งตั้งให้ เป็นผู้เลิศในทางทรงพระวินัย

84. Vinaye pāramippatto vinayaggocaro muni
karotu no mahāsantiṃ sothyārogyaṃ dadātu no.
วินะเย ปาระมิปปัตโต วินะยัคโคจะโร มุนิ
กะโรตุ โน มหาสันติง โสถธัยารอคัยัง ทะทาตุ โน.

ผู้อันพระศาสดาทรงยกย่อง ให้เป็นผู้ถึงซึ่งความเป็นผู้เลิศ
ในทางทรงจำพระวินัย ผู้สํารวมกาย วาจา และใจ ของจ
ประธานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้า และขอให้ความ
สวัสดี ความไม่มีโรค จงมีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

85. Anuruddhamahāthero dibbacakkhūnamuttamo
ñātisēṭṭho bhagavato sothyārogyaṃ dadātu no.
อะนุรุทธมะมหาเถโร ทิพพะจักขุณะมุตตะโม
ญาติเสฏฺฐโฐ ภะคะวะโต โสถธัยารอคัยัง ทะทาตุ โน.

พระอนุรุทธมหาเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีตาทิพย์
เป็นพระประยูรญาติผู้ประเสริฐของพระผู้มีพระภาค ขอจงประธาน
ความสวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

86. Uccākulikānaṃ aggo Bhaddiyo susamāhito
kāligodhāya putto ca sadā soththiṃ karotu no.
อุจจากุลิกานัง อัคโค ภัททโย สุตตะมาหิโต
กาฬิโคชายะ ปุตโต จะ สะทา โสถถิง กะโรตุ โน.

พระภัททियะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีตระกูลสูง
เป็นผู้มีจิตอันตั้งมั่น เป็นบุตรของนางกาฬิโคชา ขอจงประธาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

87. *Ānando buddhupaṭṭhāko saṅgītisādhusammato*
bahussuto dhammadharo sadā sotthiṃ karotu no.
อานันทพุทธปฏิฐาโก สังคิตีสาธุสัมมะโต
พะหุสสุโต ธรรมมะธโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอานันทเถระ ผู้ปฏิฐากพระพุทธเจ้า ผู้ยังการทำ
สังคายนาให้สำเร็จ ผู้เป็นพหูสูต ผู้ทรงธรรม ของจงประทานความ
สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

88. *Kimilo sirisampanno mahāsukhasamappito*
mahākhiṇāsavo jāto mahāsantiṃ karotu no.
กิมิโล สิริสัมปันโน มหาสุขะสะมัมปิโต
มหาชีณาสะโว ชาโต มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระกิมพิละเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยสิริ เพียบพร้อมด้วยบรม
สุข เป็นพระชีณาสพผู้ประเสริฐ ของจงประทานความสงบอัน
ประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

89. *Garuvāsaṃ vasitvāna pasanno buddhasāsane*
Bhagu cārahataṃ patto sadā sotthiṃ karotu no.
กะรุวัสัง ะสิตฺวานะ ปะสันโน พุทธะสาสะเน
กะคุ จาระหะตัง ปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภคเถระ ผู้เลื่อมใส และอยู่ด้วยความเคารพในคำสอนของ
พระพุทธเจ้า ผู้บรรลุเป็นพระอรหันต์ ของจงประทานความสวัสดิ์
แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

90. Kulappasādajanako Kāḷudāyī mahiddhiko
 etadaggaṭṭhito thero sadā sotthiṃ karotu no.
 กุลัปปะสาทะชะนะโก กาลุทายี มะหิทธิโก
 เอตะทักคัฏฐิโต เถโร สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระกาลุทายีเถระ ผู้มีฤทธิ์มาก เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ทำให้คนเลื่อมใส ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

91. Setṭho dhammakathikānaṃ tiṇṇaṃ vedāna pāragū
 Puṇṇo Mantāniyā putto thero sotthiṃ karotu no.
 เสฏโฐ ทัมมะกะถิกานัง ตินนัง เวทานะ ปาระคุ
 ปุณโณ มันทานิยา ปุตโต เถโร โสตติง กะโรตุ โน.

พระปุณณะเถระ ผู้เป็นบุตรของนางมันทานี เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้เป็นธรรมกถึก ผู้จบไตรเพท ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

92. Bhāradvājo mahāthero sihanādānamuttamo
 ṭhapito aggaṭṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
 ภาระทวโจ มหาเถโร สีหะนาทานะมุตตะโม
 ฐะปิตโต อัคคัฏฐานัมหิ สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระ(ปิณฑโหล)ภารทวาชะมหาเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่ง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้บรรลือสีหนาท ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

93. Saṅkhittabhāsitamatthaṃ vitthārena vijānako
Kaccāno bhavanisneho thero sotthiṃ karotu no.
สังขิตตะภาสิตะมัตถัง วิตถาเรนนะ วิชานะโก
กัจจายน ภาวะนิสเนโห เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกัจจายนะเถระ ผู้สามารถอธิบายเนื้อความที่พระพุทธเจ้าตรัสไว้โดยสังเขปให้พิสดาร ผู้ปราศจากความสึนหาในภพ ของประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

94. Lakuṇṭabhaddiyo thero mañjussarānamuttamo
ṭhapito aggatṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
ละกุนฏฐะภักทียโย เถโร มัญจusstะรานะมุตตะโม
ฐะปิตโ อักคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระलगุณฏฐภักทียะเถระ ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีเสียงไพเราะ ของประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

95. Araṇavihāriṇaṃ aggo dakkhiṇeyyo anuttaro
Subhūti bhūtaḍaṃano thero sotthiṃ karotu no.
อะระณะวิหารินัง อักโค ทักขิณะโย อะนุตตะโร
สุภูติ ภูตะทะมะโน เถโร โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสุภูติเถระ เป็นผู้แสดงธรรมแก่สัตว์ตามพุทธดำรัส เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้อยู่ด้วยธรรมอันปราศจากข้าศึก และเลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ควรรับทักษิณาทาน ของประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

96. Araññavāsinam aggo Revato Khadiravaniyo
 vivekābhirato thero sadā sotthim karotu no.
 อนุรักษ์วาสินัง อัครโค เรวเตโต ขะทิริวะระนิโย
 วิเวกาภิระโต เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเรวตะ ผู้อาศัยอยู่ในป่าไม้ตะเคียน ผู้ยินดีในความวิเวก เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปกติอยู่ในป่า ของจงประทานความ สวัสดิ์ดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

97. Jhāyīnam uttamo thero Kaṅkhārevatanāmako
 samādhijhānakusalo sadā sotthim karotu no.
 ฌายีนัง อุตตะโม เถโร กังขาเรวะตะนามะโก
 สะมาธิฌานะกุสะโล สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า กังขาเรวตะ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มี ปกติยินดีในการเข้าฌาน เป็นผู้ฉลาดในสมาธิและฌาน ของจง ประทานความสวัสดิ์ดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

98. Soṇo ca Koḷivīsopi āraddhavīriyānamuttamo
 pahitatto sadā thero sotthim phāsum karotu no.
 โสโณ จะ โภพิวีโสปี อารัททะวีริยานะมุตตะโม
 ปะหิตัตโต สะทา เถโร โสตถิง ฝาสุง กะโรตุ โน.

แม้ พระโสณโภพิวีสะเถระ เป็นผู้มีจิตตั้งไปในนิพพาน เป็นผู้ เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ปรารถนาความเพียร ของจงประทานความสวัสดิ์ดี และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

99. Kalyāṇavākkaraṇānaṃ Soṇo Kuṭikaṇṇopi ca
aggoti vaṇṇito thero sotthiṃ phāsuṃ karotu no.
กัลยาณะวากกะระณานัง โสโณ กุฎีกัณโณปิ จะ
อัครโคติ วัณณิโต เถโร โสตติง ผาสุง กะโรตุ โน.

แม้ พระโสณกุฎีกัณณะเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงสรรเสริญ
ว่าเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้กล่าววาจาไพเราะ (สาธยายธรรม
ด้วยเสียงอันไพเราะ) ของจงประทานความสวัสดิ์ และความผาสุก
แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

100. Lābhīnamuttamo thero Sīvali iti vissuto
so rato paccayādimhi sadā sotthiṃ karotu no.
ลาภินะมุตตะโม เถโร สีวะลิ อิติ วิสสุโต
โส ระโต ปัจจะยาทิมหิ สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า พระสีวลี ผู้มีความสันโดษในปัจจุบันนี้ เป็นผู้
เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีลาภ ของจงประทานความสวัสดิ์แก่ข้าพเจ้า
ในกาลทุกเมื่อเถิด

101. Saddhādhimuttānaṃ aggo Vakkali iti nāmako
pāmojjabahulo thero sadā sotthiṃ karotu no.
สัทธาธิมุตตานัง อัครโคติ วักกะลิ อิติ นามะโก
ปาโมชชะพะหุโล เถโร สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า พระวักกलि เป็นผู้มากด้วยความปราโมทย์
เป็นเลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีศรัทธา ของจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

102. Rāhulo buddhaputtopi sikkhākāmānamuttamo
 dāyādo sabbadhammesu mahāsantiṃ karotu no.
 ราหุล ปุทธะปุตฺโตปิ สิกขากามานะมุตตะโม
 ทายาทิ สัพพะธัมเมสุ มะหาสันติง กะโรตุ โน.

แม้พระเถระนามว่า ราหุละ ผู้เป็นพุทธบุตร ผู้เป็นทายาทใน
 ธรรมทั้งปวง เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มุ่งต่อการศึกษา ของ
 ประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

103. Saddhāya pabbajitvāna Raṭṭhapālo parakkamī
 etadagge ṭhitoyeva sadā sotthiṃ karotu no.
 สัทธายะ ปัพพะชิตฺวานะ รัฏฐะปาโล ปะรักกะมี
 เอตะทักเค ลฺหิตะเยวะ สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า รัฏฐะปาละ ผู้มีความเพียรยิ่ง เป็นผู้เลิศกว่า
 บรรดาภิกษุผู้บวชด้วยศรัทธา ของประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

104. Kuṇḍadhāno mahāthero salākaṃ paṭhamam gato
 ṭhapitoyeva ṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
 กุณฑะธาโน มะหาเถโร สะลากัง ปะฐะมัง กะโต
 ฐะปิตะเยวะ ฐานัมหิ สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระกุนฑธานะมหาเถระ ผู้ถึงซึ่งความเป็นที่หนึ่งในการจับ
 สลาก จึงดำรงอยู่ในตำแหน่งที่เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ร่วมจับสลาก
 ของประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

105. Paṭibhāṇavantānampi aggoti buddhavaṇṇito
 Vaṅgīso arahā seṭṭho sadā sotthiṃ karotu no.
 ประภีภานะวันตานิมีปี อักโกติ พุทธะวัณณิโต
 วังคีโส อระระหา เสนุโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า **วังคีสะเถระ** ผู้ประเสริฐ เป็นผู้ได้รับการยกย่องจากพระพุทธเจ้าว่า เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีปฏิภาณกวี ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

106. Samantapāsādikānaṃ aggaṭṭhānamhi ṭhapito
 Upaseno Vaṅgantaputto sadā sotthiṃ karotu no.
 ตะมันตะปาสาทิกานัง อักคัฏฐานัมหิ ฐะปะโปโต
 อุปะเสโน วังคันตะปุโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุปเสน**วังคันตบุตรเถระ** พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีบริษัทอันน่าเลื่อมใส ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

107. Dabbo Mallaputto thero senāsanapaññāpako
 ṭhapito aggaṭṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
 ทัพโพ มัลละปุโต เถโร เสนาสะนะปัญญาปะโก
 ฐะปะโปโต อักคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระ**ทัพพมัลลบุตรเถระ** พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งที่เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้จัดแจงเสนาสนะ ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

108. Pilindavacchasamaṇo devatānaṃ piyo ahu
 ṭhapito aggaṭṭhānamhi sotthyārogyaṃ dadātu no.
 ปิลินทวัจจะสะมะโณ เทเวตานัง ปิโย อะหุ
 ฐะปิต อักคัฏฐานัมหิ โสตถ์ยารอคัยัง ทะทาตุ โน.

พระปิลินทวัจจะเถระ พระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งที่เลิศกว่าบรรดาภิกษุทั้งหลาย ที่เป็นที่รักของเหล่าเทวดา ขอจงประทานความสวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าด้วยเถิด

109. Bāhiyo Dārucīriyo khippābhiññānamuttamo
 karotu no mahāsantiṃ ārogyaṅca jayaṃ sadā.
 พาหิโย ทารุจิริโย จิปปาภิญญานะมุตตะโม
 กะโรตุ โน มหาสันติง อารอคัยัญจะ ชะยัง สะทา.

พระพาหิยทารุจิริยะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ตรัสรู้เร็ว ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ ความไม่มีโรคและชัยชนะ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

110. Kumārakassapatthero cittakathīnamuttamo
 micchāvitakkupacchedo sadā sotthiṃ karotu no.
 กุมาระกัสสะปะตเถโร จิตตะกะถินะมุตตะโม
 มิจฉาวิตักกุปัจเจโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระกุมารกัสสะปะเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้แสดงธรรมได้อย่างวิจิตร ผู้สามารถละมิจฉาวิตกได้ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

111. Paṭisambhidāpattānaṃ aggaṭṭhānamhi ṭhapito
Kotṭhito arahā seṭṭho sadā sotthiṃ karotu no.
ปะฏิสัมภิตาปัตตานัง อัครัญญานัมหิ ฐะปิตโต
โกฏฐิตอ อระหา เสฏฐโฐ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า โกฎฐิตะเถระ เป็นผู้ประเสริฐ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ได้ปฏิสัมภิตา ๔ ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

112. Appābādho mahāthero appābādhanamuttamo
Bākulo arahā jāto sadā sotthiṃ karotu no.
อัปปาปาโห มะหาเถโร อัปปาพาทานะมุตตะโม
พากุลอ อระหา ชาโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระพากุลเถระ ผู้เป็นพระอรหันต์ เพราะเหตุที่เป็นผู้มีอาพาธน้อย จึงเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้มีอาพาธน้อย ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

113. Pubbenivāsavedīnaṃ aggoti buddhavaṇṇito
Sobhito nāma so thero sadā sotthiṃ karotu no.
ปุพเพนิวาสะเวทินัง อัครโคติ พุทธะวัณณิตโต
โสภิตอ นามะ โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า โสภิตะ ผู้อันพระพุทธเจ้าทรงสรรเสริญว่าเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

114. Mahākappinattheropi bhikkhuovādako ahu
 kusalo ovādadāne sadā sotthim karotu no.
 মহากัปปีนัตเตโรปี ภิกขุโ‌วาทะโก อะหุ
 กุสะโล โ‌วาทะทาเน สะทา โ‌สตติง กะโรตุ โ‌น.

แม้ พระมหากัปปีนะเถระ เป็นผู้ให้โ‌วาทภิกษุ เป็นผู้เลิศใน
 การให้โ‌วาท ของจประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
 ทุกเมื่อเถิด

115. Bhikkhunovādakānaggo Nandako iti vissuto
 pāletu no sadā thero sotthim phāsum karotu no.
 ภิกขุโนวาทะกานักโก นันทะโก อิติ วิสสุโต
 ปาเลตุ โ‌น สะทา เถโร โ‌สตติง ผาสุง กะโรตุ โ‌น.

พระเถระนามว่า นันทกะ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ให้
 โ‌วาทแก่นางภิกษุณี โปรดรักษาพวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด
 และของประทานความสวัสดี และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้า
 เถิด

116. Indriyesu guttadvāro aggaṭṭhāne ṭhito ahu
 Nandatthero vasippatto sadā sotthim karotu no.
 อินทริเยสุ กุตตะทวารโ อักคัฏฐานะ ฐิโต อะหุ
 นันตัตเตโร วะลิปปัตโต สะทา โ‌สตติง กะโรตุ โ‌น.

พระนันทะเถระ ผู้ได้วสี (ความชำนาญในการเข้า-ออกฌาน
 สมบัติ) เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้สำรวจอินทริย์ ของ
 ประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

117. Tejodhātukusalānaṃ aggaṭṭhānamhi ṭhapito
Sāgato nāma so thero sotthiṃ phāsuṃ karotu no.
เตโชชาตูกุสะลานัง อัครัญญานัมหิ ฐะปิตโต
สาคะโต นามะ โส เถโร โสตถิง ผาสุง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า **สาคะตะ** ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งเป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ฉลาดในเตโชชาตูกุ (เตโชกสิณ คือกรรมฐานที่เพ่งไฟเป็นอารมณ์) ของจงประธานความสวัสดิ์ และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

118. Saññāvivaṭṭakusalo padhāno bhāvanārato
buddhasisso Mahāpantho mahāsantiṃ karotu no.
สังัญญาวิวัฏฏะกุสะโล ปะชาโน ภาวะนาระโต
พุทธะสิสโส มะหะปันโถ มะหะสันติง กะโรตุ โน.

พระ**มหาปันท**กเถระ ผู้ชำนาญในสังัญญาวิวัฏฏะ (ได้แก่ วิปัสสนา) เป็นผู้มีความเพียร มีความยินดีในภาวนา เป็นศิษย์ของพระศาสดา ของจงประธานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าด้วยเถิด

119. Cūlpanthakattheropi manomayābhinimmito
ṭhapito aggaṭṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
จูพะปันทะกัตเถโรปิ มะโนมะยาภินิมมิตโต
ฐะปิตโต อัครัญญานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้ พระ**จูพปันท**กเถระ ผู้อันพระศาสดาทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้นิรมิตกายได้มาก และในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ฉลาดในเจโตวิวัฏฏะ (คือฉลาดในฌาน

สมาบัติ) ของประธานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เกิด

120. Paṭibhāṇeyyakānaṃ tu aggaṭṭhānamhi ṭhapito
Rādho thero mahāsotthiṃ karotu no anāmayam.
ปะฏิภาณเยยกานัง ตู อัครักฎฐานัมหิ ฐะปะโธ
ราโธ เถโร มะหาโสตถิง กะโรตุ โน อะนามะยัง.

พระราชาเถระ ผู้อันพระพุทธรเจ้าตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่า
บรรดาภิกษุผู้มีปฏิภาณในคำสอน ของประธานความสวัสดีอัน
ประเสริฐ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

121. Lūkhacīvaradharānaṃ bhikkhūnaṃ uttamo ahu
Mogharājamaḥāthero mahāsantiṃ karotu no.
ลูฆะจิวะระธะรานัง ภิกขุณัง อุตตะโม อะหุ
โมฆะราชะมะหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระโมฆราชะมหาเถระ เป็นผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุผู้ทรงจีวร
ที่เศร้าหมอง (คือผ้าเก่า ผ้าเนื้อหยาบ สีเศร้าหมอง) ของ
ประธานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

122. Vimalo vimalappañño surūpo susamāhito
rajo na limpati khandhe mahāsantiṃ karotu no.
วิมะโล วิมะลัปปัญญโณ สุรูปโป สุตะมาหิโต
ระโฆ นะ ลิมปะติ ขันเช มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระวิมลเถระ ผู้มีปัญญาปราศจากมลทิน ผู้มีรูปงาม ผู้มี
จิตตั้งมั่น กิเลสเพียงดังธุลีไม่ฉาบทาชั้นห้ำของท่าน ของ
ประธานซึ่งความสงบอันยิ่งใหญ่ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

123. Dhammapālo mahāpālo mahādhammadharo yati
 mahākhiṇāsavo loke mahāsantiṃ karotu no.
 ธรรมปาโล มหาปาโล มหาธรรมะชะโร ยะติ
 มหาชีณาสะโว โลก มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า ธรรมปาละ ผู้รักษาธรรมอันประเสริฐ ผู้ทรง
 ไว้ซึ่งธรรมอันประเสริฐ ผู้เป็นพระมหาชีณาสพในโลกร ของ
 ประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

124. Cakkhupālo mahāthero padhāno sīlasaṅvuto
 pahitatto mahākāyo mahāsantiṃ karotu no.
 จักขุปาโล มหาเถโร ปะชาโน สีละสังวุโต
 ปะหิตัตโต มะหากาโย มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระจักขุपालะมหาเถระ ผู้มีความเพียร ผู้สำรวมแล้วในศีล
 ผู้มีจิตตั้งไปในนิพพาน ผู้มีรูปกายอันประเสริฐ ของ
 ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

125. Sabbaverabhayātīto Nārado āsavakkhayo
 mahāsantikaro loke sadā sotthiṃ karotu no.
 สัพพะเวระกะยาตีโต นาระโท อาสะวกะโย
 มหาสันติกะโร โลก สะทา โสถถิง กะโรตุ โน.

พระนารทะเถระ ผู้ก้าวล่วงเวรและภัยทั้งปวงแล้ว ลีนอาสวะ
 แล้ว กระทำความสงบอันประเสริฐในโลก ของ
 ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

126. *Buddhapūjāya nirato jinabhattiparāyano*
Saddhammasavano therosadā sotthim karotu no.
 พุทธะปู้ชายะ นิระโต ชินะภัตติปะรายะโน
 สัทธัมมะสะวะโน เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสัทธัมมสวณะเถระ ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธรเจ้า มีความภักดีในพระพุทธรเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

127. *Pacchimabhavasampatto Gotamo bhāvanārato*
rāgakkhayamanupatto sadā sotthim karotu no.
 ปัจฉิมะภะวะสะมปัตโต โคตะโม ภาวะนาระโต
 ราคักขะยะมะนุปปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโคตมะเถระ ผู้เข้าถึงภพสุดท้ายแล้ว ยินดีในภavana ถึงความสิ้นไปแห่งราคะ ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

128. *Senāsanesu sappāyam laddhā jhānam samārabhi*
Godhiko buddhajhāyantosaḍā sotthim karotu no.
 เสนาสะเนสุ สัปปายัง ลัทธา ฌานัง สะมาระภิ
 โคธิโก พุทธะฌายันโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโคธิกะเถระ เมื่อเพ่งความตรัสรู้ ได้เสนาสนะที่สัปปายะแล้ว จึงได้บำเพ็ญฌาน ท่านเป็นผู้ที่พระพุทธรเจ้าทรงทำฌาปนกิจให้ในเวลาปรินิพพาน ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

129. **Buddhe pasannamānaso Subāhu pañjalikato**
khīṇāsavo vasībhūto mahāsantiṃ karotu no.
พุทธเช ประสันนะมานะโส สุพาหุ ปัญชะลิกะโต
จีณาสะโว ะสีภูโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระสุพาหุ ผู้มีใจเลื่อมใสในพระพุทธเจ้า เคยกระทำอัญชลีมาแล้ว ๙๔ กัป เป็นพระอรหันต์ผู้มีความชำนาญในฉนสมาบัติของประธานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

130. **Vipassanāya pasuto Valliyo susamāhito**
sato jhāyī vanevāsī sadā sotthiṃ karotu no.
วิปัสสะนายะ ปะสุโต วัลลियो สุตตะมาหิตโต
สะโต ฌายี ะเนวาสี สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระวัลลियะเถระ ผู้ชวนชวายเป็นวิปัสสนากรรมฐาน มีจิตตั้งมั่นดีแล้ว มีสติ ได้ฉน มีปกติอยู่ป่า ของประธานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

131. **Uttiyo vinayadharo atikkanto narāmāre**
dhārento antimam deham sadā sotthiṃ karotu no.
อุตติโย วินะยะธะโร อะติกกันโต ะรามะเร
ธารนโต อันติมัง เทหัง สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระอุตติยะเถระ ผู้ทรงพระวินัย ผู้เป็นจอมแห่งหมู่มนุษย์และทวยเทพ ผู้ทรงร่างกายอันมีในที่สุด (คือสำเร็จเป็นพระอรหันต์แล้ว ไม่มีการเกิดต่อไปอีก) ของประธานความสวัสดีแก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

132. Vimalo virajojallo jāto paṇḍaraketunā
 Bimbisāraddhajo thero sadā sotthim karotu no.
 วิมลโธ วัระโฆชัลโธ ชาโต ปัณณะระเกตุนา
 พิมพิสารัททะโฆ เถโร สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระวิมลโกณฑัญญะเถระ ผู้บังเกิดเป็นโอรสของพระเจ้าพิมพิสาร ผู้มีวัตรปฏิบัติอันขาวสะอาด ของจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

133. Rammāraññe vasitvāna bhāvento kusalam bahum
 yogakkhemamanuppatto Sabhiyo santim karotu no.
 รัมมารัญญะ วะสิตฺวานะ ภาวะนโต กุสะลัง พะหุง
 โยคักขะมะมะนุปัตโต สะภियो สันติง กะโรตุ โน.

พระสภียะเถระ ผู้อยู่ในป่าอันน่ารื่นรมย์ เจริญกุศลเป็นเอนก บรรลุพระนิพพานอันเป็นที่สิ้นไปแห่งโยคะ (คือกิเลสอันเป็นเครื่องผูกสัตว์ไว้ในสังสารวัฏ) ของจงประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้า เกิด

134. Pubbenivāsam jānanto dibbacakkhuvīsodhano
 Nāgitorahataṃ patto sotthyārogyam dadātu no.
 ปุพเพนิวาสัง ชานันโต ทิพพะจักขุวิโสทะโณ
 นาโคิตระหะตัง ปัตโต โสตถียาโรคฺยง ทะทาตุ โน.

พระนาโคิตะเถระ ผู้ระลึกชาติในปางก่อนได้ ผู้มีทิพจักขุอันบริสุทธิ์ บรรลุถึงความ เป็นพระอรหันต์แล้ว ของจงประทานความสวัสดิ์ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

135. Pātimokkhamanuppatto Vijayoraññagocarō

lābhālābhī tathāsaṅsī sadā sotthim karotu no.

ปาติโมกขะมะนุปัตโต วิชโยรัญญะโคจะโร

ลาภาลาภี ตะถาสังสี สะทา สอตถิง กะโรตุ โน.

พระวิชยะมหาเถระ ผู้เข้าถึงปาติโมกข์สังวรศีล ผู้มีปาเป็นทีโคจร ผู้มีปกติกล่าวสรรเสริญ ตามที่ตนได้ปัจจัยมา ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

136. Tanhājaṭaṃ vijāṭevā vadḍhettvāna vipassanaṃ

Saṅgharakkhito mahāthero mahāsantiṃ karotu no.

ตัณหะจะฏัง วิหะเจตฺวา วัฑฒตฺวานะ วิปัสสะนัง

สังฆะรัคจิต มะหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระสังฆรัคขิตะมหาเถระ ผู้ถางรกชัฏคือตัณหา ยังวิปัสสนาให้เจริญ ของจประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

137. Araññavāsābhirato bhavanettisamūhato

dhammānaṃ pāramippatto Uttaro pātu no bhayā.

อะรัญญะวาสาภิระโต ณะวะเนตติสะมุหะโต

ธัมมานัง ปาระมิปัตโต อุตตะโร ปาตุ โน ณะยา.

พระอุตตระเถระ ผู้ยินดียิ่งในการอยู่ป่า ผู้ถอนตัณหา อันเป็นเครื่องนำไปสู่ภพได้แล้ว บรรลุถึงฝั่งแห่งธรรมทั้งหลายคือมรรค ผล นิพพาน ของจรักษาพวกข้าพเจ้า ให้พ้นจากภัยเกิด

138. Pubbe puññāni katvāna pubbayogaṃ samārabhi
 Usabhorahataṃ patto sadā sotthiṃ karotu no.
 ปุพเพ ปุญญาณี กัตถวานะ ปุพพะโยคัง สะมาระภิ
 อุสะโภระหะตัง ปัตโต สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระอุสกะเถระ ผู้กระทำบุญทั้งหลายไว้ในกาลก่อนแล้ว
 ปรารภกรรมฐานอันเป็นส่วนเบื้องต้นแห่งอริยมรรค บรรลุความ
 เป็นพระอรหันต์ ของประธานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ใน
 กาลทุกเมื่อเกิด

139. Samāpattisamāpanno chaḷabhiñño mahiddhiko
 Sivako buddhajhāyanto sadā sotthiṃ karotu no.
 สะมาปัตติสะมาปโน นะพะภิญโญ มะหิทธิโก
 สีวะโก พุทธะฌายันโต สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระสีวะเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยสมบัติ มีอภิญญาหก มีฤทธิ์
 มาก เป็นผู้พิจารณาค้นหา ดังที่พระพุทธรองค์ทรงพิจารณา ของ
 ประธานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

140. Sattāriyadhano thero Dhaniyo dhammasāgaro
 vantasaṅsāragamano sadā sotthiṃ karotu no.
 สัตตาริยะธะโน เถโร ธะนियो ฐัมมะสะกะโร
 วันตะสังสาระกะมะโน สะทา โสตติง กะโรตุ โน.

พระธนิยะเถระ ผู้มีอริยทรัพย์เจ็ดประการ ผู้เป็นดุจทะเลแห่ง
 ธรรม ผู้ส้ารอกกิเลส อันเป็นเหตุท่องเที่ยวในสังสารวัฏได้แล้ว
 ของประธานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

141. Pañcakkhandhe pariññāya bhāvayitvāna nibbutiṃ
patvāna paramaṃ santiṃ Posiyo pātu no bhayā.
ปัญจกัณฑ์นเช ประริญญายะ ภาวะยิต์วานะ นิพพุตัง
ปต์วานะ ประระมัง สันติง โปสิโย ปาตุ โน ภะยา.

พระโปสิยะเถระ ผู้กำหนดรู้เบญจขันธ์แล้ว เสวยอรหัตผล
สมาบัติ เข้าถึงพระนิพพานอันประเสริฐ ของจรรักษาพวกข้าพเจ้า
ให้พ้นจากภัยเกิด

142. Upanissayasampanno Ujjayo buddhamāmakō
lokathapasuto thero sadā sotthiṃ karotu no.
อุปะนิสสะยะสัมปันโน อูชชะโย พุทธะมามะโก
โลกัตตะปะสุโต เถโร สะทา สอตติง กะโรตุ โน.

พระอุชชะยะเถระ ผู้สมบูรณ์ด้วยธรรมอันเป็นเหตุออกจาก
วัฏฏะ ผู้นับถือพระพุทธเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ผู้ชวนชวยประโยชน์
เพื่อชาวโลก ของประธานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
ทุกเมื่อเกิด

143. Buddhappasādasampanno pabbajī jinasāsane
Sañjāyo nāma so thero sadā sotthiṃ karotu no.
พุทธรัปะสะทาสะสัมปันโน ปัพพะชี่ ชินะสาสะเน
สัจญชะโย นามะ โส เถโร สะทา สอตติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า สัจญชะยะ ผู้ถึงพร้อมด้วยความเลื่อมใสใน
พระพุทธเจ้า บวชแล้วในศาสนาของพระพุทธเจ้า ของประธาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

144. Mārañjayo mahāthero Rāmaṇeyyo mahiddhiko
 nibbānannacitto so sadā sotthiṃ karotu no.
 มารัญชโย มหาเถโร รามะเณยโย มะหิทธิโก
 นิพพานะนินนะจิตโต โส สทะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนามว่า รามะเณยยะ ผู้ชนะมาร มีฤทธิ์มาก เป็นผู้มีจิตตั้งสู่พระนิพพาน ขอจงประทานความสุขสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

145. Ubho pāpañca puññañca vītivatto anāsavo
 Vīrattherorahappatto sadā sotthiṃ karotu no.
 อุโภ ปาปัญจะ ปุญญัญจะ วิติวัตโต อะนาสะโว
 วีรัตเทโรระหัพัตโต สทะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระวีระเถระ ผู้ข้ามพ้นบาปและบุญทั้งสองประการแล้ว ผู้ไม่มีอาสวะ บรรลุถึงความเป็นพระอรหันต์ ขอจงประทานความสุขสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

146. Puṇṇamāsamahāthero paṇsukūladharo yati
 pubbakiccavidhiṃ katvā mahāsantiṃ karotu no.
 ปุณณะมาสะมะหาเถโร ปังสุกุลละธะโร ยะติ
 ปุพพะกิจจะวิธิง กัตวา มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระปุณณมาสะมหาเถระ เป็นผู้ทรงผ้าบังสุกุล กระทำบุพพกิจเบื้องต้นแล้ว ขอจงประทานความสุขสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

147. Pañcachinno pañcajaho pañcacuttaribhāvano
Pañcasaṅgātigo thero sadā sotthiṃ karotu no.
ปัญญาฉินโน ปัญจะชะโฮ ปัญจะจตุตตะริภาวะโน
ปัญญาสังคาติโค เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระปัญญาสังคาตคเถระ ผู้ข้ามพ้นกิเลสเป็นเครื่องข้อง (นิเวรณ) ๕ อย่าง ผู้ตัดโอรัมภาคิยะสังโยชน (สังโยชนเบื้องต่ำ) ๕ อย่างได้แล้ว ผู้ละอุทัมภาคิยะสังโยชน (สังโยชนเบื้องสูง) ๕ อย่างได้แล้ว ผู้เจริญอินทรีย์ ๕ (ศรัทธา วิริยะ สติ สมာธิ ปัญญา) ให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

148. Pubbe rāgaṃ vicārento jinabhattiparāyano
Belatṭhasīso vaṅsadharo sadā sotthiṃ karotu no.
ปุพเพ รากัง วิจาเรนโต ชินะภัตติปะรายะโน
เพลลัฏฐะสีโส วังสะชะโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเพลลัฏฐสีสะเถระ ผู้เคยจัดแจงการบูชาญูในกาลที่ตนเป็นฤษี ผู้ถวายความภักดีต่อพระพุทธรเจ้า ผู้ทรงไว้ซึ่งวงศ์แห่ง อริยะ (วงศ์แห่งอริยะคือสันโดษในจีวร บิณฑบาต เสนาสนะ และ ยินดีในการภาวนา) ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

149. Pañcuppannāni abhayo nikanti natthi jīvite
 Ajito so mahāthero mahāsantiṃ karotu no.
 ปัญจอุปพนานนิ อะภะโย นิกันติ นัตถิ จีวิเต
 อะชีโต โส มะหาเถโร มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนามว่า อชิตะ ผู้ไม่มีความกลัวภัย ๕ อย่าง (ราชภัย โจรภัย อัคคีภัย อุทกภัย วาตภัย) ที่กำลังเกิดขึ้น ผู้ไม่มีความเยื่อใยในชีวิต ของจประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

150. Vivatṭanissaye puññe katvā sambuddhabhattimā
 Kullattherorahappatto mahāsantiṃ karotu no.
 วิวัฏฏะนิสสะเย ปุญญเฑ กัตว้า สัมพุทธะภัตติมา
 กุลลัตถะโรระหัพโปโต มะหาสันติง กะโรตุ โน.

พระกุลละเถระ ผู้มีความภักดีในพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ได้กระทำบุญบารมี อันมีนิพพานเป็นที่รองรับ บรรลุถึงความเป็นพระอรหันต์ ของจประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

151. Vipassī dhammadāyādo thero Nigrodhanāmako
 nibbānāgamasandiṭṭho sadā santiṃ karotu no.
 วิปัสสี ฐัมมะทายาทโเถโร นิโครฺฐะนามะโก
 นิพพานาคะมะสันทิฏฺฐโฐ สะทา สันติง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า นิโครธะ ผู้มีปกติเจริญวิปัสสนา ผู้เป็นธรรมทายาท เป็นผู้ได้ประจักษ์แจ้งธรรมที่เป็นเหตุให้ถึงนิพพาน ของจประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

152. Tisso vijjā anuppatto Sugandho nāma sorahā
sabbapāparikkhīṇo sadā sotthiṃ karotu no.
ติสโส วิชชา อะนุปปัตโต สูดันโธ นามะ โสระหา
สัพพะปาปะปะริกขีโณ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอรหันต์นามว่า **สูดันโธ** ได้บรรลุวิชาสาม เป็นผู้หมดสิ้นจากบาปทั้งปวง ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

153. Nandiyo saddhāsampanno jitakleso mahāthero
abhiññāpāramippatto sadā sotthiṃ karotu no.
นันทิโย สัทธาสัมปันโน ชิตะกัลเลโส มะหาเถโร
อะภิญญาปาระมิปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระนันทิยะมหาเถระ ผู้ถึงพร้อมด้วยศรัทธา ผู้ชนะกิเลสทั้งปวง ผู้ถึงที่สุดแห่งอภิญญา ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

154. Kilesā jhāpitā yena jitadhammaratena so
Kammāraputtavimalo sadā sotthiṃ karotu no.
กิเลสา จาปีตา เยนะ ชิตะธัมมะระเตนะ โส
กัมมาระปุตตะวิมะโล สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระรูปใด เป็นบุตรของนายช่างทอง เป็นผู้ยินดีในธรรม อันเป็นเครื่องพิชิตมาร ชนะกิเลสด้วยมรรคญาณแล้ว พระเถระนั้นนามว่า **วิมล** ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

155. Devalokamanussesu anubhutvā vibhūtiyo
 Tissatthero mahābhūto mahāsantiṃ karotu no.
 เทวโลกมะนุสเสสุ อะนุภุตฺวา วิภูติโย
 ทิสตฺถเถโร มหาภูโต มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระติสสะเถระ เสวยสมบัติในเทวโลกและมนุษย์โลกแล้ว
 สำเร็จเป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ ของจประทานความสงบอัน
 ประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

156. Suvimutto mahānāgo tīhi vaṅkehi muttako
 Sumaṅgalo mahāthero mahāsantiṃ karotu no.
 สุวิมุตโต মহานาโก तीहि वङ्गेहि मुत्तको
 สุมังคะโล มหาเถโร มหาสันติง กะโรตุ โน.

พระสุมังคะละมหาเถระ ผู้หลุดพ้นจากกิเลสแล้ว เป็นพระ
 อรหันต์ผู้ประเสริฐ พ้นแล้วจากความคดกาย วาจา ใจทั้งสาม
 ของจประทานความสงบอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

157. Niraggaḷo nirāsāso malakhilavisodhano
 vivekābhirato Gutto sadā sotthiṃ karotu no.
 นิรัคคะโพ นิราสาโส มะละขีละวิโสธะโน
 วิเวกาภิระโต กุตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาเถระนามว่า กุตตะ ผู้ปราศจากลุ่มคืออวิชชา ผู้
 ปราศจากกิเลสคือความอยาก ผู้ชำระมลทินได้ทั้งหมด ผู้ยินดีใน
 ความวิเวก โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุก
 เมื่อเถิด

158. Pavivekamanuppatto Girimānandanāmako
bhāvento kusale dhamme sadā sotthiṃ karotu no.
ปะวิเวกะมะนุปปัตโต คิริมานันทะนามะโก
ภาเวนโต กุสะเล ชัมเม สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระนามว่า คิริมานันทะ เจริญกุศลธรรมทั้งหลายอยู่ ได้
บรรลุมิเวก ๓ แล้ว (กายวิเวก จิตวิเวก อุปธิวิเวก) ของจงประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

159. Buddhasāsanamāraddho Samiddhi bhāvanārato
samiddhiguṇasampanno sadā sotthiṃ karotu no.
พุทธะสาสะนะมารัทโธ สะมิทธิ ภาวะนาระโต
สะมิทธิคุณะสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสมิทธิเถระ ผู้ปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า ผู้ยินดี
ในภavana ผู้สมบูรณ์ด้วยคุณ อันเป็นเหตุแห่งความสำเร็จ ของ
ประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

160. Ārādhitajino santo Jotitthero mahārahā
vimutto sabbasaṅsārā sadā sotthiṃ karotu no.
อาราธิตะชิโน สันโต โชติตเถโร มะหาระหา
วิมุตโต สัพพะสังสारा สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโชติตเถระ ผู้ชนะตัณหา อันเป็นเหตุให้ยินดีได้แล้ว เป็น
ผู้สงบ เป็นพระอรหันต์ผู้ประเสริฐ หลุดพ้นแล้วจากสังสาระทั้ง
ปวง ของจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

161. Senāsanāni pantāni sevanto jhānamārabhi
 chaḷabhiñño Mahācundo sadā sotthiṃ karotu no.
 เสนาसनานิ ปันตานิ เสวันโต ฆานะมาระภิ
 จะพะภิญโญ มหาจุนโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระมหาจุนทะเถระ อาศัยเสนาสนะอันสงัดอยู่ เข้าจาน ได้
 อภิญญา ๖ ขອງประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุก
 เมื่อเถิด

162. Channatthero sahajāto suṇanto jinasāsanam
 yogakkhemamanuppatto sadā sotthiṃ karotu no.
 ฉันนัตเถโร สะหะชาโต สุณันโต ชินะสาสะนัง
 โยคักขะมะมะนุปัตโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระฉันนะเถระ ผู้เป็นสหชาตกับพระพุทธเจ้า เมื่อเชื่อฟัง
 คำสั่งสอนของพระพุทธเจ้า ได้บรรลุธรรมอันเป็นแดนเกษมจาก
 โยคะ (คือพระนิพพาน) แล้ว ขອງประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

163. Meghiyo buddhuppatṭhāko jinabhattiparāyano
 micchāvitakkupacchedo sadā sotthiṃ karotu no.
 เมฆิโย พุทธูปัฏฐากุ ชินะภัตติปะรายะโน
 มิจฉาวิตักกุปัจเจโท สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเมฆิยะเถระ ผู้อุปัฏฐากพระพุทธเจ้า ผู้มีความภักดีใน
 พระพุทธเจ้าเป็นอย่างยิ่ง ตัดมิจฉาวิตกคือความตำริผิดได้แล้ว
 ขອງประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

164. Upavāṇo mahāthero mahākāyo mahārahā
mahiddhiko mahātejo sadā sotthiṃ karotu no.
อุปะวาโณ มหาเถโร মহากาโย มหาระหา
มะหิทธิโก มหาเตโธ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุปัชฌายะ ผู้เป็นมหาเถระ มีร่างกายใหญ่ เป็นพระอรหันต์ ผู้ประเสริฐ มีฤทธิ์มาก มีอานุภาพมาก ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

165. Saṅkicco coradamano sabbasaṅyojanakkhayo
pāletu no sabbabhayā sotthyārogyaṃ dadātu no.
สังกิจโจ โจรทะมะโน สัพพะสังโยชนะนัถะโย
ปาเลตุ โน สัพพะภะยา โสตถียาโรคัยัง ทะทาตุ โน.

พระสังกิจจะเถระ ผู้ฝึกโจรห้าร้อย ลีนสังโยชน์คือกิเลส เครื่องผูกสัตว์ไว้ในสังสารวัฏแล้ว ขอจงรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากภัยทั้งปวง ขอจงประทานความสวัสดิ์ และความไม่มีโรคแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

166. Pañhabyākarāṇe cheko mettājhānarato yati
Sopākopāyasampanno sadā sotthiṃ karotu no.
ปัญหะพัยากะระเณ เจโก เมตตามานะระโต ยะติ
โสปาโกปายะสัมปันโน สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระโสป่ากะเถระ เป็นภิกษุผู้ฉลาดในการทูลตอบปัญหาของ พระพุทธเจ้า ผู้ยินดีในฌานอันประกอบด้วยเมตตา ผู้ถึงพร้อมด้วยอุบาย เพื่อให้ได้มรรคผล ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

167. Khettsampattisampatto vaḍḍhamānova sotthinā

Sumano arahā jāto sadā sotthiṃ karotu no.

เขตตะสัมปัตตีสัมปัตโต วัฑฒะมานโวะ โสตธินา

สุมะโน อระระหา ชาโต สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสุมนะเถระ ผู้สมบรูณ์ด้วยกาลเวลา อันสมควรที่จะบรรลุนิ
 ธรรม ผู้เจริญเติบโตด้วยความสุข เป็นพระอรหันต์แล้ว ของจ
 ปรทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

168. Piyo devamanussānaṃ Sānutthero bahussuto

mettājhāyī tamoghātī sadā sotthiṃ karotu no.

ปิโย เทวะมะนุสสานัง สานุตเถโร พะหุสสุโต

เมตตามายี ตะโมฆาติ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระसानุเถระ ผู้เป็นที่รักของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลาย ผู้
 เป็นพหูสูต ผู้มีปกติเข้ามานประกอบด้วยเมตตา ผู้ทำลายความ
 มีดคือโมหะ ของจปรทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุก
 เมื่อเกิด

169. Yo ca pubbe kataṃ pāpaṃ kusalena pidhīyati

Aṅgulimālo so thero sadā sotthiṃ karotu no.

โย จะ ปุ่พเพ กะตั้ง ปาปิง กุสะเลนะ ปิธิยะติ

อังกุลิมาโล โส เถโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถระใด ได้เคยทำบาปมาก่อน เป็นผู้ตัดบาปอกุศลได้ด้วย
 อริยมรรค พระเถระนั้นนามว่า องคุลีมาละ ของจปรทานความ
 สวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

170. Vipassanādhurā yepi therā samathayānikā
khīṇāsavā mahātejā mahātamavinodanā.
วิปัสสนาธูรา เยปิ เถรา สะมะถะยานิกา
จีณาสะวา มะหาเตชา มะหาตะมะวิโนทะนา.

พระเถระแม่เหล่าใด ผู้สิ้นอาสวะ ผู้มีอานุภาพอันยิ่งใหญ่ ผู้
ขจัดความมืดมิดคือโมหะ ผู้เจริญวิปัสสนาเป็นนุระกัถิ พระเถระ
เหล่าใด ผู้เป็นสมถยานิกะกัถิ

171. Jhānikājhānikā yepi dhammābhisamayādayo
sabbe sotthim sadā dentu jayāmārogyamāyu no.
ฌานิกาฌานิกา เยปิ ฌัมมาภิสะมะยาทะโย
สัพเพ โสถถึง สะทา เทนตุ ชะยามาโรค์ยะมายู โน.

และพระเถระเหล่าใด ผู้ได้ฌานและไม่ได้ฌานกัถิ พระเถระ
เหล่าใด ผู้ถูกกำหนดด้วยการบรรลุนิยัสัจจธรรมกัถิ ขอพระเถระทั้ง
ปวง ที่กล่าวมาแล้วนี้ จงประทานความสวัสดิ์ ชัยชนะ ความไม่มี
โรค และอายุ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พระเถรีชั้นผู้ใหญ่ ๑๓ รูป)

172. Rattaññūnaṃ bhikkhunīnaṃ Gotamī
jinamātucchā
ṭhapitā aggaṭṭhānamhi sadā sotthim karotu no.
รัตตัญญูนัง ภิกขุณีนัง โคตะมี ชินะมาตุจจา
ฐะปีตา อักคัฏฐานัมหิ สะทา โสถถึง กะโรตุ โน.

พระโคตมีเถรี ผู้เป็นพระน้านางของพระพุทธเจ้า
พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าบรรดาภิกษุณีผู้รู้ราตรี

ขอพระเถรี ได้โปรดประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
ทุกเมื่อเถิด

173. Mahāpaññānamaggaṭṭhā Khemātherīti pākāṭā
sāvīkā buddhaseṭṭhassa sadā sotthim karotu no.
มหาปัญญาณะมัคคักุจฉา เขมาเถรีติ ปากะฐา
สาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระพุททสาวิกาผู้ประเสริฐสุด ปรากฏนามว่า พระเขมาเถรี
ผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีปัญญามาก
ขอพระเถรีจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
เถิด

174. Therī Uppalavaṇṇā ca iddhimantīnamuttamā
sāvīkā buddhaseṭṭhassa sadā sotthim karotu no.
เถรี อุปละวะณณา จะ อิทิมันตินะมุตตะมา
สาวิกา พุทธะเสฏฐัสสะ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระอุบลวรรณาเถรี เป็นพุททสาวิกาผู้ประเสริฐสุด เป็นผู้
เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีฤทธิ์ ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

175. Vinayaddharīnaṃ aggā Paṭācārāti vissutā
ṭhapitā aggaṭṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
วินะยัทธะรีนัง อัคคา ปะฎาจารย์ติ วิสสุตา
ฐะปีตา อักคัฎฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีผู้ปรากฏชื่อว่า พระปฎาจารย์ พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ทรงพระวินัย ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

176. Dhammakathikapavarā Dhammadinnāti nāmikā
ṭhapitā aggaṭṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
ธัมมักกะถิกะปะวะรา ธัมมะทินนาติ นามิกา
ฐะปีตา อักคัฎฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีผู้มีนามว่า ธัมมทินนา พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้เป็นธรรมกถีก ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

177. Jhāyikānaṃ bhikkhunīnaṃ Nandātherīti nāmesā
aggaṭṭhāne ṭhitā ahu sadā sotthiṃ karotu no.
ฌายิกานัง ภิกขุณีนัง นันทาเถรีติ นามะสา
อักคัฎฐาเน จูฑา อะหุ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระสาวิกานามว่า นันทาเถรี เป็นผู้ดำรงอยู่ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีฌาน ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

178. *Āraddhavīriyānaṃ aggā Soṇātherīti nāmikā*
ṭhapitā tattha ṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
 อารัทธะวีริยานัง อัคคา โสณาเถรีติ นามิกา
 ฐะปิตา ตัตตะ ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีนามว่า โสณา พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้ในตำแหน่งผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณี ผู้ปรารถนาความเพียร ของจประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

179. *Dibbacakkhukānaṃ aggā Bakulā iti vissutā*
visuddhanayanā sāpi sadā sotthiṃ karotu no.
 ทิพพะจักขุกานัง อัคคา พะกุลา อิติ วิสสุตา
 วิสุทธะนะยะนา สาปี สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระเถรีผู้ปรากฏชื่อว่า พกุลา เป็นผู้มั่งคั่งข้อนับบริสุทธ์ เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีตาทิพย์ ของจประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

180. *Kuṇḍalakesī bhikkhunī khippābhiññānamuttamā*
ṭhapitāyeva ṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
 กุณฑะละเกสี ภิกขุณี จิปปาภิญญานะมุตตะมา
 ฐะปิตายะเว ฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

ภิกษุณีชื่อว่า กุณฑละเกสี พระพุทธเจ้าทรงตั้งไว้แล้วในตำแหน่ง เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ตรัสรู้เร็ว ของจประทานความสวัสดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

181. Therī Bhaddakāpilānī pubbajātimanussarī
tāsaṇyeva bhikkhunīnaṃaggā sotthiṃ karotu no.
เถรี ภักทกะกาปิลานี ปุพพะชาติมะนุสสธะรี
ตาสังเยวะ ภิกขุณีนัง อัคคา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภักทกาปิลานีเถรี ผู้ระลึกถึงชาติในปางก่อนได้ เป็นผู้
เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ระลึกชาติปางก่อนได้ ของจประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

182. Therī tu Bhaddakaccānā mahābhiññānamuttamā
jinena sukhadukkhaṃ sā sadā sotthiṃ karotu no.
เถรี ตุ ภักทกะกัจจานา มะหาภิญญาณะมุตตะมา
ชินนะ สุขะทุกขัง ตา สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

พระภักทกัจจานาเถรี (พระนางยโสธรา) ผู้ร่วมทุกข์ร่วม
สุขเป็นคู่บารมีกับพระชินเจ้า พระพุทธเจ้าทรงตั้งพระนางไว้ใน
ตำแหน่ง เป็นผู้เลิศกว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้มีภิญญาอันพิเศษ
ของจประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

183. Lūkhacīvaradhārīnaṃ aggā Kisāpi Gotamī
ṭhapitā aggaṭṭhānamhi sadā sotthiṃ karotu no.
ลูขะจีวะระธารีนัง อัคคา กิสาปี โคตมะมี
ฐะปิตา อักคัฏฐานัมหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้ พระกิสาคอตมี พระศาสดาตั้งไว้ในตำแหน่ง เป็นผู้เลิศ
กว่าเหล่าบรรดาภิกษุณีผู้ทรงจีวรเศร้าหมอง ของจประทานความ
สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

184. Siṅgālamātā bhikkhunī saddhādhimuttānamuttamā
karotu no mahāsantiṃ ārogyañca sukhaṃ sadā.
สิงคาละมาตา ภิกขุณี สัทธาธิมุตตานะมุตตะมา
กะโรตุ โน มะหาสันติง อารักข์ญจะ สุขัง สะทา.

พระสิงคาลมาตาภิกขุณี เป็นผู้ประเสริฐสุดแห่งเหล่าภิกขุณี ผู้มากด้วยศรัทธา ขอจงประทานความสงบอันประเสริฐ ความไม่มีโรค และความสุข แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

185. Aññā bhikkhuniyo sabbā nānāguṇadharā bahū
pārentu no sabbabhayā sokarogādisambhavā.
อัญญา ภิกขุณิโย สัพพา นานาคณะธะรา พะหุ
ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา โสกะโรคาทิสัมภะวา.

พระภิกขุณีเหล่าอื่นทั้งปวงเป็นจำนวนมาก ผู้ทรงคุณธรรมต่าง ๆ กัน ขอจงรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากภัยทั้งปวงอันเกิดจากความเศร้าโศก และโรคเป็นต้น

186. Sotāpannādayo sekkhā saddhāpaññāsīlādikā
bhāgaso klesadahanā sadā sotthiṃ karontu no.
โสตาปันนาทะโย เสกขา สัทธาปัญญาสีลาทิกกา
ภาคะโส กัลสะทะหะนา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

พระภิกขุณีทั้งหลาย ผู้เป็นพระเสขบุคคลมีพระโสดาบันเป็นต้น เป็นผู้ยิ่งยวดด้วยศรัทธา ปัญญา และศีล เป็นผู้เฝ้ากิเลสได้เป็นบางส่วน ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(พญานาค)

187. **Sumano Sumanacalo Aravālerapattako**
Campeyyo Mucalindo ca Kambalo bhujagissaro.
สุมะโน สุมะนะจะโล อระวาพระปัตตะโก
จัมเปยโย มุจะลินโท จะ กัมพะโล ภูชะคิสสะโร.

สุมนะนาคราช สุมนจละนาคราช อระวาพะนาคราช เอรปัตต
กะนาคราช จัมเปยยะนาคราช มุจลินทะนาคราช กัมพะ
นาคราช ผู้เป็นใหญ่แห่งนาคราช

188. **Kālanāgo Mahākālo Saṅkhaṇḍo Mahodaro**
Maṇikaṅṭho Maṇiakkhi Nandanāgopanandako.
กาละนาโก มะหากาโโพ สังขะปาโล มะโหทะโร
มะณิกัณโฐ มะณิกักขิ นันทะนาโคปะนันทะโก.

กาละนาคราช มหากาพะนาคราช สังขपालะนาคราช
มะโหทะนาคราช มะณิกัณฐะนาคราช มะณิกักขินาคราช นันทะ
นาคราช อุปนันทะนาคราช

189. **Varuṇo Dhataratṭho ca Kuṅguvilopalālako**
Citranāgo Mahāvīro Chabyāputto ca Vāsukī.
วะรุโณ ธะตะรัฎฐะ จะ กุงคุวิโลปะลาละโก
จิตระนาโค มะหาวิโร ฉัพยาปุตโต จะ วาสุกี.

วะรุณะนาคราช ธตรัฎฐะนาคราช กุงคุวิละนาคราช อปลาล
กะนาคราช จิตระนาคราช มะหาวิระนาคราช ฉัพยาปุตตะนาคราช
वासูกีนาคราช

190. Kaṇhāgotamo Bhujagindo Aggidhūmasikho tathā
 Cūḷodaro Ahicchatto nāgā Erāpathādayo.
 กัณหาโคตมะโม ภูชะกินโท อัคคิฐมะสิโข ตะธา
 จูโพนทะโร อะหิจฉัตโต นาคา เอราปะถาทะโย.

กัณหาโคตมะนาคราช นาคผู้เป็นจอมนาค อัคคิสิชะนาคราช
 ฐมะสิชะนาคราช อหิจฉัตตะนาคราช จูโพนทะนาคราช พญานาค
 ทั้งหมด มีเอราปะถะนาคราชเป็นต้น

191. Āsivīsā ghoravisā ye sabbe nayanāvudhā
 jalatṭhā vā thalatṭhā vā pabbateyyā nadīcarā
 karontu no mahāsoṭthimāyumarogiyam sadā.
 อาสีวิสา โภระวิสา เย สัพเพ นะยะนาวุธา
 ชะลัฏฐา วา ตะลัฏฐา วา ปัพพะเตยยา นะทีจะรา
 กะโรนตุ โน มะหาโสตติง อายุมาโรคิยัง สะทา.

หมู่นาคราชทั้งปวงเหล่าใด เป็นนาคราชมีพิษร้ายแรง (คือ
 พิษแล่นไปเร็ว) มีพิษน่าสะพรึงกลัว มีนัยน์ตาเป็นอาวูธ ดำรงอยู่
 ในน้ำ ดำรงอยู่บนบก ดำรงอยู่ที่ภูเขา หรือว่าเที่ยวไปในนที ขอ
 นาคราชทั้งปวงเหล่านั้น จงประทอนความสวัสดีอันประเสริฐ
 ความมีอายุ และความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(เปรต)

192. Nijjhāmatanḥikā petā Ususatti ca Lomakā
Maṅsapinḍādayo petā petā Vemānikādayo
pārentu no sabbabhayā sadā te sukhino sadā.
นิชฌามะตัณ्हิกา เปตา อุสุตติ จะ โลมะกา
มังสะปินฑาทะโย เปตา เปตา เวมานิกาทะโย
ปาเลนตุ โน สัพพะภะยา สะทา เต สุกโขโน สะทา.

นิชฌามตัณ्हิกะเปรต อุสุโลมะกะเปรต สัตติโลมะกะเปรต มังส
ปินฑะเปรตเป็นต้น เวมานิกะเปรตเป็นต้น ขอเปรตทั้งหลาย
เหล่านั้นจงมีความสุขในกาลทุกเมื่อ จงรักษาพวกข้าพเจ้าให้พ้น
จากภัยทั้งปวง ในกาลทุกเมื่อเถิด

(อสูร)

193. Ye Pahārādasambara- balyāsuraṅṇā ca ye
Vepacittāsuragaṇā Candāsuraṅṇādayo.
เย ปะหาราทะสัมพะระ- พัลลียาสูระคะณา จะ เย
เวปะจิตตาสูระคะณา จันทาสูระคะณาทะโย.

หมู่่อสูรเหล่าใด คือ หมู่ปหาราทะอสูร หมู่สัมพะระอสูร หมู่
พลิอสูร หมู่เวปะจิตตะอสูร หมู่จันทะอสูรเป็นต้น

194. Sabbe tepi mahātejā bhūtayakkhanivāraṇā
karontu no mahāsoṭṭhimārogyaṅca jayaṃ sadā.
สัพเพ เตปิ มหาเตชา ภูตะยักขะนิวาระณา
กะโรนตุ โน มหาโสตติง อารโธคัยัญจะ ชะยัง สะทา.

แม้หม้อสุรเหล่านั้นทั้งปวง มีเดชมมาก ผู้สามารถป้องกันภูต
และยักษ์ ขອງประทานความสวัสดิ์อันประเสริฐ ความไม่มีโรค
และชั้ยชนะ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(เทวดา)

195. Ye yakkhā sattasahassā bhummā Kāpilavatthukā
iddhimanto jutimanto vaṇṇavanto yasassino.
เย ยักขา สัตตะสะหัสสะตา ภูมมา กापิละวัตถุกา
อิทธิมันโต ชุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน.

ยักษ์ผู้เป็นภุมมเทวดาเจ็ดพันตนเหล่าใด อยู่ในเมืองกบิลพัสดุ์
มีฤทธิ์ มีความเจริญรุ่งเรือง มีวรรณะ มีบริวารมาก

196. Sabbe tisaraṇā yakkhā mahesakkhā jutindharā
karontu no mahāsoṭṭhimārogyaṅca jayaṃ sadā.
สัพเพ ทิสระระณา ยักขา มะหะลักขา ชุตินชะรา
กะโรนตุ โน มหาโสตติง อารโธคัยัญจะ ชะยัง สะทา.

ยักษ์ (เทวดา) ทั้งปวง ผู้มีพระรัตนตรัยเป็นที่พึ่ง มีศักดิ์ใหญ่
ผู้ทรงไว้ซึ่งความรุ่งเรือง ขอยักษ์เหล่านั้น จงประทานความสวัสดิ์
อันประเสริฐ ความไม่มีโรค และชั้ยชนะ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
ทุกเมื่อเถิด

197. Chasahassā Hemavatā yakkhā nānattavaṇṇino
 buddhapūjāya niratā sadā sotthiṃ karontu no.
 จะสะหัสสา เหมวะตะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน
 พุทธะปุชายะ นิระตะตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ยักข์ (เทวดา) หกพันตน อยู่ที่เขาเหมวตะตา มีผิวพรรณ
 วรรณะต่าง ๆ กัน ยินดีในการบูชาพระพุทธเจ้า ของงประทาน
 ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

198. Sātāgīrā tisahassā yakkhā nīlādivaṇṇino
 nānāpabhāya sampannā sadā sotthiṃ karontu no.
 สาทาคีระ ทิสะหัสสา ยักขา นีลาทีวัณณิโน
 นานาปะภายะ สัมปันนา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ยักข์ (เทวดา) สามพันตน อยู่ที่เขาสาทาคีรี มีผิวพรรณ
 วรรณะสีเขียวเป็นต้น ผู้สมบุรณ์ด้วยยศมีต่าง ๆ ของงประทาน
 ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

199. Vessāmittā pañcasatā yakkhā nānattavaṇṇino
 iddhimanto jutimanto vaṇṇavanto yasassino
 modamānā abhikkāmuṃ sadā sotthiṃ karontu no.
 เวสสามิตตะ ปัญจะสะตะตา ยักขา นานัตตะวัณณิโน
 อิทธีมันโต ชุตธีมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
 โมทะมานา อะภิกกามุง สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ยักข์ (เทวดา) ห้าร้อยตน อยู่ที่เขาเวสสามิตตะ มีผิวพรรณ
 วรรณะต่าง ๆ กัน มีฤทธิ์ มีความรุ่งเรือง มีวรรณะ มีบริวาร
 บันเทิงอยู่ มาชุมนุมกัน ของงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

200. Kumbhīro Rājagahiko Vepullassa nivesanam
 bhiyyo nam satahassam yakkhanam
 payirupāsati
 so yakkhehi parivāro sadā sotthim karotu no.
 กุมภีโร ราชะคะหิโก เวปุลลัสสะ นีเวสะนัง
 ภิโย นัง สะตะสะหัสสัง ยักขานัง ปะยิรุปาสะติ
 โส ยักเขหิ ปะริวาโร สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

เทวดาชื่อว่า กุมภีระ อยู่ในพระนครราชคฤห์ วิมานของท้าว
 เรอนั้น ได้แก่อยอดเขาเวปุลละ ท้าวเรอนั้น เป็นผู้อันหมุ่ยักษ์หลาย
 แสนตนเข้ามาปรนนิบัติรับใช้ ขอท้าวกุมภีระผู้มียักษ์เป็นบริวาร
 นั้น จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

201. Purimañca disam rājā Dhatarattho pasāsati
 gandhabbānam adhipati mahārājā yasassi so.
 ปุริมัญจะ ทิสัง ราชา ฐะตะรัฏฐิ ปะสาสะติ
 กันธัพพานัง อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชนามว่า ธตรัฏฐะ ปกครองอยู่ในทิศบูรพา เป็น
 อธิบดีของพวกคนธรรพ์ ท้าวเรามีบริวารมาก

202. Puttāpi tassa bahavo Indanāmā mahabbalā
 so rājā saha puttehi sadā sotthim karotu no.
 ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
 โส ราชา สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอ
 ท้าวธตรัฏฐะกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

203. *Dakkhiṇaṅca disaṃ rājā Viruḷho taṃ pasāsati*
kumbhaṇḍānaṃ adhipatimahārājā yasassi so.
ทักษิณัญจะ ทิสัง ราชา วิรุฬโห ตัง ปะสาสะติ
กุมภัณฑานัง อะธิปะติ มหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชนามว่า วิรุฬหกะ ปกครองอยู่ในทิศทักษิณ เป็น
อธิบดีของพวกเขา กุมภัณฑ์ ท้าวเขามีบริวารมาก

204. *Puttāpi tassa bahavo Indanāmā mahabbalā*
Viruḷho saha puttehi sadā sotthiṃ karotu no.
ปุตตปิ ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
วิรุฬโห สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอ
ท้าววิรุฬหกะกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

205. *Pacchimaṅca disaṃ rājā Virūpakkho pasāsati*
nāgānaṅca adhipati mahārājā yasassi so.
ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา วิรุปักโข ปะสาสะติ
นาคานัญจะ อะธิปะติ มหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชนามว่า วิรุปักขะ ปกครองอยู่ในทิศปัจฉิม เป็น
อธิบดีของพวกเขา นาค ท้าวเขามีบริวารมาก

206. **Puttāpi tassa bahavo** **Indanāmā mahabbalā**
Virūpakkho saputtehi **sadā sotthim karotu no.**
 ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
 วิรูปปักโข สะปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอ
 ท้าววิรูปปักชะกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

207. **Uttarañca disaṃ rājā** **Kuvero taṃ pasāsati**
yakkhānañca adhipati **mahārājā yasassi so.**
 อุตตะรัญจา ทิสัง ราชา กุเวโร ตัง ปะสาสะติ
 ยักขานัญจา อะธิปะติ มะหาราชา ยะสัสสิ โส.

ท้าวมหาราชนามว่า กุเวระ ปกครองอยู่ในทิศอุดร เป็น
 อธิบดีของพวกยักษ์ ท้าวเธอมีบริวารมาก

208. **Puttāpi tassa bahavo** **Indanāmā mahabbalā**
Kuvero saha puttehi **sadā sotthim karotu no.**
 ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว อินทะนามา มะหัพพะลา
 กุเวโร สะหะ ปุตเตหิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

แม้บุตรของท้าวเธอก็มีมาก นามว่า อินทะ มีกำลังมาก ขอ
 ท้าวกุเวระกับบุตรทั้งหลาย จงประทานความสวัสดิ์แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

209. Purimaṃ disaṃ Dhataratṭhodakkhiṇena Virulhako
pacchimena Virūpakkho Kuvero uttaraṃ disaṃ.

ปัฐิมัง ทิศัง ฐะตะรัฎฐโฐ ทักขิเณนะ วิรุพพะโก
ปัฐจิมเณนะ วิรุปักโข กุเวโร อุตตะรัง ทิศัง.

ท้าวธตรัฐฐะ ประจำอยู่ในทิศบูรพา ท้าววิรุพพะกะ ประจำอยู่ใน
ทิศทักษิณ ท้าววิรุปักกะ ประจำอยู่ในทิศปัจฉิม ท้าวกุเวระ
ประจำอยู่ในทิศอุดร

210. Cattāro te mahārājā samantā caturo disā
daddalhamānā aṭṭhaṅsu sadā sotthiṃ karontu no.

จัตตารโ เต มะหาราชา สะมันตา จะตุโร ทิสสา
ทัททัพพะมาณา อัฏฐังสุ สะทา โสตติง กะโรนตุ โน.

ท้าวมหาราชทั้งสี่ ผู้รุ่งเรืองดุจประทีป ประจำอยู่ในทิศทั้งสี่
โดยรอบ ขอท้าวเธอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
กาลทุกเมื่อเถิด

211. Tesaṃ māyāvino dāsā āgum vañcanikā saṭhā
māyā Kuṭeṇḍu Viṭeṇḍu Vitucca Vituṭo saha.

เตสัง มายาวิโน ทาสา อาคุง วัญจะนิกา สะฐา
มายา กุญเณฑุ วิญเณฑุ วิตุจจะ วิตุญ्ञุ สะหะ.

พวกบ่าวของท้าวมหาราชทั้งสี่เหล่านั้น ล้วนเป็นผู้มีมายา
หลอกลวงเจ้าเล่ห์ ได้แก่บ่าว ชื่อกุญเณฑุก็ดี ชื่อวิญเณฑุก็ดี ชื่อ
ตุจจะก็ดี ชื่อวิตุญ्ञะก็ดี

212. Candano Kāmasetṭho ca Kinnuḅhaṅḅu Nighaṅḅu ca
 Panādo Opamañño ca devasūto ca Mātali.
 จันทะโน กามะเสฏฐโฐ จะ กิณนุฆัณฑุ นิฆัณฑุ จะ
 ปะนาโท โอปะมัญญโญ จะ เทวะสุโต จะ มาตะลิ.

ชื่อจันทะนาก็ดี ชื่อกามเสฏฐะก็ดี ชื่อกิณนุฆัณฑุก็ดี ชื่อนิ
 ฆัณฑุและปนาทะเทวดาก็ดี ชื่อโอปมัญญะเทวดาก็ดี เทพสารถิ
 ชื่อว่ามาตลิกี้ดี ต่างก็มาแล้วสู่ที่ชุมนุม

213. Cittaseno ca gandhabbo Naḅorājā Janesabho
 varo Pañcasikho ceva Timbarū Sūriyavacchasā.
 จิตตะเสโน จะ คันธัพโพ นะโพราชา ชะเนสะโก
 วะโร ปัญจะสิโข เจวะ ทิมพะรุ สุริยะวัจจะสา.

เทพคนธรรพ์ชื่อว่าจิตตะเสนะ ชื่อว่านโพราชา ชื่อว่าชเนสะกะ
 ชื่อว่าปัญจสิชะ (ผู้ปรารภนาให้ได้นางสุริยวัจจสาเทพธิดา) ชื่อว่า
 ทิมพรุ ชื่อว่าสุริยวัจจสาเทพธิดา (ผู้เป็นบุตรของท้าวทิมพรุ)

214. Ete caññe ca rājāno gandhabbā ca mahabbalā
 modamānā sadā sotthim no karontu anāmayam.
 เอเต จัญญะ จะ ราชาโน คันธัพพา จะ มะหัพพะลา
 โมทะมานา สะทา สอตถิง โน กะโรนตุ อะนามะยัง.

ขอพระราชาทิ้งหลาย เทพคนธรรพ์เหล่านี้ และเทพเหล่าอื่น
 ผู้มีกองกำลังมหาศาล บันเทิงอยู่ จงประทานความสุขสวัสดิ์และ
 ความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

215. Mahantā Nāgasā nāgā Vesālā saha Tacchakā
 Kambalassatarā cāpi Merupādasitā balā.
 มะหันตา นาคะสา นาคา เวสาลา สะหะ ตัจจกะกา
 กัมพะลัสสะตะระรา จาปี เมรุปาทะสิตา พะลา.

เหล่า นาคผู้อาศัยอยู่ในสระน้ำชื่อว่า นาคสะ จำนวนมาก
 พร้อมกับบริวารของท้าวตัจจกะ และนาคผู้อาศัยอยู่ในนครเวสาลี
 และกัมพะละนาคราช อัสสตระนาคราช ผู้มีพลกำลังผู้อาศัยอยู่ที่
 เชิงเขาสุเมรุ

216. Yāmunā Dhataratṭhā ca sabbe nāgā yasassino
 Erāvaṇo mahānāgo no karontu anāmayam.
 ยามูนา ฐะตะรัฏฐา จะ สัพเพ นาคา ยะสัสสิโน
 เอราระโณ มะหานาโค โน กะโรนตุ อะนามะยัง.

นาคผู้อยู่ในแม่น้ำยมูนา และนาคชื่อว่า ฐะตะรัฏฐะ และนาค
 ทั้งหลายทั้งปวง ผู้มีบริวารเป็นจำนวนมาก และท้าวเอราวัณผู้มี
 ชื่อว่ามหานาค จึงประทານความไม่มีโรค แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

217. Mahiddhikā supañṇā ye nāgarāje mahabbale
 gahetvā jinakheteva pakkhandiṇsu nabhe balā
 te buddhasaraṇā sabbe sotthim karontu no sadā.
 มะหิตทิกกา สุปัณณา เย นาคะราชา มะหัพพะเล
 คะเหตฺวา ชินะเขตเตวะ ปักขันทิงสุ นะภะ พะลา
 เต พุทฺธะสะระธมา สัพเพ โสตติง กะโรนตุ โน สะทา.

ครุฑเหล่าใด เป็นผู้มืฤทธิ์เดช ผู้ทรงพลัง จับนาคราชผู้ทรง
 พลังในแดนที่ตนชงะนั้นนั้นเทียว แล้วบินไปในท้องฟ้า ครุฑทั้งปวง

เหล่านั้น เป็นผู้นับถือพระพุทธเจ้าว่าเป็นที่พึ่ง ของจงประธาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

218. Paṭhabyāpo ca Tejo ca Vāyo devā mahiddhikā
upacārena nibbattā sadā sotthiṃ karontu no.
ปะฐัฎฺฐยาโป จะ เตโช จะ วาโย เทวา มะหิทฺธิกา
อุปจารณะ นิพัตตทา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทวดาชื่อว่า ปฐวี อาโป เตโช และวาโย ผู้มีฤทธิ์มาก
บังเกิดด้วยอุปจารณาของตน ๆ ของจงประธานความสวัสดิ์ แก่
พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

219. Varuṇā Vāraṇā devā Somo ca Yasasā saha
Mettākāruṇikā sabbe sadā sotthiṃ karontu no.
วะรุณา วระณา เทวา โสโม จะ ยะสะสา สะหะ
เมตตากาธุณิกา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

วรุณะเทพ วารณาเทพ โสมะเทพ พร้อมทั้งยะสะเทพ
เมตตาเทพ กรุณาเทพ ของจงประธานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเกิด

220. Paṇṇāsajojanāyāme vimāne ratanāmaye
ṭhito tame vihantvāna Sūriyo sotthiṃ karotu no.
ปัณฺณาสะโยชะนายาเม วิมานะ ระตะนามะเย
ฐิโต ตะเม วิหันตฺวานะ สุริโย โสตถิง กะโรตุ โน.

สุริยะเทพบุตร ผู้อาศัยอยู่ในสุริยะวิมาน ที่สำเร็จด้วยรัตนะซึ่ง
มีความยาวห้าสิบโยชน์ ของจงทำลายความมืด แล้วประธานความ
สวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้าเกิด

221. Cando sītakaro loke pabhāyujjalitodayo
mahandhakāraviddhañsī sadā sotthiṃ karotu no.
จันโท สีตะกะโร โลเก ปะภายุชชะลิโตทะโย
มะหั้นชะการะวิทังสิ สะทา โสตถิง กะโรตุ โน.

จันตะเทพบุตร ผู้ประทานความร่วมมือแก่ชาวโลก ส่งสว่าง
ปรากฏขึ้นด้วยรัศมี มีปกติทำลายความมืดมน ขอจงประทาน
ความสวัสดิ์ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

222. Venḍu ca Sahasī devā Asamā ca duve Yamā
Candassūpanisā devā devā Sūriyanissitā
buddhassa māmakā sabbe sadā sotthiṃ karontu
no.

เวณตุ จะ สะหะสี เทวา อะสะมา จะ ทูเว ยะมา
จันทัสสุปะนิสา เทวา เทวา สุริยะนิสสิตา
พุทธัสสะ มามะกา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เวณตุเทพ สหสีเทพ อสมะเทพ ยมะเทพทั้งสอง เทพผู้
อาศัยจันตะเทพบุตร เทพผู้อาศัยสุริยะเทพบุตร และเทพทั้งหลาย
ทั้งปวงผู้นับถือพระพุทธรเจ้า ขอจงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

223. Nakkhattāni purakkhatvā devā Mandavalāhakā
Sakko purindado seṭṭho sadā sotthiṃ karontu no.
นักขัตตานิ ปุรักขัตวา เทวา มันทะวะลาหะกา
สักโก ปุรินทะโท เสฏโฐ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เทพทั้งหลาย ผู้พิ่งพาอาศัยนักษัตร (ดวงดาว) วลาหะเทพ
ทั้งหลายผู้ยังให้บังเกิดลม ท้าวสักกะผู้เคยให้ทานมาก่อน ผู้ได้รับ

การยกย่อง ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

224. Mahantā Sahabhū devā Jalamaggisikhāriva
 Aritṭhakā ca Rojā ca ummāpupphanibhāsino.
 มะหันตา สะหะภู เทวา ชะละมัคคิสิขาริวะ
 อริฏฐกะกา จะ โรชา จะ อุมมาปุปพะนิภาติโน.

สหภูเทพผู้ประเสริฐ ผู้รุ่งเรืองดุจเปลวไฟ (หรือชลมัคคิเทพ สิขาริวเทพ) อริฏฐกะเทพ โรชะเทพ ผู้มีรัศมีเช่นกับดอกอุมมา คือ ดอกผักตบ

225. Varuṇā Sahadhammā ca Accutā ca Anejakā
 Sūleyyarucirā devā devā Vāsavanesino
 dasete dasadhā kāyā sadā sotthim karontu no.
 วรรุณา สะหะธัมมา จะ อัจจุตา จะ อะเนชะกา
 สูเลยยะรุจิรา เทวา เทวา วาสะวะเนสิโน
 ทะเสต ทะสะธา กายา สะทา โสตติง กะโรนตุ โน.

วรรุณะเทพ สหธัมมะเทพ อัจจุตะเทพ อเนชกะเทพ สูเลยยะ เทพ รุจิราเทพ วาสะวะเนสีเทพ ขอเหล่าทวยเทพสิบจำพวกเหล่านี้ จงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

226. *Samānā Mahāsamānā* *Mānūsā Mānūsuttamā*
Khiddāpadosikā devā *devā Manopadosikā.*
 สมนานา มหาสมานานา มานุสา มานุสูตตะมา
 จิตฺทาปะโทสิกา เทวา เทวา มะโนปะโทสิกา.

สมานะเทพ มหาสมานะเทพ มานุสะเทพ มานุสูตตะมาเทพ
 จิตฺทาปะโทสิกะเทพ มโนปะโทสิกะเทพ

227. *Athāpi Harayo devā* *devā Lohitavāsino*
Pāragā Mahāpāragā *sabbe devā yasassino*
dasete dasadhā kāyā *sadā sotthiṃ karontu no.*
 อะถาปี หาระโย เทวา เทวา โลหิตะวาสิโน
 ปาระคา มะหาปาระคา สัพเพ เทวา ยะสัสสิโน
 ทะเสเต ทะสะธา กายา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อนึ่ง หาริเทพ โลหิตวาสิเทพ ปาระคะเทพ มหาปาระคะเทพ
 เทพทั้งปวงล้วนมีบริวาร ขอเหล่าทวยเทพทั้งสิบจำพวกเหล่านี้
 จงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

228. *Sukkā Karambhā Aruṇā* *āguṃ Veghanasā saha*
Odātagayhā pāmokkhā *āguṃ devā Vicakkhaṇā.*
 สุกกา กะรัมภะ อะรุณา อาคุง เวฆนะสะ สะหะ
 โอทาทะคัยหา ปาโมกขา อาคุง เทวา วิจักขะณา.

สุกกะเทพ รัมภะเทพ อรุณะเทพ มาแล้วพร้อมกับเวฆนสะ
 เทพ โอทาทะคัยหะเทพผู้เป็นใหญ่ และวิจักขณะเทพก็มา

229. *Sadāmattā Hāragajā* *Missakā ca yasassino*
thanayaṃ Āgapajjunno *yo disāsvabhivassati.*
 สหามัตตดา หาระคะชา มิสสะกา จะ ยะสัสสิโน
 ณะนะยัง อาคะปัชชุนโน โย ทิสาส์วะภิวัสสะติ.

สหามัตตเตทพ หาระคะชเตทพ มิสสะกะเททพ ผู้มีบิรवारก็มา
 ปัชชุนะเททพ ผู้ทำให้ฝนตกทั่วทิศก็มา

230. *Dasete dasadhā kāyā* *sabbe nānattavaṇṇino*
iddhimanto jutimanto *vaṇṇavanto yasassino*
modamānā jinadānā *sadā sotthiṃ karontu no.*
 ทะเสเต ทะสะธา กายา สัพเพ นานัตตะวัณณิโน
 อิทิมันโต จุติมันโต วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
 โมทะมานา ชินะทานา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

เหล่าเทวดาสิบจำพวกเหล่านี้ทั้งปวง ล้วนมีรัตมีต่าง ๆ กัน มี
 ฤทธิ์ มีความรุ่งเรือง มีวรรณะ มีบิรवार บันเทิงอยู่ ผู้ประทาน
 ชัยชนะ ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อ
 เถิด

231. *Lokadhātusahasessu* *dasasveva samantato*
devādayo pāṇagaṇā *sadā sotthiṃ karontu no.*
 โลกะธาตุสะหัสเสสุ ทะสะสั้ววะ สะมันตะโต
 เทวาทะโย ปาณะคะณา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ในหมีนโลกธาตุโดยรอบนั้นเทียว ขอหมุสัตว์มีเทวาเป็นต้น
 จงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

232. Khemiyā Kaṭṭhakāyā ca Jotināmā mahiddhikā
Lambītakā Lāmaṣeṭṭhā sadā sotthiṃ karontu no.
เขมียา กัฏฐะกายา จะ โชตินามา มะหิทธิกา
ลัมพิตะกา ลามะเสฏฐา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเขมียะเทพ กัฏฐกายะเทพ โชติเทพ ผู้มีฤทธิ์มาก ลัมพิต
กะเทพ ลามเสฏฐะเทพ ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวก
ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

233. Jalaṭṭhā ca thalaṭṭhaññe devākāsaṭṭhakādayo
yakkhagandhabbakumbhaṇḍā pisācā ye
mahoragā
mettacittā ca sabbe te sotthiṃ phāsuṃ karontu
no.

ชะลัฏฐา จะ ตะลัฏฐัญญเญ เทวากาสัฏฐะกาทะโย
ยักกะคันธัพพะกุมภัณทา ปิสัจจา เย มะโหระคา
เมตตะจิตตา จะ สัพเพ เต โสตถิง ผาสุง กะโรนตุ โน.

เทพเหล่าอื่นอันมี เทพที่อยู่ใต้น้ำ เทพที่อยู่บนบก เทพที่อยู่
ในอากาศเป็นต้น และยักษ์ คนธรรพ์ กุมภัณท์ ปิสัจ และ
นาคราชทั้งปวง ขอจงมีจิตเมตตา ประทานความสวัสดิ์และความ
ผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

234. Tāvatiṅsā ca ye devā Yāmā devā mahiddhikā
 Tusitā ca mahādevā Nimmānaratinomarā.
 ตาวะติงสา จะ เย เทวา ยามา เทวา มะหิททิกา
 ตูสิตา จะ มะหาเทวา นิมมานะระติโนมะรา.

ทวยเทพชั้นดาวดึงส์ ชั้นยามาผู้ทรงฤทธิ์ ทวยเทพชั้นดุสิต
 ชั้นนิมมานรดี

235. Vasavattīsu ratino sabbe devā Savāsavā
 buddhapūjāya niratā sadā sotthim karontu no.
 วัสสะวัตตีสู ระติโน สัพเพ เทวา สะวาสะวา
 พุทธะปูชาเย นิระตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ทวยเทพชั้นปรนิมมิตตวสวัตติ ขอทวยเทพทั้งปวงดั่งที่กล่าว
 มานี้ พร้อมทั้งท้าววาสะวะ (พระอินทร์) ผู้มีความยินดี ในการบูชา
 พระพุทธเจ้า ขอจงประทานความสวัสดิ์แก่พวกข้าพเจ้า ในกาล
 ทุกเมื่อเถิด

(พรหม)

236. Brahmāno Pārisajjā ca ye ca Brahmapurohitā
 Mahābrahmā ca sabbe te paṭhamajjhānaṅṅhino.
 พรหฺมาโน ปาริสัจจา จะ เย จะ พรหฺมะปุโรหิตา
 มะหาพรหฺมา จะ สัพเพ เต ปะฐะมัจฌานะสัณฺฐิโน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในปฐมฌานเหล่านี้คือ ปาริสัจชาพรหม ปุ
 โรหิตาพรหม และ มหาพรหมพรหม

237. *Mettāvihārino santā sambuddhassa parāyanā*
karontu no mahāsoththiṃ sekkhāsekkhaputhujjanā
เมตตาวิหาริโน สันตา สัมพุทธัสสะ ประายะนา
กะโรนตุ โน มะหาโสตติง เสกขาเสกขะปฺถุชชะนา.

ขอพรหมทั้งปวงเหล่านั้น ผู้มีปกติอยู่ด้วยเมตตา ผู้สงบ ผู้มี
พระพุทธรเจ้าเป็นที่พึ่ง ผู้เป็นทั้งเสกขะ พระอรหันต์ และปฺถุชน
จงประทานความสวัสดิอันประเสริฐ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

238. *Parittābhappamāṇābhā brahmā Cābhassarā tathā*
buddhapūjāya niratā dutiyajjhānasaṅṭhino
ปริตตาทภฺปะมาณาภา พรีห์มา จาภัสสะรา ตะธา
พุททะปฺพูชาเย นิระตา ทุตติยฆณานะสัณฺฐิโน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในทุดิยฆาน ผู้ยินดีในการบูชาพระพุทธรเจ้า
เหล่านี้คือ ปริตตาทภฺปะพรหม อภิปรมาณาภฺปะพรหม และ อาภัสสะ
ราพรหม

239. *Mettākāruṇikā sabbe sabbasattahitesino*
karontu no mahāsantim soththimārogyamāyuvam
เมตตาคารุณิกา สัพเพ สัพพะสัตตตะหิตะสิโน
กะโรนตุ โน มะหาสันติง โสตติมาโรคฺยะมายฺวัง.

ขอพรหมทั้งปวง ผู้มีปกติเมตตา กรุณา แสวงหาความ
เกื้อกูล ให้แก่สัตว์ทั้งปวง จงประทานความสงบอันประเสริฐ
ความสวัสดิ ความไม่มีโรค และความมีอายุ แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

240. Parittasubhābrahmāno Appamāṇasubhā ca ye
 Subhakiṇhā ca brahmāno tatiyajjhānasaṅṭhino
 ประริตตะสุภาพรัหฺมาโน อปฺปะมาณะสุภา จะ เย
 สุภะกิณหา จะ พรัหฺมาโน ตะติยฺชฌานะสัณฺฐิโน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในตติยฌาน เหล่านี้คือ ปริตตสุภาพรหม
 อปฺปะมาณสุภาพรหม และ สุภกิณหาพรหม

241. Pabhāya pharaṇā loke buddhajhānaratā sadā
 ahinsā sabbasattesu sadā santim karontu no
 ปะภายะ ณะระณา โลก พุทธะฌานะระตา สะทา
 อะหิงสา สัพพะสัตเตสุ สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

ขอพรหมทั้งหลายเหล่านั้น ผู้แผ่รัศมีไปในโลก ผู้ยินดีในพุทธ
 ฌาน ผู้ไม่เบียดเบียนสรรพสัตว์ทั้งปวง จงประทานความสงบ แก่
 พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

242. Vehapphalāpi brahmāno catutthajjhānasaṅṭhino
 sekkhaputhujjanāsekkhā sadā santim karontu no
 เวหฺปพะลาปิ พรัหฺมาโน จะตุตถัจจฌานะสัณฺฐิโน
 เสกขะปฺปุกฺขะนะเสกขา สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พรหมผู้ดำรงอยู่ในจตุตถฌาน ผู้เป็นเสกขะ ปุ่กฺขชน และ
 อเสกขะคือ เวหฺปผลาพรหม ขอจงประทานความสงบ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

243. Sampattiyā na hāyanti brahmāno jinasāvakā
 Avihānāmakā sabbe sadā santim karontu no
 สัมปัตติยา นะ หายันติ พรีห์มาโน จินะสาวะกะ
 อะวิหานามะกะ สัพเพ สะทา สันติง กะโรนตุ โน.

พรหมทั้งหลายผู้เป็นสาวกของพระพุทธเจ้า ย่อมไม่เสื่อมจาก
 ฌานสมาบัติ เพราะเหตุนั้นจึงได้ชื่อว่า อวิหาพรหม ขอวิหา
 พรหมทั้งปวงเหล่านั้น จงประทานความสงบ แก่พวกข้าพเจ้า ใน
 กาลทุกเมื่อเถิด

244. Atappā nāma brahmāno catutthajjhānasaṅṭhino
 brahmavihārikā sabbe sotthim phāsuṃ karontu no
 อะตปฺปา นามะ พรีห์มาโน จะตุตถัจจฌานะสัณฺฐิโน
 พรีห์มะวิหะริกะ สัพเพ โสตติง ผาสุง กะโรนตุ โน.

ขอ อตปฺปาพรหม ทั้งปวง ผู้มีพรหมวิหาร ดำรงอยู่ในจตุตถ
 ฌาน จงประทานความสวัสดิ์ และความผาสุก แก่พวกข้าพเจ้าเถิด

245. Sudassā nāma brahmāno- bhirūpā jhānabhogino
 apunāgamanā kāme santim phāsuṃ karontu no
 สุทัสสา นามะ พรีห์มาโน- ภีรฺอุป ฌานะโภคิโน
 อะปฺนาคะมะนา กามะ สันติง ผาสุง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าพรหมชื่อว่า สุทัสสา ผู้มีรูปงาม ผู้เสวยฌาน ผู้ไม่
 กลับมาในกามภูมิอีก จงประทานความสงบ และความผาสุก แก่
 พวกข้าพเจ้าเถิด

246. **Brahmavihārasampannā jinabhattiparāyanā**
brahmāno Sudassī nāma sadā sotthim karontu no
 พรีห์มะวิหาระสัมปันนา ชินะภัตติปะระยะนา
 พรีห์มาโน สุทัสสี นามะ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าพรหมชื่อว่า สุทัสสี ผู้สมบุรณ์ด้วยพรหมวิหาร ผู้มี
 ความนับถือพระพุทธเจ้าว่าเป็นสรณะ จงประทานความสวัสดิ์ แก่
 พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

247. **Akanitṭhā ca brahmāno jetṭhā sabbagūṇehi ca**
pahīnabhavanisnehā sadā sotthim karontu no
 อะกะนิฏฐา จะ พรีห์มาโน เขฎฐา สัพพะคุเณหิ จะ
 ปะหีนะภะวะนิสสะเนหา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าพรหมผู้เจริญที่สุดด้วยคุณทั้งปวง ชื่อว่า อกนิฏฐา
 ผู้ละความสึเนหาในภพได้แล้ว จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

248. **Paṭhamārūpabrahmāno sabbarūpavirāgino**
jinabhattiratā sabbe sadā sotthim karontu no
 ปะฐะมารูปะพรีห์มาโน สัพพะรูปะวิราคิโน
 ชินะภัตติระตะตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรุปรหมชั้นที่ ๑ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความกำหนัด
 ในรูป ยินดีในการภักดีพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ์ แก่พวก
 ข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

249. Dutiyārūpabrahmāno heṭṭhājāhānavirāgino
jinabhattiratā sabbe sadā sotthiṃ karontu no
ทุติยารูปะพรัหฺมาโน เหฏฐาจฺฆานะวิราคิโน
ชินะภักตติระตะตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรูปรพรมชั้นที่ ๒ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความพอใจใน
ฌานเบื้องต่ำ ยินดีในการภักดีพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

250. Tatiyārūpabrahmāno heṭṭhājāhānavirāgino
jinabhattiratā sabbe sadā sotthiṃ karontu no
ตะติยารูปะพรัหฺมาโน เหฏฐาจฺฆานะวิราคิโน
ชินะภักตติระตะตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรูปรพรมชั้นที่ ๓ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความพอใจใน
ฌานเบื้องต่ำ ยินดีในการภักดีพระชินเจ้า จงประทานความสวัสดิ
แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

251. Catutthārūpabrahmāno heṭṭhājāhānavirāgino
jinabhattiratā sabbe sadā sotthiṃ karontu no
จะตุตถารูปะพรัหฺมาโน เหฏฐาจฺฆานะวิราคิโน
ชินะภักตติระตะตา สัพเพ สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

ขอเหล่าอรูปรพรมชั้นที่ ๔ ทั้งปวง ผู้ปราศจากความพอใจใน
ฌานเบื้องต่ำ ยินดีในการภักดีในพระชินเจ้า จงประทานความ
สวัสดิ แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(บุคคลประเภทรวม)

252. Vedeheparagoyāne Jambudīpe Kurumhi ca
 devayakkhapisācehi saddhim vijjādharādayo
 เวเทเหปะระโคยานเน ชัมพูทีเป กุรัมหิ จะ
 เทวะยักกะปะปีสาเจหิ สัทธิง วิชชาธะราทะโย.

ขอเหล่าวิทายารร กับเทวดา ยักษ์ และปีศาจ ในวิเทหะทวีป
 อปรโคยานะทวีป ชมพูทวีป และอุตตรกุรุทวีป

253. Akāsattḥā ca brahmāno jalattḥā cantalikkhajā
 dvipadādayo ye sattā sadā sotthim karontu no
 อากาสัทฺถุฐา จะ พรัหมานโน ชะลัทฺถุฐา จันตะลิกกะชา
 ทวีปะทาทะโย เย สัตตา สะทา โสตถิง กะโรนตุ โน.

อากาสัทฺถุฐเทวดา และพรหม สัตว์ทั้งหลายมีสัตว์ ๒ เท้า
 เป็นต้น ผู้ดำรงอยู่ในน้ำ ผู้เกิดในอากาศ ขอจงปรทานความ
 สวัสดิ์ดี แก่พวกข้าพเจ้า ในกาลทุกเมื่อเถิด

(อานุกภาพแห่งพระรัตนตรัย)

254. Mārasenavighātassa jinassa sukhajhāyino
 tejobalena mahatā sadā maṅgalamatthu no
 มาระเสนะวิฆาตัสสะ จินัสสะ สุขะฌายีโน
 เต้ชะพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเตชานุกภาพอันยิ่งใหญ่ ของพระชินเจ้า ผู้ทรงขจัด
 มาร และเสนามาร ผู้เสวยสุขในนิมาน ด้วยพลังเดชอันยิ่งใหญ่
 ขอมงคลจงมีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

255. Nānāguṇavicittassa rūpakāyassa satthuno
 sabbadevamanussānaṃ mārabandhavimocino
 mettābalena mahatā sadā maṅgalamatthu no
 นานาคณะวิจิตต์ตัสสะ รุกะกายัสสะ สัตถุโน
 สัพพะเทวะมะนุสสานัง มาระพันธะวิโมจิโน
 เมตตาพะเลนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยอานุภาพแห่งพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ ของพระศาสดาผู้ทรง
 มีพระวรกายอันงามวิจิตรด้วยคุณต่าง ๆ ผู้ทรงปลดเปลื้องเหล่า
 ทวยเทพ และมนุษย์ทั้งปวง ให้หลุดพ้นจากบ่วงแห่งมาร ขอมงคล
 จงมีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

256. Sabbaññūtādikāyassa dhammakāyassa satthuno
 cakkhādyagocarassāpi gocarasseva bhūriyā
 tejobalena mahatā sabbamaṅgalamatthu no
 สัพพัญญุตาทิกายัสสะ ชัมมะกายัสสะ สัตถุโน
 จักขาทยะโคจรัสสาปิ โคจรัสเสวะ ภูริยา
 เตโฆพะเลนะ มะหะตา สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ แห่งพระธรรมกาย คือ หมู่
 ธรรม มีพระสัพพัญญุตญาณเป็นต้น ของพระพุทธรเจ้าทั้งหลาย
 อันไม่ใช่อารมณ์ของจักขุเป็นต้น แต่เป็นอารมณ์ของปัญญาเท่านั้น
 ขอสรรพมงคล จงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด

257. Rūpakāyasadisassa nimmitassa mahesino
 dhammassa vattuno sagge devānaṃ sugatā pati
 tejobalena mahatā sadā maṅgalamatthu no
 รูปะกายะสะเททีสัสะ นิมิตต์สสะ มะเหลโน
 รั้มมัสสะ วัตตุโน สักเค เทวานัง สุคะตา ปะติ
 เตโอะพะเลนนะ มะหะตา สะทา มังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธปฏิมาที่ทรง
 เหนรมิตขึ้น ให้เหมือนรูปจริง แทนพระพุทธรองค์ ผู้ทรงแสวงหา
 คุณอันยิ่งใหญ่ เมื่อทรงแสดงอภิธรรมแก่เหล่าทวยเทพในชั้น
 ดาวดึงส์ ขอมงคลจงมีแก่พวกข้าพระองค์ ในกาลทุกเมื่อเถิด

258. Sikkhitvā mānuse deve mocayitvā sadevake
 saṅkhāre pajahantassa nibbutassa mahesino
 mahantenānubhāvena sabbamaṅgalamatthu no
 ลิกขิตฺวา มานุเส เทเว โมจะยิตฺวา สะเทวะเก
 สังขาระ ปะชะหันตัสสะ นิพพุตัสสะ มะเหลโน
 มะหันทะนานุภาวณะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระอานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระพุทธเจ้า ผู้ทรงฝึกเหล่า
 มนุษย์และเทวดา ให้หลุดพ้นจากบ่วงมาร ผู้ทรงละสังขารดับขั้น
 ปรีนิพพาน ขอสรรพมงคล จงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด

259. Caturāsītisahassa-
tejasā

navañgasāsanassāpi
sabbapāpapavāhena

จะตุราสีตีสหัสสะ-

นะวังคะสาสะนัสสาปิ

สัพพะปาปะปะวาหะนะ

dhammakkhandhassa

navalokuttarassa ca

sabbamaṅgalamatthu no

ธัมมกัณฑ์สสะ เตชะสา

นะวะโลกุตตะรัสสะ จะ

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพของพระธรรม แปลดหมีนสี่พันพระ
ธรรมขันธ์ ด้วยพระเดชานุภาพแห่งนวัคสัตตฤศาสน์ และด้วยพระ
เดชานุภาพแห่งนวลโลกุตตรธรรม อันนำบาปทั้งปวงออกไป ขอ
สรรพมงคลจงมีแก่พวกข้าพระองค์เถิด

260. Mahatoriyasaṅghassa

pahīnasabbapāpassa

mahātejānubhāvena

มะหะไตรยะสังฆัสสะ

ปะหีนะสัพพะปาปัสสะ

มะหาเตชานุภาวะนะ

puññakkhattassa tādino

sīlādikkhandhadhārino

sabbamaṅgalamatthu no

บุญญักเขตตัสสะ ตาทิโน

สีลาติกขันชะชาโรโน

สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยพระเดชานุภาพอันยิ่งใหญ่ ของพระอริยสงฆ์ผู้ประเสริฐ
ผู้เป็นเนื้อนาบุญ ผู้ไม่หวั่นไหวต่อโลกธรรม ผู้ละบาปทั้งปวง ผู้
ทรงไว้ซึ่งคุณมีศีลเป็นต้น ขอสรรพมงคลจงมีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

(อาณูภาพของเทวดาต่าง ๆ)

261. Pātāle bhūtalākāse devayakkhapisācakā
 vijjādhārā ca gandhabbā nāgakumbhaṇḍarakkhasā
 sabbesamānubhāvena sabbamaṅgalamatthu no
 ปาताल ภูตะลาภาเส ทเวยักกะปิสาจะกา
 วิชชาธะรา จะ คันธัพพา นาคะกุมภันฑะรัคคะสา
 สัพพะสะมานุภาวณะ สัพพะมังคะละมัตถุ โน.

ด้วยอาณูภาพแห่งหมู่เทวดา ยักษ์ ปีสัจ และวิทยาธร
 คนธรรพ์ นาค กุมภันฑ์ และรากษส ผู้อาศัยอยู่ในบาดาลก็ดี
 บนพื้นดินก็ดี ในอากาศก็ดี ขอสรรพมงคลจงมีแก่พวกข้าพเจ้าเถิด

(อาณูภาพของอุปปาตะสันติ)

262. Icevamuppāasantim yo vadeyya suṇeyya vā
 vijeyya sabbapāpāni vuddhattañca bhavissati
 อิจจะวะมุปปาตะสันติง โย วะเทยยะ สุเณยยะ วา
 วิชยยะ สัพพะปาปานิ วุทธัตถัญจะ ภาวิสสะติ.

ผู้ใดสวด หรือฟังคัมภีร์ อุปปาตะสันติ อันกล่าวแล้วด้วย
 ประการฉะนี้ จะพึงชนะบาปทั้งปวง และจักเจริญด้วยคุณ ๕
 ประการคือ อายุ วรรณะ สุขะ พละ และปฏิภาณ

263. Sotthikāmo labhe sotthim sukḥakāmo sukḥam
labhe

āyukāmo labheyyāyum puttakāmo labhe sute
โสตติกาโม ละเภ โสตติง สุขะกาโม สุขัง ละเภ
อายุกาโม ละเภยยายุง ปุตตะกาโม ละเภ สุเต.

ผู้ใดปรารถนาความสุขได้ ผู้ปรารถนาความสุขได้ ผู้ปรารถนา
ความสุขได้ ผู้ปรารถนาความสุขได้ ผู้ปรารถนาอายุ ผู้ปรารถนาอายุ ผู้ประสงค์
บุตร ผู้ประสงค์บุตร

264. Na tassa rogā bādhenti vātapittādisambhavā

akālamaraṇaṃ natthi na devo visamosare
นะ ตัสสะ โรคา พาเชนติ วาตะปิตตาทิสัมภวา
อะกาลมะระระณัง นัตถิ นะ เทโว วิสะโมสะเร.

โรคที่เกิดจากลม จากดีเป็นต้น ย่อมไม่เบียดเบียนบุคคลนั้น
ความตายในกาลอันไม่สมควร ย่อมไม่มีแก่บุคคลนั้น มิจฉาเทวดา
ย่อมไม่รังแกต่าง ๆ นา ๆ

265. Na cuppātabhayaṃ tassa nopi pattabhayaṃ tathā

nassanti dunnimittāni pāpakammaṭṭhitāni ca
dīghamāyu mahāsoththim ārogyaṅca sadā bhave
นะ จุปปาตะภะยัง ตัสสะ โนปิ ปัตตะภะยัง ตะธา
นัตถันติ ทุนนิมิตตานิ ปาปะกัมมัฏฐิตานิ จะ
ทีฆะมายู มะหาโสตติง อาร็อกข์ญจะ สะทา ะเว.

เคราะห์ร้ายและภัยย่อมไม่มีแก่เขา นิमितร้ายและสิ่งที่ตั้งขึ้น
เพราะบาปกรรมย่อมพินาศไป ความมีอายุยืน สุขภาพดีอัน
ประเสริฐ และความไม่มีโรค จะพึงมีแก่เขา ในกาลทุกเมื่อ

266. Yo sutvāpi mahāsantiṃ saṅgāmaṃ pavise naro
 vijaye verino sabbe na satthehyabhibhūyate
 โย สุตฺวาปิ มหาสันทิง สังกามัง ปะวิเส นะโร
 วิชะเย เวรินอ สัพเพ นะ สัตฺเทหฺยะภิบฺภูยะเต.

ผู้ใดฟังคัมภีร์อุปปาตะสันติอันประเสริฐแล้ว ฟังเข้าไปสู่
 สมรภูมि บุคคลนั้นอันศาสตราไม่กล้ากราย ย่อมชนะข้าศึกทั้งมวล

267. Sabbadā labhate pītiṃ vipattiṃ nāvagāhati
 rogehi nābhibhūyate savatthūhi vivaddhate
 สัพพะทา ละภะเต ปิติง วิปัตติง นาวะกาหะติ
 โรเคหิ นาภิบฺภูยะเต สะวัตฺถูหิ วิวัตฺถะเต.

เขาย่อมได้ซึ่งความอิมใจในกาลทุกเมื่อ ความวิบัติ ย่อมไม่
 มากกล้ากราย ย่อมไร้โรคา ย่อมเจริญด้วยทรัพย์ศฤงคาร

268. Yatra dese vakovakā bāḷhakā rakkhasādayo
 uppātasantiḡhosena sabbe tattha samanti te
 ยัตฺระ เทเส วะโกวะกา พัพพะกะกา รักษะสาทะโย
 อุปปาตะสันติโฆเสนะ สัพเพ ตตฺถะ สะมันฺติ เต.

สัตว์ร้ายน้อยใหญ่ และรากษสเป็นต้น ผู้อยู่ในป่าเขาลำเนา
 ไพรทั้งหลายทั้งปวง ย่อมสงบด้วยเสียงแห่งการสวดคาถาอุปปาตะ
 สันติ

269. Yamuddissa vade santim̐ sajīvañcāpyajīvitam̐
 so muccate mahādukkā pappoti sugatim̐ sadā
 ยะมุตทิสสะ ะเวท สันตัง สะชีวัญจาปะยะชีวัตัง
 โส มุจจะเต มะหาทุกขา ปิปโปติ สุคะตัง สะทา.

บุคคลสวตคัมภีร์อุปปาตะสันติ อุกติให้ผู้ใดที่มีชีวิตอยู่หรือไม่
 มีชีวิตอยู่ บุคคลนั้นย่อมพ้นจากมหันตทุกข์ ย่อมเข้าถึงสุคติภพ
 ในกาลทุกเมื่อ

270. Devatṭhāne nagare vā niccamuppātasantiyā
 pālakā devarājāno tejasirīvivaḍḍhanā
 เทวัญฐานะ นะคะเร วา นิจจะมุปปาตะสันติยา
 ปาละกา เทวะราชาโน เตชะสิริวิวัฑฒะนา.

ท้าวเทวราชทั้งหลายผู้ปกครองรักษาเมืองนิจ ในสถานที่อัน
 ศักดิ์สิทธิ์ หรือในพระนคร เป็นผู้เจริญด้วยเดชและสิริมงคลด้วย
 คัมภีร์อุปปาตะสันตินี้

271. Paṭhabyāpādisaṅjātā uppātā cantalikkhajā
 indādijanituppātā pāpakammasamuṭṭhitā
 sabbuppātā vinassanti tejasuppātasantiyāti
 ประลัพท์ยาปาทิสัญชาตา อุปปาตา จันตะลิกกะชา
 อินทาทีชะนิตุปปาตา ปาปะกัมมะสะมุฏฐิตา
 สัพพูปปาตา วินัสสันติ เตชะสุปปาตะสันติยาติ.

เหตุร้ายอันเกิดจากแผ่นดินไหว และน้ำท่วมเป็นต้น เหตุร้าย
 ที่เกิดจากฟากฟ้า เหตุร้ายอันเกิดจากจันทรุปราคาเป็นต้น
 เหตุร้ายที่เกิดขึ้นจากบาปกรรม เหตุร้ายทั้งปวงเหล่านั้นจักพินาศ
 ไป ด้วยเดชแห่งอุปปาตะสันติ

Uppātasanti niṭṭhitā.

อุปปาตະสันติ นิฏฐิตา.

จบอุปปาตະสันติ

มนต์สำหรับระงับเหตุร้ายทั้งปวง

ประวัติคัมภีร์อุปปาตะสันติ

"อุปปาตะสันติ" ทางเมืองเหนือเรียกว่า "มหาสันติงหลวง" แปลว่า บทสวดเพื่อสงบเคราะห์กรรม สวดเพื่อสงบเหตุร้าย และสวดเพื่อสงบสิ่งที่กระทบกระเทือน

คัมภีร์อุปปาตะสันติ เป็นวรรณกรรมภาษาบาลีของล้านนาไทย แต่งโดยพระมหามังคละสีละวังสะ พระเถระนักปราชญ์ของชาวเชียงใหม่รูปหนึ่ง ในสมัยของพระเจ้าสิริธรรมจักรกวัตติลก ราชชาธิราช (พระเจ้าติโลกราช) รัชกาลที่ ๑๑ แห่งราชวงศ์มังราย ระหว่างพ.ศ. ๑๙๘๕-๒๐๓๐ เป็นคาถาล้วนจำนวน ๒๗๑ คาถา จัดเข้าในหนังสือประเภท "เชียงใหม่คันทะ"

คัมภีร์นี้เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย ในหมู่ชนชาวล้านนา มาแต่โบราณกาล ทั้งพระสงฆ์ สามเณร และชาวบ้าน พากันสวดและฟังอุปปาตะสันติ เพื่อกลับความร้ายให้กลายเป็นความดี มีคำเล่าว่า สมัยที่ท่านแต่งอุปปาตะสันตินั้น ที่เชียงใหม่มีโจรผู้ร้ายและคนอันธพาลชุกชุมผิดปกติ มีเหตุร้ายและสิ่งกระทบกระเทือนอยู่เสมอ พระมหาเถระสีละวังสะจึงให้พระสงฆ์สามเณรและประชาชนพากันสวดและฟังอุปปาตะสันติ เพื่อสงบเหตุร้ายทั้งมวลที่เกิดขึ้นในบ้านเมือง

ต่อมาชาวพม่ามีความเลื่อมใส นำคัมภีร์นี้เข้าไปในประเทศพม่า ชาวพม่าทั้งพระสงฆ์และประชาชน นับถือว่าพระคัมภีร์อุปปาตะสันตินี้มีความศักดิ์สิทธิ์มาก พากันนิยมท่อง นิยมสวด และนิยมฟังกันอย่างกว้างขวาง แพร่หลายไปทั่วประเทศพม่าในสมัย ๕๐๐ ปีที่ล่วงแล้ว ในงานพิธีสืบชะตา งานขึ้นบ้านใหม่ เป็นต้น

เนื้อความในอุปปาตະสันติคาคถานั้น สรุปได้ว่า ...

- เป็นธรรมที่กระทำความสงบอันยิ่งใหญ่
- เป็นธรรมเครื่องสงบเหตุร้ายทั้งปวง
- เป็นธรรมเครื่องป้องกันอมนุษย์ และยักษ์
- เป็นธรรมเครื่องพ้นจากความตายก่อนกำหนดเวลา
- เป็นธรรมเครื่องย้ายกำลังของข้าศึก
- เป็นธรรมเครื่องจำเริญชัยชนะแต่พระราชชา
- เป็นธรรมเครื่องนำสิ่งที่ไม่น่าปรารถนาทั้งปวงออกไป

อุปปาตະสันติคาคถาเป็นบทสวดอย่างพิสดาร ท่านจึงกล่าวพระนามของพระพุทธเจ้า พระธรรม และพระอริยสงฆ์ไว้อย่างครบถ้วน ทั้งที่มีมาในอดีต ในปัจจุบัน และจักมีมาในอนาคต รวมตลอดไป จนถึงท่านที่ทรงคุณ ทรงอำนาจ ทรงฤทธิ์ ในทางที่ดีอื่น ๆ เช่น เทวดา อินทร์ พรหม ยักษ์ นาค คนธรรพ์ ครุฑ อสูร เป็นต้น เพื่อขอความเป็นมงคล ความสงบ ความสวัสดิ ความไม่มีโรค ชัยชนะ และอายุ รวมทั้งขอให้ท่านคุ้มครองให้พ้นจากเหตุเภทภัย นานัปการ อันจะบังเกิดขึ้นในกาลทุกเมื่อ

คัมภีร์อุปปาตະสันติเป็นคัมภีร์ของไทย แต่ต้นฉบับได้จากเมืองไทยไปอยู่เมืองพม่าเสียนาน จนแทบกล่าวได้ว่าคนไทยในสมัยหลัง ๆ นี้ ไม่มีใครรู้จัก ไม่เคยได้ยิน แม้แต่ชื่อของคัมภีร์นี้

แต่บัดนี้ เป็นที่โสมนัสยินดียิ่ง ที่เจ้าคุณธรรมคุณาภรณ์ (เข้าฐิตะปัญญา) ป.ธ.๙ วัดมหาโพธาราม ปากน้ำโพ จังหวัดนครสวรรค์ ท่านได้ชำระคัมภีร์นี้เป็นภาษาบาลีอักษรไทย เพื่อความสะดวกแก่ผู้อ่านที่ไม่สนทักบาลี โดยได้ต้นฉบับภาษาบาลีอักษรพม่า จาก

ท่านพระอาจารย์ภักทันทะ ฐัมมานันทมหาเถระ อัครมหาบัณฑิต
แห่งวัดท่ามะโอ จังหวัดลำปาง

นับว่า เป็นการนำคัมภีร์ของลัทธิศาสนาไทยโบราณ กลับคืนมาสู่
เมืองไทย ให้ชาวไทยในยุคปัจจุบันได้รู้จัก ได้ศึกษา ได้สวด ได้ฟัง
ให้เกิดประโยชน์ทางสันติ เพื่อความสงบระงับจากภัยพิบัติทั้งปวง
และเพื่อความ เป็นสิริมงคลแก่ชาวล้านนา ชาวไทย ตลอดจน
ชาวโลกทั้งมวล

ข้อแนะนำการอ่านบาลีอักษรไทย

ในภาษาบาลี บางคำใช้อ่านควบหรืออ่านกล้ำ คือออกเสียง
ครึ่งควบพยัญชนะ ๒ ตัว เช่นคำว่า ...

กัตฺวา อ่านว่า กัต-ตฺวา ไม่ควรอ่านว่า กัต-ตะ-วา

ฉะนั้น ในการพิมพ์บาลีอักษรไทย จึงจำเป็นต้องใส่
เครื่องหมายยามักการข้างบนของพยัญชนะที่จะอ่านออกเสียงกล้ำ
นั้น เพื่อรักษารูปศัพท์ และความหมายของบาลีไว้ เพื่อให้เป็นที่
สังเกต เช่น ...

คาถา	คำ	อ่านว่า	ไม่ควรอ่านว่า
๕	หันตฺวา	หัน-ตฺวา	หัน-ตะ-วา
๑๔	อาโรคฺยัญจะ	อาโร-คฺยัญจะ	อาโร-คะ-ยัญจะ
๒๔	ฐิตฺวา	ฐิต-ตฺวา	ฐิต-ตะ-วา
๖๔	ชิตินทฺริโย	ชิติน-ทฺริโย	ชิติน-ทะ-ริโย
๗๑	โสตถฺยา	โสต-ถฺยา	โสต-ตะ-ยา
๘๙	วะสิตฺวานะ	วะสิต-ตฺวานะ	วะสิต-ตะ-วานะ
๒๑๗	คะเหตฺวา	คะเหต-ตฺวา	คะเหต-ตะ-วา

แม้ในศัพท์อื่น ๆ ก็ขอให้ทราบโดยนัยเดียวกันนี้

หมายเหตุ เครื่องหมาย ˆ เรียกว่า “ยามักการ” ใส่เพื่อแสดงว่า
จะออกเสียงพยัญชนะนั้นเพียงครึ่งเสียง ไม่เหมือนกับการใส่สระอะ ซึ่ง
เป็นการออกเสียงเต็มเสียง

ของฝากท้ายเล่ม

ของฝากท้ายเล่ม

ท่านสาธุชนทั้งหลายชายหญิง เวลามีปัญหาชีวิตประเดประดังขึ้นมา หรือเวลาประสบความผิดหวังอย่างแรง เวลาถึงคราวอับจนหนทางแก้ปัญหาไม่ตก ไม่รู้จะตัดสินใจเลือกทางชีวิตไปทางใดดี จะเลี้ยวซ้ายหรือจะหันไปทางขวา ในขณะที่เหตุการณ์ต่าง ๆ มาทำให้วุ่นวายใจนั้น อย่าเพิ่งรีบด่วนตัดสินใจแก้ปัญหาอย่างมั่วหะลุ จะไม่เกิดประโยชน์อะไร มีแต่เสียกับเสีย หรือบางทีก็คิดร้ายทำลายตนเองและผู้อื่น ประชดประชันชีวิตต่าง ๆ นา ๆ แล้วเมื่อเหตุการณ์ผ่านไป จะมานั่งเสียใจว่าไม่น่าทำ

ขอแนะนำท่านสาธุชนทั้งหลายว่า เวลาเมื่อเรื่องคับขันทั้งหลายดังที่บรรยายมาข้างต้นเกิดขึ้น ให้หันหลังกลับมาตั้งสัจจจิตสวดมนต์ไหว้พระดีกว่า แล้วจะบังเกิดปัญญาสามารถรู้วิธีแก้ปัญหาได้อย่างอัศจรรย์ใจ เพราะว่า บารมีของพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า และเทวดาทั้งหลาย ท่านจะตั้งใจให้รู้วิธีแก้ไขให้เจอวิธีที่ดีที่สุด สูญเสียน้อยที่สุด หรือไม่ท่านก็จะไปชักจูงคนที่เคยมีบุญบารมีเนื่องกับเรามาช่วยเหลือเกื้อหนุน

ถึงแม้ว่าช่วงเวลาที่เรามีปัญหาจะทำให้จิตใจเราฟุ้งซ่านจำบทสวดมนต์ไม่ได้ ก็ให้อ่านหนังสือสวดมนต์มาอ่านออกเสียงไป อ่านผิดบ้างถูกบ้างเพราะใจไม่สงบ ก็ยังดีกว่านั่งคิดให้กลุ่มประสาทเสียเปล่า ๆ หรือถ้ามันวุ่นวายจริง ๆ ก็ให้ถือโอกาสออกไปทำบุญไหว้พระไหว้เจดีย์ไหว้พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ที่ไม่ห่างไกลบ้านเรามากนัก อธิษฐานขอพรขอบารมีท่านให้รู้วิธีแก้ไขที่ดีที่สุด และก็อย่าตั้งหน้าตั้งตาไปขอท่านอย่างเดียว เอาอะไรไปถวายท่านด้วย เช่น ดอกไม้

รูป เทียน เตรียมเงินไปหยอดตู้ธนุโมนาที่นั่นด้วย มีที่ตู้จึงหยอดให้ครบทุกตู้ ไม่มีเงินมากก็แลกเหรียญบาทไปหยอดก็ยังดี แต่จงตั้งใจทำงานด้วยความเคารพ อย่าแสดงอาการเหมือนเอาของไปทิ้ง เพราะว่าการทำบุญโดยเคารพจะช่วยให้เรามีเดชบารมีที่จะแก้ปัญหาชีวิตได้ แต่ถ้าทำบุญโดยไม่เคารพ เราจะไร้เดชบารมีที่จะนำมาแก้ปัญหาตัวเองและคนรอบข้างได้

จงจำไว้ให้มัน สำเนียงไว้ในใจว่า เมื่อเจอปัญหาชีวิต จงชนะปัญหาทั้งหลายด้วยความดี อย่าคิดว่าจะไปเอาชนะได้ด้วยความชั่วความเลว ถ้าเอาความเลวไปสู้ จะมีแต่แพ้กับแพ้ เริ่มต้นก็แพ้ใจตัวเอง พ่ายแพ้กิเลสตัวเอง คือกิเลสความโลภ ความโกรธ ความหลงไปแล้ว ต่อไปก็จะไปแพ้คนอื่น พ่ายแพ้ในเกมชีวิต รวมความว่า ถ้าตั้งต้นด้วยความชั่วความเลวแล้ว แพ้หมด จนกระทั่งต้องสูญเสียทุกสิ่งทุกอย่างในชีวิตไป

เมื่อเจอปัญหาชีวิตอับจนหนทางขึ้นมา ชั้นแรกต้องตั้งตนไว้ให้ชอบ ตั้งตนไว้ในความดี ตั้งตนไว้ในทาน ศีล สวดมนต์ภาวนา ไหว้พระ แผ่เมตตา อโหสิ ขอบมา ให้อภัย อุทิศส่วนกุศล กตัญญูรู้คุณคน ตั้งตนไว้ให้ชอบอย่างนี้ให้มันคงอยู่เถิด ปัญหาทั้งหลายไม่ว่าใหญ่เพียงใด เราจะสามารถชนะได้ จะสามารถแก้ไข คลี่คลายสลายปัญหาไปได้หมด

ฉะนั้นท้ายหนังสือเล่มนี้จึงรวบรวมคำอธิษฐานดี ๆ มาให้ท่านสาธุชนนำไปใช้ เอาไปอธิษฐานบ่อย ๆ บทไหนชอบและถูกจริตจงเอาไปอธิษฐานทุกวัน ท่องไม่ได้ก็ไม่เป็นไร อ่านไปตามหนังสือทำใจให้สบาย แล้วชีวิตของท่านจะดีขึ้นเรื่อย ๆ มีปัญหาอะไรก็จะแก้ไขได้ง่าย ความทุกข์กังวลใจก็จะน้อยลง ปฏิบัติธรรมก็จะบรรลุผลได้เร็ว

ขอให้ท่านสาธุชนจงได้ประโยชน์จากหนังสือทั้งเล่ม และ
โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ขอให้ได้ประโยชน์จากของฝากท้ายเล่มเถิด

ขออนุโมทนา

พระชุมพล พลปญโญ

๑๐ ตุลาคม ๒๕๔๗

บทปลงสังขาร

มนุษย์เราเอ๋ย	เกิดมาทำไม
นิพพานมีสุข	อยู่ใยมิไป
ค้นหาหน่วงหนัก	หน่วงชักร่วงไว้
ฉันไปมิได้	ค้นหาผูกพัน
ห้วงนั้นพันผูก	ห้วงลูกห้วงหลาน
ห้วงทรัพย์สินศฤงคาร	จงสละเสียเถิด
จะได้ไปนิพพาน	ข้ามพันภพสาม
ยามหนุ่มสาวน้อย	หน้าตาแซมช้อย
งามแล้วทุกประการ	แก่เฒ่าหนึ่งยาน
แต่ล้วนเครื่องเหม็น	เอ็นใหญ่แก้ร้อย
เอ็นน้อยแก้พัน	มันมาทำเชษฐ
ให้ร้อนให้เย็น	เมื่อยขบทั้งตัว
ขนคิ้วก็ขาว	นัยน์ตาก็มัว
เส้นผมบนหัว	ดำแล้วกลับหงอก
หน้าตาเว้าวอก	ดูน่าบัดสี
จะลูกก็โอย	จะนั่งก็โอย
เหมือนดอกไม้โรย	ไม่มีเกสร
จะเข้าที่นอน	พึงสอนภาวนา
พระอนิจจัง	พระอนัตตา

เราท่านเกิดมา
 ผู้ดีเชียวใจ
 เงินทองทั้งนั้น
 ตายไปเป็นผี
 เขาชักหน้าหนี
 เปื่อยเน่าพุงพอง
 เขาหามเอาไป
 เขานั่งร้องไห้
 อยู่แต่ผู้เดียว
 เหลียวไม่เห็นใคร
 เห็นแต่ฝูงกา
 ยื้อแย่งกันกิน
 กระดุกกู่เอ๋ย
 แร้งกาหมากิน
 เทียงคินสังัด
 ไม่เห็นลูกหลาน
 เห็นแต่นกเค้า
 เห็นแต่นกแสก
 เห็นแต่ฝูงผี
 มนุษย์เราเอ๋ย
 ไม่มีแก่นสาร

รังแต่จะตาย
 ก็ตายเหมือนกัน
 มิติดตัวไป
 ลูกเมียผัวรัก
 เขาเหม็นซากผี
 หมู่ญาติพี่น้อง
 เขาวางลงไว้
 แล้วกลับคืนมา
 ป่าไม้ชายเขี้ยว
 เห็นแต่ฝูงแร้ง
 เห็นแต่ฝูงหมา
 ดุน่าสมเพช
 เรียกรายแผ่นดิน
 เอาเป็นอาหาร
 ดิ้นขึ้นมिनาน
 พี่น้องเผ่าพันธุ์
 จับเจ้าเรียงกัน
 ร้องแรกแหกขวัญ
 ร้องให้หากัน
 อย่าหลงนักเลย
 อุดสำหรับทำบุญ

คำจูนเอาไว้
จะได้ทันพระพุทเจ้า

จะได้ไปสวรรค์
จะได้เข้านิพพาน

อหิ วนุทามิ สพุพโส

อหิ วนุทามิ นิพพานปัจจุโย โหตุ

คาถาเงินล้าน

ของพระเดชพระคุณหลวงปู่พระราชพรหมยาน (ฤๅษีลิงดำ)
วัดจันทาราม (ท่าซุง) ต.น้ำซึม อ.เมือง จ.อุทัยธานี
ศิษย์หลวงปู่ปาน วัดบางนมโค อ.เสนา จ.พระนครศรีอยุธยา

(นะโม ๓ จบ เพื่อเป็นการระลึกถึงคุณของพระพุทธเจ้า ก่อนสวด
คาถา)

- **สัมปะจิตจามิ** (คาถาสนองกลับ หรือ คาถาอภิญญา)
- **นาสังสิโม** (คาถาพญาเต่าเรือน หรือ คาถาพระพุทธกัศสป)
- **พรหมา จะ มหาเทวา สัพเพยักขา ปะรายันติ** (คาถา
ตัดอุปสรรคลาภที่จะมา)
- **พรหมา จะ มหาเทวา อภิลาภา ะวันตุเม** (คาถาเงิน
แสน)
- **มหาปุญโญ महाลาโภ ะวันตุเม** (คาถาลาภมาไม่ขาด
สาย)
- **मितพาหุหะติ** (คาถาเงินล้าน)
- **พุททะ มะอะอุ นะโมพุทธาเย วิระทะโย วิระโคนา
ยัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัส
สะ มานี มามะ พุทธัสสะ สวาโหม** (คาถาพระปัจเจก
พุทธเจ้า)
- **สัมปะติจจามิ** (คาถาเร่งรัดลาภให้ได้เร็วขึ้น)
- **เพ็ง ๆ พา ๆ หา ๆ ฤ ๆ** (คาถามหาลาภของโบราณ)

(บูชา ๙ จบ ตัวคาถาต้องว่าทั้งหมด)

คาถานี้เป็นคาถามหาลาภ จะช่วยให้ผู้ที่ท่องด้วยความเคารพมีลาภไม่ขาดแคลนตามสมควรแก่วาสนาบารมี ก่อนจะว่าคาถาให้นี้ถึงพระพุทธรเจ้าและท่านเจ้าของคาถาด้วยความเคารพก่อน การท่องคาถาจะท่องในอิริยาบถใดหรือเวลาใดก็ได้ ขอเพียงให้ท่องด้วยใจเคารพ ถ้าผู้ท่องมีการให้ทานด้วย จะทำให้คาถาให้ผลดียิ่งขึ้น ถ้าท่องคาถาก่อนให้ทาน ขณะให้ทาน และหลังให้ทานด้วย คาถายิ่งมีพลัง ยิ่งถ้าทำจิตใจเป็นสมาธิขณะท่องด้วยก็ยิ่งดี วันหนึ่งอย่างน้อยให้ท่องคาถา ๙ จบ ถ้ายิ่งท่องมากจบเท่าไรได้ยิ่งดี จะไม่อัศจรรย์ขาดแคลนในสิ่งทั้งปวง รักษาศีล ๕ ด้วยยิ่งดีมากขึ้น

จริยธรรมของพระโพธิสัตว์ ๑๐ ประการ

๑. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าร่างกายจะไม่มีโรคภัยไข้เจ็บ
(มีโรคภัยไข้เจ็บเป็นธรรมดา)
๒. พระโพธิสัตว์ครองชีพโดยไม่ปรารถนาว่าจะไม่มีภัยอันตราย
(มีภัยอันตรายเป็นธรรมดา)
๓. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะไม่มีอุปสรรคในการชำระจิตให้บริสุทธิ์
(ย่อมมีอุปสรรคเป็นธรรมดา)
๔. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะไม่มีมารขัดขวางการปฏิบัติภารกิจ
(จะต้องมีการมาขัดขวางการปฏิบัติโพธิจิตเป็นธรรมดา)
๕. พระโพธิสัตว์คิดว่า จะทำงานให้นานที่สุด โดยไม่ปรารถนาจะให้สำเร็จผลเร็ว
(ปล่อยวางเรื่องกาลเวลา ทำงานเพื่องาน)
๖. พระโพธิสัตว์คบเพื่อนโดยไม่ปรารถนาว่าจะได้ผลประโยชน์จากเพื่อน
(รักผู้อื่นด้วยความบริสุทธิ์ใจ)

๗. พระโพธิสัตว์ไม่ปรารถนาเลยว่าจะให้คนอื่น
ตามใจตนเองเสมอไปทุกอย่าง
(ไม่มีความเห็นแก่ตัว)
๘. พระโพธิสัตว์ทำความดีกับคนอื่น ไม่ปรารถนาสิ่ง
ตอบแทน
(ต้องการให้คนอื่นพ้นทุกข์)
๙. พระโพธิสัตว์เห็นลามแล้ว ไม่ปรารถนาจะมี
หุ้นส่วนด้วย
(ไม่ปรารถนาในลามและสรรเสริญ)
๑๐. พระโพธิสัตว์ เมื่อถูกใส่ร้ายป้ายสี ดิเตียน นินทา
แล้ว ไม่ปรารถนาจะได้โต้ตอบหรือฟ้องร้อง
(การใส่ร้ายป้ายสี ดิเตียน นินทา เป็นธรรมดาของโลก)

จริยธรรมทั้ง ๑๐ ประการนี้ เป็นการปฏิบัติธรรมชั้นสูงของพระโพธิสัตว์ทุกพระองค์ เรียกว่า “มหาอุปสรรค” ซึ่งถ้าท่านผู้ปฏิบัติธรรมนำมาท่องทุกวัน จะช่วยขัดเกลาจิตใจให้ดีงาม ช่วยให้ง่ายต่อการบรรลุมรรคผลนิพพาน

คำอุทิศส่วนกุศลเวลาบำเพ็ญทาน

อิทัม เม ปุญญัง ผลบุญอันนี้ ที่ข้าพเจ้าได้น้อมถวาย
ขอให้ เป็นปัจจัย แก่ มรรคผลนิพพาน ในอนาคตกาล
อันใกล้นี้ด้วยเทอญ

อิทัม เม ทานัง ผลทานอันนี้ ที่ข้าพเจ้าได้น้อมถวาย
ขอให้ถึง แก่ บิดามารดา วงศาคณาญาติ และมิตรสหาย
เปรตอสุรกาย เทวดาทิ้งหลาย สรรพสัตว์ทิ้งหลาย เจ้า
กรรมนายเวร พระภูมิเจ้าที่ และบริวารของพระภูมิเจ้าที่
ที่บ้านของข้าพเจ้า ที่ทำงานของข้าพเจ้า ขอให้ได้รับ เหา
กุศลอันนี้ ที่ข้าพเจ้าได้น้อมถวาย สิ้นกาลนานเทอญ

คำขอขมาลาโทษทั้ง ๓๑ ภูมิ

ของพระอาจารย์จำเนียร สีลเสฏโฐ วัดถ้ำเสือ อ.เมือง จ.กระบี่

กายกรรม ๓ วจีกรรม ๔ มโนกรรม ๓ กรรมดีอันใด เป็นบุญกุศล ที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ด้วยกาย วาจา ใจ ใน อดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ขอให้ถึง แก่ท่านทั้งหลาย ที่มี ภูมิ ภูมิ มีชาติเป็นแดนเกิด มีชรามรณะ มีจิต มีชีวิต มี วิญญาณ มีขันธสันดาน มีวิบากแห่งกรรม มีการกระทำ เจ้ากรรมนายเวร เจ้าการบัญชี จตุโลกบาลทั้ง ๔ ยมบาล มนุษย์ ๑ สวรรค์ ๖ พรหม ๒๐ อบายภูมิทั้ง ๔ บัดนี้ ข้าพเจ้า ได้สร้างกองการกุศล มีผลทานผลศีล ผลภาวนา ผลแผ่เมตตา ขอให้ถึง แก่ท่านทั้งหลาย ที่ข้าพเจ้า ได้ ล่วงเกิน ทำกรรมไว้ ด้วยกายก็ดี ด้วยวาจาก็ดี ด้วยใจก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี รู้ก็ดี ไม่รู้ก็ดี ต่อหน้ากันก็ดี ลับหลัง กันก็ดี ขอให้ท่านทั้งหลาย จงอโหสิกรรม ให้แก่ข้าพเจ้า ตั้งแต่บัดนี้ เป็นต้นไป อย่ามีเวรภัย เกิดชาติหนึ่งภพใด ขอให้ได้สร้าง แต่กรรมดี สร้างบารมีของตน ให้พ้นภัยพาล ลุล่วงบ่วงมาร ในอนาคตกาล อันใกล้นี้ ด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าคิดจะประกอบกิจการอันใด ที่ไม่ผิดทำนอง คลองธรรม ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เป็นอัศจรรย์ เห็นอ มนุษย์ทั้งปวง

คำถอนอธิษฐานที่เป็นมิจฉาทิฎฐิ

โดย พระชุมพล พลปัญญา

๔ ตุลาคม ๒๕๕๓

อิมัง มิจฉา อะธิษฐานัง ปัจจุกะระรามิ
ทุติยัมปิ อิมัง มิจฉา อะธิษฐานัง ปัจจุกะระรามิ
ตะติยัมปิ อิมัง มิจฉา อะธิษฐานัง ปัจจุกะระรามิ

ข้าพเจ้าขอถอนคำอธิษฐาน ถอนคำสาป ถอนคำแช่ง ที่ข้าพเจ้าได้ตั้งขึ้น ถึงพร้อมแล้ว ด้วยกิเลส ด้วยตัณหา ด้วยอุปาทาน ด้วยราคะ ด้วยโทสะ ด้วยโมหะ ด้วยมานะ ด้วยมิจฉาทิฎฐิ เป็นไปเพื่อความพยายบาทเบียดเบียน สร้างเวรสร้างกรรม ไม่ประกอบด้วยธรรม ไม่ประกอบด้วยวินัย ไม่ประกอบด้วยกุศล ไม่ประกอบด้วยปัญญา ไม่ประกอบด้วยบารมี ที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานไว้ สาปไว้ แช่งไว้ ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขออ้อางเอาพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย และเทวดาทั้งหลายทั้งปวง มาเป็นพยาน ว่าข้าพเจ้าขอถอนคำอธิษฐานเหล่านั้น ถอนคำสาปเหล่านั้น ถอนคำแช่งเหล่านั้น ร้อยหน พันหน หมื่นหน แสนหน ล้านหน โกฏิหน ฌ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ

นะถอน โมถอน พุทถอน ธาถอน ยะถอน

นะคลอน โมคลอน พุทคลอน ธาคลอน ยะคลอน

ถอนด้วย นะ โม พุท ธา ยะ

ข้าพเจ้าขอยกโทษ อโหสิกรรม และให้อภัย ในความบกพร่อง
ผิดพลาด ของสรรพสัตว์ ทั้งหลายทั้งปวง ทุกชีวิต ทุกจิตวิญญาณ
ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อเทอญ

พระชุมพล พลปญโญ เขียนเมื่อ ๔ ตุลาคม ๒๕๔๓

คำอธิษฐานข้างบนนี้ ถ้าใครใช้อธิษฐานทุกวัน จะช่วยลดวิบาก
กรรมเวรกรรมทางใจลงได้อย่างมาก

พระชุมพล พลปญโญ

๔ ตุลาคม ๒๕๔๓

คำแผ่บารมีกุศลมหาอธิษฐาน

โดย พระชุมพล พลปัญญา

๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๔

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระสาวกทุกองค์ พระโพธิสัตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน จงมาสถิตอยู่เหนือเศียรเกล้าของข้าพเจ้า ขอให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้าศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ จงทุกประการเทอญ

บุญกุศลที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญมาในอดีตชาติก็ดี ในปัจจุบันชาติก็ดี และที่จะบำเพ็ญไปจนกว่าที่จะถึงซึ่งพระนิพพานก็ดี ที่จะให้ผลแก่ข้าพเจ้าเพียงใด ข้าพเจ้าขออุทิศส่วนกุศลนั้น ให้แก่จิตวิญญาณทุกคน ทั้งหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล ขอให้ท่านทั้งหลายจงได้อนุโมทนาในกุศลนั้น และจงพลันบังเกิดเป็นเครื่องสักการะบรรณาการอันเป็นทิพย์ ที่ท่านยินดีพอใจเป็นร้อยเท่าพันทวีที่ท่านต้องการ ขอให้ท่านจงเจริญด้วยอายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ ธรรมสาร สมบัติ พืชผัชมงคล สมบูรณ์พูนผล ด้วยลาภยศ สุข สรรเสริญ และอธิปไตยอันเป็นทิพย์ยิ่งยั้งขึ้นไป ท่านคิดปรารถนาสิ่งใด ขอจงได้สำเร็จสมความปรารถนาทุกสิ่งทุกประการ ตลอดเวลา ขอให้ท่านจงสถิตอยู่ในฐานะบิดา มารดา ช่วยบำรุงรักษาข้าพเจ้าซึ่งอยู่ในฐานะลูกสาว-ลูกชาย ให้ปราศจากภัยอันตรายจะมาแผ้วพาน ขอให้เจริญรุ่งเรืองในทุกสิ่งทุกประการ จนกว่าจะเข้าถึงซึ่งพระนิพพานในอนาคตกาลอันใกล้นี้ด้วยเทอญ

อนึ่ง บุญใดที่ท่านทั้งหลายได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติ ข้าพเจ้าขออนุโมทนา ขอให้ข้าพเจ้าจะมีส่วนแห่งบุญนั้นจงทุกประการ ขออุทิศบุญจากการอนุโมทนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวร

และเทวดาที่รักษาข้าพเจ้า ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่าน ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาณทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบ คุณงามความดี ที่ท่านได้ทำแล้ว จงทุกประการเทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกินท่านทั้งหลายด้วยกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมา ขอท่านทั้งหลายจงโปรดเมตตายกโทษอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

สิ่งใดที่ท่านทั้งหลายได้เคยล่วงเกินข้าพเจ้ามาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ข้าพเจ้าขอยกโทษอโหสิกรรมให้ทั้งหมดทั้งสิ้น

ขออุทิศกุศล ไปกับกระแสมेतตาคจิตของท่าน ลูกหลานบริวาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับท่าน จะอยู่ภพใดภูมิใด ขอจงได้รับบุญกุศลจากข้าพเจ้า จงทุกประการเทอญ

ขอท่านทั้งหลายจงช่วยเสริมพลังบารมีแก่ข้าพเจ้า เมื่อข้าพเจ้าคิดจะประกอบกิจการอันใด ที่ไม่ผิดทำนองคลองธรรม ขอให้พลังสำเร็จเป็นอัจฉรย์เหนือมนุษย์ทั้งปวงด้วยเทอญ

ขออัญเชิญพระศรีอารีย์ เจ้าแม่กวนอิม พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์ พระอรหันต์จีงง เชียงทั้งแปด พระอิศวรนารายณ์ พระอินทร์ พระพรหม พระยม พระกาล ท้าวจตุโลกบาลทั้ง ๔ แม่พระธรณี แม่พระคงคา แม่พระเพลิง แม่พระพาย พระโพธิสัตว์ทั้งหลาย เทวดาทั้งหลาย นายนิริยบาลทั้งหลาย ท่านผู้มีตาทิพย์ หูทิพย์ ใจทิพย์ทั้งหลาย ท่านผู้มีวิชา อภิญญา ปฏิสัมภิทาทั้งหลาย จงมารับเอาส่วนกุศล และเป็นพยานในการสร้างกุศลและอุทิศส่วนกุศล พร้อมทั้งนำข่าวคำอธิษฐานของข้าพเจ้า ไปบอกกล่าวแก่สรรพสัตว์ให้รู้

ทั่วหน้ากันทุกภูมิภาคชั้น และช่วยทำคำอธิษฐานนั้นให้เป็นจริงด้วย
เทอญ

คำแผ่บารมีกุศลมหาอธิษฐานนี้ ถ้าใครใช้อธิษฐานทุกวันจะช่วย
เสริมบารมีให้สำเร็จผลตั้งใจปรารถนาทุกประการ

(ไม่สงวนลิขสิทธิ์ เอาไปพิมพ์เผยแพร่ได้)

คำอธิษฐานเพื่อพ้นทุกข์โทษเวรภัย

หลวงพ่อชมพล พลปญโญ

๑๕ มกราคม ๒๕๔๗

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยกระทำไปโดยไม่สมควรแก่ศักดิ์ศรีและฐานะ กระทำไปโดยไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป

ได้เคยหักหลังทรยศ คดโกง ต่อท่านผู้มีพระคุณ ผู้มีบุญคุณ ต่อท่านผู้มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี จริงใจ ต่อข้าพเจ้า

ได้เคยลบหลู่ล่วงเกิน ต่อท่านผู้มีคุณธรรมอันสูงส่ง เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี หรือเพราะความเย่อหยิ่งถือดี ยกตนข่มท่าน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี

บัดนี้ข้าพเจ้าสำนึกผิดแล้ว ข้าพเจ้ายอมรับผิดแล้ว ข้าพเจ้าขอส่งจิตไปกราบแทบเท้า ขอขมาขอลาโทษ ต่อทุกท่าน ที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน มาแล้วทั้งหลาย

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุก ๆ พระองค์ ได้โปรดเมตตามาเป็นพยาน ในการขอขมาขอลาโทษ ณ กาลครั้งนี้ด้วยเทอญ

ขอให้ข้าพเจ้า พ้นจากทุกข์โทษเวรภัยทั้งปวง พ้นจากเคราะห์กรรมทั้งปวง พ้นจากคำสาปแช่งทั้งปวง พ้นจากโรคประสาททั้งปวง พ้นจากความเดือดร้อนกระวนกระวายใจทั้งปวง ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ

คำประกาศโทษตน

หลวงพ่อชมพล พลปญโญ

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

ข้าพเจ้าขอปาวประกาศโทษตนต่อเทวดาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายทั้งปวง

อันตัวข้าพเจ้านี้ ได้มีความเคารพต่อพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ว่าเป็นสภะที่พึ่งอันสูงสุดมานานแล้ว แต่มีความชั่วที่ยังแก้ไขไม่หมดอยู่หลายข้อ และมีความดีที่ยังทำไม่ลุล่วงอยู่หลายประการ ถือว่าเป็นข้อบกพร่องของข้าพเจ้าอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้าขอกราบขอขมาขอลาโทษต่อพระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า และเทวดาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายทั้งปวง มา ณ โอกาสนี้

ขอให้เทวดาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายทั้งปวง จงโปรดเมตตา ยกโทษ อโหสิกรรม ให้อภัย และช่วยเหลือข้าพเจ้าในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อเทอญ

(คำประกาศโทษตนนี้ ใครใช้วิธีฐานทุกวันจะทำให้จิตใจผ่องใส เจริญก้าวหน้าในทางธรรมเป็นที่รักแก่เทวดาทั้งหลายทั้งปวง)

คำอธิษฐานเพื่อเจริญธรรม

หลวงพ่อชุมพล พลปญโญ

๒๔ สิงหาคม ๒๕๔๗

ความผิดพลาดใด ๆ ที่ข้าพเจ้าได้ก่อไว้ ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี แล้วต่อต้านไม่ยอมรับ หรือบั่นโยนบาปไปให้ผู้อื่น ต้องรับโทษเดือดร้อนแทน ที่ข้าพเจ้าระลึกได้ก็ดี ระลึกไม่ได้ก็ดี

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้บังเกิดความละอายต่อบาป ความเกรงกลัวต่อบาปเป็นอย่างยิ่ง ข้าพเจ้าขอยอมรับสำนึกผิด ตั้งจิตขอขมาต่อหน้าพระพุทธ ต่อหน้าพระธรรม ต่อหน้าพระสงฆ์ ต่อหน้าพระโพธิสัตว์ทุกองค์ ต่อหน้าเทวดาทั้งหลาย ต่อหน้าจิตวิญญาณทุกดวง

ขอแสดงอาการ ละพยศ ลดมานะ ละทิฏฐิ ขอสำนึกผิดในบาปกรรมที่ทำมา ต่อไปนี้จะตั้งตา ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ เชื่อฟังพระพุทธเจ้า เคารพพระธรรม เดินตามพระอริยสงฆ์

ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากทุกข์โทษเวรภัย พ้นจากเสนียดจัญไร ข้าพเจ้าจะสร้างกุศลอันใด ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เจริญก้าวหน้าในเส้นทางนิพพาน คุณธรรมทุกประการจงบังเกิดขึ้นในใจข้าพเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้นี้ด้วย เทอญ

คำอธิษฐานเพื่อเจริญธรรมนี้ ใครใช้อธิษฐานทุกวัน จะช่วยให้จิตใจเบิกบาน ไม่เศร้าหมอง เจริญก้าวหน้าในทางธรรม

คาถาเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์

หลวงพ่อชมพล พลปญโญ

๑๓ กันยายน ๒๕๔๘

ตั้งเครื่องสักการะขึ้นมา (คำว่าเครื่องสักการะนั้นอาจเป็นรูปเทียนหรือดอกไม้หรือพวงมาลัยหรือน้ำหนึ่งแก้วก็ได้ ถ้าไม่มีอะไรเลยให้เอาดวงจิตที่อ่อนนุ่มเป็นเครื่องสักการะ ขอเพียงให้ทำด้วยความเคารพเอาใจเป็นใหญ่) จากนั้นอธิษฐานดังนี้

เครื่องสักการะนี้ ข้าพเจ้าขอประดิษฐาน เพื่อถวายเป็นเกียรติแก่ พระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พระศรีอาริยมุตไตรยโพธิสัตว์และบริวาร พระอวโลกิตेश্বরโพธิสัตว์และบริวาร พระกษิติครรภ์โพธิสัตว์และบริวาร (อาจเพิ่มพระโพธิสัตว์ที่เราเคารพเป็นพิเศษไปอีกได้ตามสะดวกและตามศรัทธา เช่น หลวงปู่ทวดวัดช้างให้และบริวาร หลวงพ่อปานวัดบางนมโคและบริวาร ครูบาศรีวิชัยและบริวารเป็นต้น ก็ได้)

บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาในอดีตชาติก็ดีปัจจุบันชาติก็ดีที่จะให้ผลแก่ข้าพเจ้าเพียงไร ข้าพเจ้าขออุทิศกุศลนั้น ให้แก่พระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง จงทุกประการเทอญ

อนึ่งบุญใดที่พระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวง ได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติ ข้าพเจ้าขอกราบอนุโมทนา ขอให้ข้าพเจ้า จงมีส่วนแห่งบุญนั้น จงทุกประการ ขออุทิศบุญจากการอนุโมทนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวรและเทวดาที่รักษาข้าพเจ้า ขอปาวประกาศคุณงามความดีของท่าน ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญูณทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบ คุณงามความดี ที่ท่านได้ทำแล้ว จงทุกประการเทอญ

สิ่งใดข้าพเจ้า ได้เคยล่วงเกินท่านทั้งหลาย ด้วยกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมา ขอท่านจงโปรดเมตตา ยกโทษอโหสิกรรม ให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

สิ่งใดที่ท่านได้เคยล่วงเกินข้าพเจ้า มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี ข้าพเจ้าขอปวารณาให้เป็นอโหสิกรรมทั้งหมดทั้งสิ้น

ข้าพเจ้าขออุทิศกุศล ไปกับกระแสเมตตาจิต ของพระโพธิสัตว์ ทุกองค์และบริวารทั้งปวง สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงทั้งหมื่นโลกธาตุแสน โภภิจักรวาลอนันตจักรวาล จงมีส่วนแห่งกุศล ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ มาจงทุกประการเทอญ

ข้าพเจ้าขอพรว่า เมื่อใดที่ข้าพเจ้า อุทิศกุศล แผ่เมตตา และ อธิษฐานจิต ขอให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ คล้ายประหนึ่งว่า ท่านทั้งหลาย ได้โปรดเมตตาบันดาลให้เป็นไปด้วยเทอญ

(การเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวงหมายถึง เราได้ทำการผูกมิตรกับท่านผู้ที่อยู่ในสายการสร้างบารมีทั้งหมดทั้งสิ้น เลย ฉะนั้นคาถาเชื่อมจิตกับพระโพธิสัตว์ทุกองค์นี้ ถ้าใครใช้ทุกวันจะทำให้ผู้นั้นมีจิตพิเศษกว่าคนธรรมดาทั่วไป เวลาอธิษฐานอะไร ถ้าไม่ผิดทำนองคลองธรรม จะสัมฤทธิ์ผลง่ายกว่าคนทั้งหลาย เวลาประกอบกิจการอันเป็นกุศลที่อยู่ในขอบข่ายการสร้างบารมีก็จะสำเร็จง่าย เพราะพระโพธิสัตว์ทุกองค์และบริวารทั้งปวงจะมาช่วย)

คำแผ่เมตตา ๖ ทิศ

หลวงพ่อชมพล พลปญโญ

๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๐

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ในทิศเบื้องหน้า จงเป็นสุขเถิด จงพ้นทุกข์เถิด จงมีส่วนแห่งกุศล ที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้วด้วยดี ในกาลทุกเมื่อเถิด

(เปลี่ยน ทิศเบื้องหน้า เป็น ทิศเบื้องขวา, ทิศเบื้องหลัง, ทิศเบื้องซ้าย, ทิศเบื้องล่าง และ ทิศเบื้องบน ตามลำดับ เพื่อให้ครบ ๖ ทิศ)

ขอกระแสน้ำความอ่อนน้อมถ่อมตน และกระแสเมตตาจิตของข้าพเจ้า จงแผ่ไปตลอดหมีนโลกธาตุ แสนโกฏจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาณดวงใดสัมผัสกระแสนี้ ขอให้มีส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้วจงทุกประการ จิตวิญญาณดวงใดที่รู้แล้วขอจงอนุโมทนาเองเถิด จิตวิญญาณดวงใดที่ยังไม่รู้ ขอให้เทวดาผู้ทรงเกียรติทั้งหลายจงบอกจิตวิญญาณเหล่านั้นให้รู้ เพราะเหตุที่ได้อนุโมทนา ในกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญ จิตวิญญาณเหล่านั้นจึงเป็นสุข พ้นทุกข์ทั้งปวง ความปรารถนาที่ดั่งงามของจิตวิญญาณเหล่านั้นจึงเต็มรอบบริบูรณ์ทุกประการด้วยเถิด

เทวดาผู้ทรงเกียรติองค์ใดที่นำกระแสจิตของข้าพเจ้าไปปรากฏในที่ต่าง ๆ ขอให้มีส่วนในบุญของข้าพเจ้าจงทุกประการ

คำอธิษฐานที่พุทธคยา

หลวงพ่อชুমพล พลบุญโย

ตุลาคม ๒๕๕๐

ขอให้ข้าพเจ้าได้รู้แจ้งแทงตลอดบรรลุเข้าถึงตามในสิ่งที่พระ
สัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสรู้แจ้งที่โพธิมณฑล

ขอให้ข้าพเจ้ามีบารมียิ่งใหญ่ถึงพร้อมด้วยทรัพย์ สุขภาพ
ปัญญา อภิญญา คุณธรรมและบริวาร เพื่อที่จะสืบพระศาสนาของ
พระโคตมสัมมาสัมพุทธเจ้า

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดประกอบในกิจอันเป็นกุศล ขอให้เทวดาและ
มนุษย์ทั้งปวงช่วยเกื้อหนุนและโอนอ่อนผ่อนตามอุปถัมภ์คำฐิติให้
กิจการนั้นสำเร็จเป็นอัศจรรย์

ขอให้จิตของข้าพเจ้าใกล้ชิดกับพระพุทธรูปเป็นที่ยิ่งจน
สามารถเข้าถึงคุณธรรมอันพิเศษทั้งปวงอันเป็นส่วน วิชชา
อภิญญา ปฏิสัมภีทา และ โลกุตตร ด้วยวิธีการเพียงแค่วรรณถึง
พระพุทธรูปด้วยความเคารพ

ขอให้เทวดาที่เป็นฝ่ายสัมมาทิฏฐิและฝ่ายอริยะทั้งหลายจงรับรู้
จิตที่มีความศรัทธาในพระรัตนตรัยเป็นที่ยิ่งของข้าพเจ้าและมาให้
ความเมตตาเอ็นดูคุ้มครองรักษาช่วยเหลือเกื้อหนุนให้ข้าพเจ้า
ปราศจากภัยอันตรายและมีความเจริญรุ่งเรืองในทิศทางที่บัณฑิต
ปรารถนาในกาลทุกเมื่อ

ขอให้ข้าพเจ้าได้ตาทิพย์หูทิพย์และเจโตปริยญาณ สามารถ
ระลึกชาติแต่หนหลัง มีญาณรอบรู้เหตุการณ์ทั้งปวง ได้มโนมยทธิ
สามารถหยั่งรู้ความคิดคน ขอให้รู้อดีตอนาคตปัจจุบัน วัฏกรรมของ
สัตว์ ภูภพภูมิทั้งปวง ขอให้หมดอวิชชาตัดหนอุปาทานและ

อกุศลกรรม สำเร็จอรหัตต์พร้อมด้วยปฏิสัมภิทา ๔ อภิญญา ๖ วิโมกข์ ๘ พันทุกข์พันโศกพันโรคพันภัยพันเคราะห์เสนียดจัญไรปราศจากภัยอันตรายทั้งหลายทั้งปวง

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดจะให้ท่านขออย่าได้ขาดแคลนซึ่งไทยธรรม

ผู้ใดอธิษฐานจิตถึงข้าพเจ้า ขอให้ได้รับการช่วยเหลือตามสมควรแก่กรณี

ผู้ใดคิดถึงข้าพเจ้าหรือเข้าไปใกล้ข้าพเจ้าขอให้หมดความทุกข์ ความกระวนกระวายใจ ขอให้มีความสุขสงบใจ

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าอุทิศกุศล แม่เมตตา และอธิษฐานจิต ขอให้ ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์และถึงทุกคนที่ข้าพเจ้าตั้งใจประสงค์

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าตั้งจิตอธิษฐานอันประกอบด้วยธรรม ขอให้ เทวดาทั้งหลายไม่สามารถเพิกเฉยต่อคำอธิษฐานอันเป็นธรรมนั้นได้

ขอให้ข้าพเจ้าชนะมารชนะอุปสรรคทั้งปวงในกาลทุกเมื่อ

ขอให้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้าย ขึ้นชื่อว่าการเกิดอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้าอีกเลย ตายจากชาตินี้ขอให้เข้าถึงพระนิพพานตามพระสัมมาสัมพุทธเจ้าไป

ขอให้ข้าพเจ้าเจริญในพรหมจรรย์ เจริญในพระพุทธศาสนา แดกจนก้าวหน้าในทางธรรม ขอให้ดับทุกข์ทั้งปวงสิ้นลงในอนาคตอันใกล้นี้

ขอให้มีโอกาสพบบัณฑิต ครูบาอาจารย์ และสหธรรมิก ที่เป็น อริยะหรือที่เป็นพระชินาสพ พร้อมทั้งได้รับการเกื้อหนุนในเส้นทางไปสู่สุนิพพาน

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าคิดประกอบกิจการอันเป็นกุศลเป็นธรรม ขออย่าได้มีใครมาขัดขวาง

ขอให้ข้าพเจ้าได้บริวารที่ซื่อสัตย์จงรักภักดี ไม่หักหลังทรยศ คดโกงและถึงพร้อมด้วยคุณธรรม

ที่ใดที่ข้าพเจ้าแผ่กระแสนเมตตาจิตไป ขอให้ที่นั่นสงบร่มเย็น เป็นสันติสุข

ขอให้ข้าพเจ้ามีลาภ มีความสามารถ มีอำนาจ มีเดช ที่จะตอบแทนบุญคุณพระศาสนา บุพการีชน ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และญาติมิตรบริวารที่ซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อข้าพเจ้า

ผู้ใดที่ระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยความเคารพขอให้ผู้นั้นจงเข้าสู่ อริยมรรค อริยผลได้อย่างง่ายดาย

ข้าพเจ้าอยู่ที่ใดขอให้ที่นั่นเป็นมงคลสถานสำหรับการบำเพ็ญทาน การรักษาศีล การเจริญภาวนา และเข้าถึงธรรมได้อย่างง่ายดาย หรือแม้แต่ว่า ผม ขน เล็บ ฟัน กระดูก ของข้าพเจ้า ประดิษฐานในที่ใด ขอให้สถานที่นั้นเป็นมงคลสถานของผู้ใฝ่ธรรมด้วย

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าแผ่เมตตาและอุทิศส่วนกุศล ขอให้กระแสเมตตาและคำอธิษฐานจิตอุทิศกุศลของข้าพเจ้า จงแผ่ไปตลอดอนันตจักรวาล ถ้าหากไม่มีกรรมมาขวางกั้นแล้ว ขอให้จิตวิญญาณทั้งหลายสามารถรับกระแสเมตตาและส่วนบุญของข้าพเจ้าได้ไม่ว่าจะอยู่ในจักรวาลอาณาเขตใดก็ตาม

เมื่อใดที่ข้าพเจ้าอธิษฐานจิตในเรื่องที่เป็นกุศลแล้ว ขอให้เทวดาที่เป็นสัมมาทิฐิทั้งหลายมาเกื้อหนุนให้คำอธิษฐานนั้นสำเร็จเป็นอัศจรรย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

บุคคลใดที่ช่วยเหลือเกื้อกูลข้าพเจ้าขอให้เขาผู้นั้นได้รับความช่วยเหลือเกื้อกูลจากเทวดาทั้งหลาย

ขอให้ข้าพเจ้าปราศจากภัยอันตรายต่อการปฏิบัติธรรม ทั้งภัยที่เกิดจากภายนอกและภัยที่เกิดจากภายใน

บุคคลใดระลึกนึกถึงข้าพเจ้า ขอให้ผู้นั้นเกิดศรัทธาคิดปริจาคทานในพระพุทธศาสนา คิตรักษาศีล คติประพฤติธรรม

บุคคลผู้ใดที่ไม่เป็นอาภัพบุคคล ที่มีความเคารพศรัทธาและประพฤติตามโอวาทของข้าพเจ้าอย่างจริงจังไม่ลังเล ขอให้เขาเหล่านั้นได้ดวงตาเห็นธรรมอย่างง่ายดาย

ขอให้กระแสดิจและวาจาสุภาสิตของข้าพเจ้าสามารถช่วยให้คนเข้าถึงธรรมได้ง่ายดายยิ่งขึ้น

วันใดที่ข้าพเจ้าดับขันธ ขอให้บังเกิดธรรมสังเวชแก่สรรพสัตว์จำนวนมากมาย และจงเป็นเหตุให้สัตว์เหล่านั้นเกิดศรัทธาในพระพุทธศาสนาอย่างมั่นคงและได้เข้าสู่ธรรมขั้นสูงในกาลต่อไป

ธรรมะใดที่ข้าพเจ้า เขียน บันทึก แสดงไว้ ขอให้ธรรมะเหล่านั้นได้รับการเผยแพร่สืบทอดต่อไปอีกอย่างน้อย ๕๐๐ ปี นับจากวันที่ข้าพเจ้าดับขันธ ขอให้เรื่องราวของข้าพเจ้าและธรรมะที่ข้าพเจ้าแสดงไว้จงเป็นปัจจัยให้สัตว์จำนวนมากเข้าถึงพระไตรสรณาคมน์และโลกุตตรธรรม

สถานที่ใดที่ ผม ขน เล็บ ฟัน กระดูกของข้าพเจ้าประดิษฐานอยู่ ขอให้ที่นั้นไม่มีผู้อดอยากขาดแคลน บุคคลใดที่เคารพบูชา จงเจริญด้วย ลาภ ยศ สรรเสริญ สุข และ คุณธรรมทั้งปวง

เทวดาองค์ใดที่ช่วยทำให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้าศักดิ์สิทธิ์
ขอให้มีส่วนกุศลทั้งปวงของข้าพเจ้า ขอให้เจริญด้วยทิพยสมบัติ ได้
เข้าสู่สุคติภูมิที่ละเอียดยิ่ง ๆ ขึ้นไปจนถึงนิพพาน

(พระชุมพล พลปญโญ เขียนคำอธิษฐานนี้เมื่อเดือนตุลาคม๒๕๕๐
ตามคำขอของลูกศิษย์ที่อยากมีตัวอย่างคำอธิษฐานที่จะได้นำไป
ปรับปรุงเนื้อหาและถ้อยคำ เพื่อนำไปใช้ตามความต้องการและศรัทธา
ของแต่ละคน จึงได้จินตนาการเขียนตัวอย่างมาให้ดู ส่วนใครอยากจะ
อธิษฐานเรื่องอะไรแบบไหนอย่างไร ก็เป็นสิทธิที่แต่ละบุคคลจะทำได้
ทั้งนั้น ถ้าไม่ทำให้ผู้อื่นเดือดร้อน)

คำอธิษฐานย้ายบัญชีทองคำ

หลวงพ่อชมพล พลปญโญ

๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๒

(ตั้งเครื่องสักการะต่อหน้าพระพุทธรูป เครื่องสักการะนี้อาจจะเป็นบายศรีหรือดอกไม้ธูปเทียนเท่าที่พอจะจัดหาได้ ถ้าไม่มีอะไรเลยก็ตั้งน้ำบริสุทธ์ขึ้นมาสักแก้ว ให้ตั้งใจเอาเจตนากุศลเป็นสำคัญ)

(คำบูชาครู)

ข้าพเจ้าทั้งหลายขอน้อมสักการะครูบาอาจารย์เจ้าทั้งหลาย อันมีสมเด็จพระพุทธเจ้าทุกพระองค์เป็นอาทิ ในฐานะพระบรมครูของโลกธาตุ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สมเด็จพระพุทธเจ้าองค์ปฐมบรมครู ขอราบอาราธนาอัญเชิญพระผู้มีพระภาคเจ้าทั้งหลาย มาประสิทธิเหนือเกล้าเหนือเกศของข้าพเจ้า ที่จะดำเนินมงคลพิธีให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ และข้าพเจ้าขอสักการะครูบาอาจารย์ของข้าพเจ้าทุกภพทุกชาติ ครูบาอาจารย์ที่ช่วยให้ข้าพเจ้าแตกฉานในสรรพวิชาการ ครูบาอาจารย์ที่สอนวิชาการที่ไม่เป็นโทษ ของจงโปรดเมตตาต่อมอณงค์ลงมารับการสักการะบูชาครูบาอาจารย์ของข้าพเจ้า ด้วยเดชแห่งความอ่อนน้อมต่อมตนและความกตัญญูต่อครูบาอาจารย์นี้ ขอให้ข้าพเจ้าทั้งหลายประกอบมงคลพิธี ได้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ เพื่อความเจริญรุ่งเรืองของข้าพเจ้าทั้งหลาย ด้วยเดชแห่งบารมีของครูบาอาจารย์เจ้าทั้งหลาย เมตตาบันดาลให้เป็นไปในกาลทุกเมื่อเทอญ

เครื่องสักการะทั้งหลายเหล่านี้ ข้าพเจ้าขอตั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่ พระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอริยสาวกทุกองค์ พระโพธิสัตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์ ท่านผู้มีพระคุณทุกท่าน ขอท่านจงโปรดเมตตาต่อมอญคนมารับการบูชาสักการะเหล่านี้ เพื่อประโยชน์และความสุข เพื่อมงคลชีวิต เพื่อความเจริญก้าวหน้า ในการปฏิบัติธรรมของข้าพเจ้า ตลอดสิ้นกาลนาน จนกว่าจะถึงพระนิพพาน ในอนาคตกาล อันใกล้นี้ด้วยเทอญ

(บทบวงสรวงท้าวมหाराชทั้ง ๔)

ปรีมัญจะ ทิสัง ราชา	ชะตะรัฎฐ์ ปะสาสะติ
คันธัพพานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุตติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

ทักษิณัญจะ ทิสัง ราชา	วิรุพโห ตัปปะสาสะติ
กุมภกันทานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุตติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

ปัจฉิมัญจะ ทิสัง ราชา	วิรูปักโข ปะสาสะติ
นาคานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

อุตตะรัญจะ ทิสัง ราชา	กุเวโร ตัปปะสาสะติ
ยักขานัง อาธิปะติ	มะหาราชา ยะสัสสิ โส
ปุตตาปี ตัสสะ พะหะโว	อินทะนามา มะหัพพะลา
อิทธิมันโต ชุติมันโต	วัณณะวันโต ยะสัสสิโน
โมทะมานา อัญญังสุ	

ปุริมะทิสัง ฐะตะรัญโญ	ทักขิเณนะ วิรูปะหะโก
ปัจฉิมะเนนะ วิรูปักโข	กุเวโร อุตตะรัง ทิสัง
จัตตาริ เต มะหาราชา	สะมันตา จะตุโร ทิสา
ทัททัสสะมานา อัญญังสุ	

(บทชุมนุมเทวดา)

สักเค กาเม จะ รูเป คิริติคะระตะเถ จันตะลิกเข วิมาน ทีเป รัฏฐเฐ
 จะ กาเม ตะรุวะนะคะหะเน เคะหะวัตถุมหิ เขตเต ภูมมา จายันตุ เทวา
 ชะละละสะวิสะเม ยักกะคันธัพพะนาคา ตัญญันตา สันติเก ยัง มุนิวะ
 ระวะจะนัง ตาชะโว เม สุตันตุ ฯ ชัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทัน
 ตา ชัมมัสสะวะนะกาโล อะยัมภะทันตา ชัมมัสสะวะนะกาโล
 อะยัมภะทันตา ฯ

ข้าพเจ้าขอตั้งคารวจิตและกัลยาณจิต แก่เทวดาผู้ทรงคุณและ
 บริวารผู้ทรงเกียรติทั้งหลายทั้งปวง บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมา
 ในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี และที่จะบำเพ็ญไปจนกว่าที่จะถึง
 ซึ่งพระนิพพานก็ดี ที่จะให้ผลแก่ข้าพเจ้าเพียงไร ขอถวายแก่ท่าน
 ทั้งหลายที่มาในมงคลพิธีนี้อย่างเต็มที่จงทุกประการ ขอให้ท่านจง
 ได้อนุโมทนาในกุศลนั้น และจงพลันบังเกิดเป็นเครื่องสักการะ
 บรรณาการอันเป็นทิพย์ ที่ท่านยินดีพอใจเป็นร้อยเท่าพันทวีที่ท่าน
 ต้องการ ขอท่านจงเจริญในภูมิทิพย์ภูมิธรรมของท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป
 ด้วยเทอญ

อนึ่ง บุญใดที่ท่านทั้งหลายได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติ
 ข้าพเจ้าขออนุโมทนา ขอให้ข้าพเจ้าจงมีส่วนแห่งบุญนั้นจงทุก
 ประการ ขออุทิศบุญจากการอนุโมทนานี้ ให้แก่เจ้ากรรมนายเวร
 และเทวดาที่รักษาข้าพเจ้า ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่าน
 ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิต
 วิญญาณทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบคุณ
 งามความดีที่ท่านบำเพ็ญมาแล้วด้วยดีในกาลทุกเมื่อด้วยเทอญ
 ข้าพเจ้าขอฝากฝังท่านไว้ต่อเทวสมาคมและเทวสภาที่ท่าน
 เกี่ยวข้อง เมื่อใดที่ท่านเข้าไปสู่เทวสมาคมและเทวสภานั้น ๆ
 ขอให้ท่านจงได้รับที่นั่นอันมีเกียรติ การต้อนรับอันมีเกียรติ การเชื้อ
 เชิญอันมีเกียรติ ในเทวสมาคมและเทวสภานั้น ๆ ทุกครั้งไป เทวดา
 องค์ใดที่เมตตาทำตามคำขอร้องของข้าพเจ้า ขอให้มีส่วนบุญจาก
 ข้าพเจ้าตลอดกาลเป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าเคยล่วงเกินท่านทั้งหลายด้วยกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมา ขอท่านจงโปรดเมตตายกโทษอโหสิกรรมให้แก่ข้าพเจ้าด้วยเทอญ

สิ่งใดในการเวียนว่ายตายเกิด ท่านทั้งหลายเคยล่วงเกินข้าพเจ้ามาในภพใดชาติใด ข้าพเจ้าขอปวารณาให้เป็นอโหสิกรรมทั้งหมดทั้งสิ้น ขอกรรมอันนั้นอย่าได้ไปเบียดเบียนบีฑาท่าน ในกรณีใด ๆ ต่อไปอีกเลย

ขออุทิศกุศลไปกับกระแสเมตตาจิตของท่าน ลูกหลานบริวารและผู้เกี่ยวข้องของท่านจะอยู่ภพใดภูมิใด ข้าพเจ้าขออุทิศบุญไปกับกระแสเมตตาจิตของท่านไปถึงเขาเหล่านั้น ขอลูกหลานบริวารและผู้เกี่ยวข้องของท่านจงได้รับส่วนบุญจากข้าพเจ้าอย่างเต็มที่ ขอท่านทั้งหลายจงอยู่ดีมีสุขพร้อมด้วยลูกหลานบริวารและผู้เกี่ยวข้อง พร้อมหน้าพร้อมตา อยู่ดีมีสุข เจริญก้าวหน้าในภูมิทิพย์ภูมิธรรมของท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไปในกาลทุกเมื่อเทอญ

ข้าพเจ้าขอตั้งเครื่องสักการะนี้เพื่อเป็นเกียรติแก่ท่านผู้บำเพ็ญทานทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญศีลทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญภาวนาทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญบารมีทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญความดีทุกท่าน ท่านผู้บำเพ็ญกุศลจิตทุกท่าน ขออนุโมทนาในบุญกุศลของท่านผู้บำเพ็ญทาน ผู้บำเพ็ญศีล ผู้บำเพ็ญภาวนา ผู้บำเพ็ญบารมี ท่านผู้บำเพ็ญความดี ท่านผู้บำเพ็ญกุศลจิตทุกท่าน ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่านไปตลอดห้วงโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญาณทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงมาชื่นชมยินดีอนุโมทนาต่อจิตวิญญาณผู้สร้างบารมีสร้างคุณงามความดีในโลกธาตุทั้งปวงในกาลทุกเมื่อเทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยผิดพลาดบกพร่องต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการสร้างบารมีทั้งปวง ต่อการสร้างความดีทั้งปวง ต่อการสร้างกุศลจิตทั้งปวง ข้าพเจ้าขอตั้งจิตด้วยความเจียมตัวเจียมตน แสดงการกราบขอขมาขอลาโทษ ต่อความบกพร่องของข้าพเจ้าต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อภาวนาทั้งปวง ต่อบารมีทั้งปวง ต่อความดีทั้งปวง ต่อกุศลจิตทั้งปวง ต่อไปข้าพเจ้าจะตั้งจิตวิญญาณของข้าพเจ้าให้เป็นผู้เกรงอกเกรงใจ ยำเกรง ต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อภาวนาทั้งปวง ต่อบารมีทั้งปวง ต่อความดีทั้งปวง ต่อกุศลจิตทั้งปวง และข้าพเจ้าจะตั้งจิตเคารพยำเกรงต่อท่านผู้บำเพ็ญทานทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญศีลทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญบารมีทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญความดีทั้งปวง ต่อท่านผู้บำเพ็ญกุศลจิตทั้งปวง

พระศาสดาตรัสว่า บุคคลใดบำเพ็ญทานและสร้างบารมีโดยเคารพ จะได้อานิสงส์ยิ่งใหญ่กว่าผู้ที่สร้างโดยไม่เคารพ วันนี้ข้าพเจ้าได้มาตั้งเครื่องสักการะแสดงสามัคคีธรรม ต่อการบำเพ็ญทานทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญศีลทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญบารมีทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญความดีทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญกุศลจิตทั้งปวง

ขอให้เทวดาทั้งหลาย จงจำข้าพเจ้าไว้ว่า ต่อไปนี้ ข้าพเจ้าจะเป็นผู้บำเพ็ญทานด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญศีลด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญภาวนาด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญบารมีด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญความดีด้วยจิตเคารพ เป็นผู้บำเพ็ญกุศลจิตด้วยจิตเคารพ ข้าพเจ้าจะน้อมจิตยำเกรงต่อความดีทั้งปวง สิ่งใดที่ข้าพเจ้าเคยล่วงเกินต่อความดี ต่อคนดีทั้งปวง มาในอดีตชาติก็ดี

ปัจจุบันชาติก็ดี หรือข้าพเจ้าเคยล่วงเกินบุคคลใด ๆ ผู้มีเจตนาในการสร้างบารมีในภพชาติใด ๆ

ข้าพเจ้าขอตั้งความอ่อนน้อมต่อมตัว ขอยอมรับสำนักผิด ตั้งจิตขอขมา ต่อหน้าพระพุทธ ต่อหน้าพระธรรม ต่อหน้าพระสงฆ์ ต่อหน้าพระโพธิสัตว์ทุกองค์ ต่อหน้าเทวดาทั้งหลาย ต่อหน้าจิตวิญญาณทุกดวง ขอแสดงอาการละพยศ ลดมานะ ละทวิภูฏี สำนักผิดในบาปกรรมที่ทำมา ต่อไปนี้จะตั้งตา ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ เชื่อฟังพระพุทธเจ้า เคารพพระธรรม เดินตามพระอรียสงฆ์ ขอให้ข้าพเจ้าพ้นจากทุกขโศกเวรภัย พ้นจากเสนียดจัญไร ข้าพเจ้าจะสร้างกุศลอันใด ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เจริญก้าวหน้าในเส้นทางนิพพาน คุณธรรมทุกประการ จงบังเกิดขึ้นในใจของข้าพเจ้า ณ กาลบัดเดี๋ยวนี้ด้วยเทอญ

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้ตั้งจิตเคารพต่อทานทั้งปวง ต่อศีลทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการสร้างบารมีทั้งปวง ต่อการสร้างความดีทั้งปวง ต่อการสร้างกุศลจิตทั้งปวง และได้ขอขมาลาโทษต่อความบกพร่องที่ข้าพเจ้าเคยมีต่อการบำเพ็ญทานทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญศีลทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญภาวนาทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญบารมีทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญความดีทั้งปวง ต่อการบำเพ็ญกุศลจิตทั้งปวงแล้ว ข้าพเจ้าขอประกาศต่อเทวดาทั้งหลาย ขอให้ท่านจงนำข่าวสาร ไปบอกนายบุญซึ่งที่จดจารึกคุณความดีของข้าพเจ้าในอดีตกาล ถ้าในอดีตกาล ข้าพเจ้าเคยให้ทานโดยไม่เคารพ รักษาศีลโดยไม่เคารพ บำเพ็ญภาวนาโดยไม่เคารพ สร้างบารมีโดยไม่เคารพ สร้างความดีโดยไม่เคารพ สร้างกุศลจิตโดยไม่เคารพ บัดนี้ข้าพเจ้าได้สำนึกผิดและตั้งจิตกราบขอขมาขอลาโทษแล้ว ขอนายบุญซึ่งทั้งหลายจงเปลี่ยนการจารึกบุญของข้าพเจ้าในอดีตที่ทำโดยไม่

เคารพ ที่จารึกเอาไว้ในบัญชีชั้นรอง ขอนายบัญชีทั้งหลายจงเปลี่ยนการจารึกบุญนั้นไปสู่บัญชีทองคำ บัญชีทองคำฝั่งเพชร บุญบารมีใดที่ข้าพเจ้าเคยสร้างโดยไม่เคารพในอดีตกาล แล้วเป็นเหตุให้บุญกุศลนั้นมาส่งผลให้ข้าพเจ้าในปัจจุบันนี้อย่างไม่เต็มที่ อย่างเหลือบ่ากว่าแรง อย่างหมดแรง อย่างไม่มีแรง อย่างฝืดเคือง อย่างยากลำบาก

ตั้งแต่นี้ต่อไป ขอนายบัญชีจงป่าวประกาศการจารึกบุญของข้าพเจ้าที่เปลี่ยนมาจารึกใหม่ในบัญชีทองคำ บัญชีทองคำฝั่งเพชร อันเป็นที่จารึกของบุคคลผู้ทำบุญด้วยความเคารพ ให้ทานโดยเคารพ รักษาศีลโดยเคารพ เจริญภavanaโดยเคารพ สร้างบารมีโดยเคารพ สร้างความดีโดยเคารพ สร้างกุศลจิตโดยเคารพ ขอเทวดาทั้งหลายจงป่าวประกาศต่อโลกธาตุว่า เดียวนี้ข้าพเจ้าได้เป็นคนใหม่แล้ว ได้เปลี่ยนตัวเองมาเป็นผู้ที่มีความเจียมตัว มีความเคารพยำเกรงอย่างแรงกล้า ต่อความดีและคนดีทั้งปวง ขอให้เทวดาซึ่งเป็นหมู่ญาติทั้งหลาย และเทวดาทั้งหลายที่เคยร่วมบุญกุศลกับข้าพเจ้ามาในอดีตกาล จงมาช่วยเหลือข้าพเจ้าอย่างแข็งขัน ให้ข้าพเจ้าเจริญรุ่งเรืองในกาลต่อไป เพราะข้าพเจ้าในตอนนี้ได้เปลี่ยนจิตของข้าพเจ้าให้มาสร้างกุศลบารมีด้วยความเคารพแล้ว

ด้วยเดชบารมีแห่งบุญกุศลที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญโดยเคารพ และบารมีของเทวดาหมู่ญาติที่รับรู้คำอธิษฐานที่ข้าพเจ้าตั้งขึ้นนี้ ตั้งแต่นี้ต่อไปขอให้ข้าพเจ้าพ้นทุกข์ พ้นโศก พ้นโรค พ้นภัย พ้นเคราะห์ เสนียดจัญไร พ้นวิบากกรรมทั้งปวง พ้นหนี้สินทั้งปวง พ้นปัญหาทั้งปวง พ้นอุปสรรคทั้งปวง พ้นคนเลวทั้งปวง พ้นคนชั่วทั้งปวง พ้นคนใส่ร้ายป้ายสีทั้งปวง พ้นคนหักหลังทรยศทั้งปวง ข้าพเจ้าประกอบกิจการอันใด ขอให้สำเร็จสมปรารถนา เจริญก้าวหน้าทุก

ประการ บุญกุศลทั้งปวงของข้าพเจ้าที่ได้เปลี่ยนมาจาริกในบัญญัติ
ทองคำ บัญชีทองคำฝั่งเพชรนี้แล้ว จงมาเกื้อหนุนให้ข้าพเจ้าเข้าถึง
พระนิพพานอย่างง่ายดาย トラบไตที่ยังไม่ถึงพระนิพพาน ขึ้นชื่อคำ
ว่าไม่มีและไม่รู้ อย่าได้ประสบพบเจอ ข้าพเจ้าประกอบกิจการอันใด
ขอให้คล่องตัวทุกอย่าง ราบรีนทุกอย่าง รุ่งเรืองทุกอย่าง สำเร็จทุก
อย่าง สมปรารถนาทุกอย่างทุกประการในกาลทุกเมื่อเทอญ
ข้าพเจ้าประกอบกิจการอันใดที่ไม่ผิดทำนองคลองธรรม ขอให้
สำเร็จสมปรารถนา เป็นอัศจรรย์เหนือมนุษย์ทั้งปวง ด้วยบารมีเท
วานุภาพบันดาลให้เป็นไป เทวดาองค์ใดช่วยทำคำอธิษฐานของ
ข้าพเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ ขอให้มีส่วนบุญจากข้าพเจ้าตลอดกาล
เป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

ด้วยอำนาจบุญกุศลของข้าพเจ้าที่ได้ย้ายมาจาริกบนบัญชี
ทองคำ บัญชีทองคำฝั่งเพชร ณ กาลบัดนี้แล้ว กุศลบารมีนั้นอัน
เป็นบารมีสีทอง บารมีแสงทอง บารมีสีธรรม บารมีแสงธรรม ขอ
บารมีเหล่านั้น จงมารวมตัวกัน ให้ข้าพเจ้าเจริญในพระพุทธศาสนา
เจริญในธรรมะทั้งปวง แดกฉานในธรรม แก่กล้าในธรรม ได้บรรลุ
ธรรม ได้บรรลุมรรค ๔ ผล ๔ นิพพาน ๑ อย่างง่ายดาย ได้บรรลุ
ปฏิสัมภิทา ๔ อภิญญา ๖ วิโมกข์ ๘ และคุณธรรมทั้งหลายที่
บัณฑิตทางพุทธศาสนาสรรเสริญได้อย่างง่ายดาย ด้วยเดชบารมี
บุญกุศลของข้าพเจ้าที่ย้ายมาจาริกในบัญชีทองคำ บัญชีทองคำฝั่ง
เพชร ตั้งแต่บัดนี้ต่อไป จนกว่าข้าพเจ้าจะถึงพระนิพพานในอนาคต
กาลอันใกล้นี้ด้วยเทอญ

สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้หาญกล้ามาอธิษฐานนี้ ถ้าหากว่าล่วงเกินสิ่ง
ศักดิ์สิทธิ์ในกรณีใด ๆ ข้าพเจ้าขอกราบแทบเท้าขอขมาขอลาโทษ

สิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลายจงโปรดเมตตายกโทษโอโหสิกรรมให้อภัยและช่วยเหลือข้าพเจ้าในที่ทุกสถานในกาลทุกเมื่อเทอญ

พุทธัง ปติธิ ชัมมัง ปติธิ สังฆัง ปติธิ

ขอให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้าในวันนี้ จงศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์อย่างเต็มที่ ด้วยบารมีพระพุทธรเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระอริยสาวกทุกองค์ พระโพธิสัตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์ทุกท่าน ท่านผู้มีพระคุณผู้มีบุญคุณทุกท่าน และบารมีบุญกุศลของข้าพเจ้าที่ย้ายมาจาริกในบัญญัติสี่ทอง บัญชีทองคำ บัญชีทองคำฝิ่งเพชร และเทวดาที่เคยสร้างบารมีกับข้าพเจ้าทั้งหลาย เมตตาบันดาลให้เป็นไป ให้สัมฤทธิ์ผล ศักดิ์สิทธิ์ ทุกข้อทุกประการในกาลทุกเมื่อเทอญ

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องหน้า จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์ เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเกิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องขวา จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเกิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องหลัง จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเกิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องซ้าย จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเกิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องล่าง จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเกิด สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงในทิศเบื้องบน จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเกิด

สัตว์ทั้งหลายทั้งปวงทุกทิศทุกทาง จงเป็นสุขเกิดจงพ้นทุกข์
เกิดจงมีส่วนแห่งบุญของข้าพเจ้าเถิด

ขอกระแสน้ำอันอ่อนนุ่มต่อมตน และกระแสเมตตาจิตของ
ข้าพเจ้า จงแผ่ไปตลอดห้วงโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันต
จักรวาล จิตวิญญูณดวงใดสัมผัสกระแสนี้ ขอให้มีส่วนแห่งบุญจาก
ข้าพเจ้าจงทุกประการ จิตวิญญูณดวงใดที่รู้แล้ว ขอให้อนุโมทนา
เองเถิด จิตวิญญูณดวงใดที่ยังไม่รู้ ขอให้เทวดาทั้งหลายจงบอก
จิตวิญญูณเหล่านั้นให้รู้ เพราะเหตุที่ได้อนุโมทนาในกุศลที่ข้าพเจ้า
ได้บำเพ็ญ จิตวิญญูณเหล่านั้นจึงเป็นสุข พ้นทุกข์ทั้งปวง ความ
ปรารถนาที่ดั่งใจของท่านจงเต็มรอบบริบูรณ์ทุกประการในกาลทุก
เมื่อเทอญ เทวดาองค์ใดที่นำกระแสเมตตาจิตของข้าพเจ้าไป
ปรากฏในที่ต่าง ๆ ขอให้มีส่วนบุญจากข้าพเจ้าตลอดกาลเป็นนิตย์
ในกาลทุกเมื่อเทอญ

ขอเชิญเทวดาทั้งหลายที่เมตตา มาสู่สมาคมนี มาสู่มงคลพิธีนี้
หรือว่ารับรู้ในมงคลพิธีนี้ ขอให้อภัยโทษท่านทั้งหลาย จงโปรด
เมตตามาเป็นกัลยาณมิตรฝ่ายภูมิทิพย์ภูมิธรรมของข้าพเจ้า บุญ
กุศลที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญทั้งปวง ขอจงได้แก่ท่านเทวดาทั้งหลายที่
เมตตาต่อมองค์ลงมาเป็นกัลยาณมิตรในฝ่ายภูมิทิพย์ภูมิธรรมของ
ข้าพเจ้าในกาลทุกเมื่อ ข้าพเจ้าขออนุโมทนาในบุญกุศลของท่าน
เทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้ข้าพเจ้ามีส่วนบุญจากท่านทั้งหลาย
จงทุกประการ ขอป่าวประกาศคุณงามความดีของท่านทั้งหลายไป
ตลอดห้วงโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล อนันตจักรวาล จิตวิญญูณ
ทุกดวง ทุกเทวสมาคม ทุกเทวสภา จงรับรู้รับทราบ คุณงามความดี
ที่ท่านบำเพ็ญมาแล้วด้วยดีในกาลทุกเมื่อเทอญ ขออุทิศกุศลไปถึง
เจ้ากรรมนายเวรของท่านที่ท่านเคยล่วงเกินเข้ามาในอดีตกาล เจ้า

กรรมนายเวรเหล่านั้นจึงได้รับบุญกุศลจากข้าพเจ้าและจงยกโทษ
 อโหสิกรรมให้แก่ท่านเวรดาทั้งหลายที่เมตตามาเป็นกัลยาณมิตร
 ในฝ่ายภูมิทิพย์ภูมิธรรมของข้าพเจ้า เมื่อใดที่ข้าพเจ้าบำเพ็ญบุญ
 กุศล ขออุทิศบุญถวายแก่ท่านเป็นอัตโนมัติทุกครั้ง ท่านจง
 อนุโมทนาเอาเองทุกครั้งทุกครั้งเถิด ขอเราจงมีส่วนเจริญรุ่งเรือง
 ในพระพุทธศาสนาร่วมกัน ขอให้ท่านจงเจริญในภูมิทิพย์ภูมิธรรม
 ของท่าน ขอให้ข้าพเจ้าที่สร้างบารมีในเมืองมนุษย์นี้จงเจริญรุ่งเรือง
 ในพระพุทธศาสนา เจริญในบุญบารมีธรรม ประกอบกิจการอันใดที่
 ไม่ผิดทำนองคลองธรรม ขอให้สำเร็จสมปรารถนาเป็นอัศจรรย์
 เหนือมนุษย์ทั้งปวง ด้วยบารมีเทวานุภาพบันดาลให้เป็นไป เหวด
 องค์ใดเมตตาทำคำอธิษฐานของข้าพเจ้าให้ศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์ ขอให้มีส่วน
 บุญจากข้าพเจ้าตลอดกาลเป็นนิตย์ในกาลทุกเมื่อเทอญ

คำอธิษฐานเมื่อออกกรรณและเดินทางไกล

สาธุ พุทธัง อารชณานัง ชัมมัง อารชณานัง สังฆัง อารชณานัง ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้าศักดิ์สิทธิ์มีฤทธิ์จงทุกประการเทอญ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมีของพระพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระปัจเจกพุทธเจ้าทุกพระองค์ พระสาวกทุกองค์ พระโพธิสัตว์ทุกองค์ พรหมทุกองค์ เทวดาทุกองค์ พ่อแม่ครูบาอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน จงโปรดเมตตาตามาคุ้มครองรักษารถคันนี้ ให้สะดวกปลอดภัยปราศจากอันตรายทั้งหลายทั้งปวงด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติจงรวมตัว ขออุทิศให้แก่พระศรีอาริย์ เจ้าแม่กวนอิม ท้าวสักกะเทวราช ท้าวจตุโลกบาลทั้งสี่ และเทวดาทั้งหลายทั้งปวง ขอให้ท่านจงอนุโมทนา และจงโปรดเมตตาส่งเทวดาที่เป็นสัมมาทิฐิมาคุ้มครองรักษารถคันนี้ด้วยเทอญ

เทวดาองค์ใดที่โปรดเมตตาตามาคุ้มครองรักษารถคันนี้ ในตอนนี้ก็ดี หรือที่จะมีเมตตาตามาคุ้มครองรักษารถคันนี้ในโอกาสต่อไปข้างหน้าก็ดี ข้าพเจ้าขอตั้งคำอธิษฐานจิตไว้ว่าขอให้ท่านได้มีส่วนในบุญกุศลทั้งปวงที่ข้าพเจ้าได้เคยบำเพ็ญมา ทั้งในอดีตชาติและปัจจุบันชาติจงทุกประการด้วยเทอญ และขอให้ท่านจงโปรดเมตตาตามาคุ้มครองรักษารถคันนี้และผู้โดยสารให้ปราศจากอันตรายทั้งหลายทั้งปวง คิดประกอบกิจการอันใด ขอให้สำเร็จ

เป็นอัครรรย์ด้วยเหตุแห่งบุญบารมีของท่านทั้งหลายได้โปรดเมตตาบันดาลให้เป็นไปในกาลทุกเมื่อด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าขออาราธนาบารมี พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ขอให้บุญกุศลที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาทุกภพทุกชาติจงรวมตัว ขออุทิศให้แก่จิตวิญญาณตลอดสายทางที่ข้าพเจ้าข้ามภพข้ามชาติผ่านไป ขอให้ท่านจงมีส่วนแห่งบุญที่ข้าพเจ้าได้บำเพ็ญมาแล้วจงทุกประการ และขอให้ท่านจงคุ้มครองรักษาปกป้องคุ้มกันภัยให้แก่ภพชาตินี้ให้ปราศจากอุปสรรคเภทภัยที่จะมาเบียดเบียนบีฑาในตลอดทุกเส้นทางที่ข้ามผ่านไปในการกาลทุกเมื่อด้วยเทอญ

พุทธัง ปติทธี ธัมมัง ปติทธี สังฆัง ปติทธี ขอบารมี พระพุทธเจ้า พระธรรมเจ้า พระสงฆ์เจ้า ประสิทธิ์ให้คำอธิษฐานของข้าพเจ้านี้สำเร็จสมความมุ่งมาดปรารถนาจงทุกประการเทอญ สาธุ

พระชุมพล พลปญโญ เขียนเมื่อ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙

บทขอขมากรรมสำนึกผิด

หลวงพ่อชมพล พลปญโญ

๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ด้วยเดชะ พุทธบารมี รัชมบารมี สังฆบารมี ข้าพเจ้าจะขอน้อม
อัญเชิญ สิ่งศักดิ์สิทธิ์และเทวดาทั้งหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิจักรวาล
อนันตจักรวาล มาเป็นพยานในการขอขมาลาโทษ ขอโหสิกรรม
สำนึกผิด ตั้งจิตใหม่ ของข้าพเจ้า ในกาลบัดนี้ด้วยเทอญ

ข้าพเจ้าจะขอตั้งความใฝ่ดี ความละเอียดอ่อนบารมี และความเกรง
กลัวต่อบาป ไว้เป็นเบื้องหน้า จะกราบแทบเท้าขอขมา ขอลาโทษ
กระทำผิดความผิดของตน ต่อหน้าสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

๑. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน ต่อพระพุทธเจ้าทุกทุก
พระองค์ พระธรรมเจ้าทุกทุกพระธรรมชั้นตรี พระปัจเจก
พระพุทธเจ้าทุกทุกพระองค์ พระอริยสงฆ์สาวกทุกทุกองค์ และ
ปวงชนวิฆเนศวรสถานอันเกี่ยวเนื่องกับพระรัตนตรัยและสิ่งมีคุณ
ทุกทุกสิ่งสถาน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนา
ดี ไม่เจตนาดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๒. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน ต่อพระโพธิสัตว์ทุกทุกองค์
และท่านผู้ทรงคุณ ซึ่งกำลังชวนชวนสร้างบารมี อยู่ใน
เส้นทางเครือข่ายแห่งพุทธะทั้งปวง มาในอดีตชาติก็ดี
ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาดี ไม่เจตนาดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๓. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน ต่อบิดามารดาผู้มีพระคุณชบ
เลี้ยงข้าพเจ้ามาตั้งแต่เท่าเท่าฝ่าหอย มีการไม่รู้จักรู้จักสำนึก
บุญคุณที่ท่านชบเลี้ยงมา ดื้อด้านไม่ฟังคำสั่งสอน ต่อล้อต่อ
เถียงทำให้ท่านเสียใจ ไม่กระทำตามโอวาทที่ท่านสอนสั่ง

ไม่ชวนชวายเป็นตอบแทนบุญคุณท่าน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

๔. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยล่วงเกิน ต่อครูบาอาจารย์ผู้สอนสั่ง ด้วยหวังดี โอบอ้อมอารีมีพระคุณเกื้อหนุนด้วยเมตตา โดยทำให้ท่านต้องระอา เพราะความดีอด้านถือตัวหัวแข็ง บ้างก็แข่งดีเข้าใจว่าตัวเองนี้เก่งกล้า ทั้งที่สงวนรักษาความโง่เขลาเบาปัญญาไว้อย่างประคบประหงม ไม่น้อมรับโอวาทที่ท่านเมตตาสอนสั่งด้วยห่วงใย ทำให้ท่านผู้หวังดีต้องคับแค้นแน่นใจ มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๕. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยหักหลัง ทรมาน คดโกง ต่อท่านผู้มีพระคุณ ผู้มีบุญคุณ ต่อท่านผู้มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี จริงใจต่อข้าพเจ้า มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๖. สิ่งใดที่ข้าพเจ้า ได้เคยลบหลู่ล่วงเกิน ต่อท่านผู้มีคุณธรรม อันสูงส่ง เพราะความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ก็ดี หรือเพราะความเย่อหยิ่งถือดี ยกตนข่มท่าน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๗. สิ่งใดที่ข้าพเจ้า ได้เคยแสดงความไม่ยำเกรง ต่อจิตวิญญาณ ทั้งในภูมิชั้นสูง ภูมิชั้นกลาง ภูมิชั้นต่ำ ได้เคยล่วงเกินทำร้ายทำลายให้ท่านเดือดร้อน ด้วยกายกรรม วาจากรรม มโนกรรม มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๘. สิ่งใดที่ข้าพเจ้า ได้เคยทำให้ท่านผู้ใกล้ชิดสนิทแน่น ทั้งเป็นญาติมิตรสามีภรรยาลูกหลานเหลนสืบสายโลหิต ต้องคับ

แค้น ขัดข้อง ผิดหมองใจ โดยการแสดงนิสัยอันธพาลมารโหดร้ายต่อคนใกล้ชิด มองข้ามคนสนิทไปสนใจแต่คนนอก ทำให้ท่านต้องน้อยใจ เสียใจ น้ำตาตก เพราะว่าข้าพเจ้าถือทิฏฐิหยาบกระด้าง เอาแต่ใจและความต้องการของตัวเองเป็นใหญ่ มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

๙. สิ่งใดที่ข้าพเจ้า ได้เคยกระทำไปโดยไม่สมควรแก่ศักดิ์ศรี และฐานะ กระทำไปโดยไม่ละอายต่อบาป ไม่เกรงกลัวต่อบาป ผิดสังขะ ผิดศีล ผิดธรรม ไม่ยำเกรงต่อโอวาทของพระศาสดา โดยละเมิดข้อห้าม หรือไม่เอื้อเพื่อกระทำตามที่พระองค์สั่งสอน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น
๑๐. สิ่งใดที่ข้าพเจ้าได้เคยกระทำการกัฆพะ เขี้ยวโหด เลวร้าย อาฆาต พยาบาท สาปแช่ง จองเวร อิจจา ริษยา ไม่อยากให้คนอื่นได้ดี ทั้งดำ่ว่า ใส่ร้ายป้ายสี นินทา กล่าววาจา ส่อเสียดยุยงให้แตกสามัคคีกัน บั่นโยนความผิดให้ผู้อื่นโดยไม่เป็นความจริง หรือพูดจาพล่อย ๆ โดยไม่ยั้งคิดไม่รับผิดชอบ อันเป็นเหตุให้ผู้อื่นต้องลำบากเดือดร้อน มาในอดีตชาติก็ดี ปัจจุบันชาติก็ดี เจตนาที่ดี ไม่เจตนาที่ดี ทั้งหมดทั้งสิ้น

ด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ข้าพเจ้าขอตีแผ่ความจริงใจ ในการยอมรับสำนึกผิดของข้าพเจ้า ไปตลอดหมื่นโลกธาตุ แสนโกฏิ จักรวาล อนันตจักรวาล

ขอพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกทุกพระองค์ ได้โปรดเมตตามาเป็นพระประธาน ในการขอขมาลาโทษของข้าพเจ้าในกาลครั้งนี้ ด้วยเทอญ

ขอแสดงอาการ ละพยศ ลตมานะ ละทิฏฐิ ขอสำนึกผิดในบาปกรรมที่ทำมา ต่อไปนี้จะตั้งตา ละชั่ว ประพฤติดี ทำจิตให้ขาวรอบ เชื่อฟังพระพุทธรเจ้า เคารพพระธรรม เดินตามพระอริยสงฆ์

ด้วยอำนาจเดชพระเมตตาของพระบรมศาสดาจารย์เจ้า ในวาระโอกาสที่ข้าพเจ้าได้กราบขอขมาลาโทษ ยอมรับสำนึกผิดในกาลครั้งนี้ ขอให้ญาณบารมีของข้าพเจ้าได้ผุดเกิดใหม่ ภายใต้วรรณรอยพระพุทธรบาท ปกเกล้า ปกเกศ ให้ข้าพเจ้าได้เจริญรุ่งเรืองร่มเย็นเป็นสุข ในเส้นทางธรรมยาตราของพระพุทธรองค์ตลอดไป

ในวาระมงคลโอกาส ที่ข้าพเจ้าได้เกิดใหม่ ภายใต้วรรณบารมีธรรมญาณของพระองค์เจ้านี้ ข้าพเจ้าจะพึงแสดงออก ซึ่งกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม อันประกอบด้วยกุศลและเมตตา ต่อสรรพสัตว์ทั้งหลายทั้งปวง ข้าพเจ้าจะตั้งจิตยำเกรงอย่างแรงกล้า ต่อพระพุทธรเจ้า ต่อพระธรรมเจ้า ต่อพระสงฆ์เจ้า มีความละอายและเกรงกลัวต่อบาป มีความยินดีในการบริจาคทาน ในการรักษาศีล ในการเจริญภาวนา ในการสร้างบารมี ในการสร้างความดี ในการสร้างกุศลจิต ในที่ทุกสถาน ในกาลทุกเมื่อ

เพราะว่าข้าพเจ้าได้มีศรัทธาความเชื่ออย่างแรงกล้า ในเรื่องกฎแห่งกรรม ว่าบุคคลกระทำการสิ่งใด ไม่ว่าดีหรือชั่วก็ตาม ตนเองนั่นแหละ ที่จะเป็นผู้รับทั้งผลดีและผลชั่ว ไม่ใช่ผู้อื่นจะมาเป็นผู้รับผล ตนเองนั่นแหละที่จะเป็นผู้รับผลอย่างเต็มที่ อย่างดีถ้วนทุกคดี ไม่ว่าชั่วหรือดี เป็นกฎตายตัว ตลอดกาลนาน จนสิ้นโลก

ข้าพเจ้าขอตีแผ่ความจริงใจไปตลอดโลกธาตุ ประกาศโทษตน ด้วยความละอายต่อบาป และความเกรงกลัวต่อบาป ข้าพเจ้าจะ ขวนขวายปรับปรุงตนเป็นคนใหม่ จะเห็นโทษในความชั่วแม้ เล็กน้อย แล้วไม่ฝืนกระทำ จะเห็นคุณในความดีแม้เล็กน้อย แล้ว ขวนขวายกระทำโดยเคารพเอื้อเฟื้อ จะไม่ประมาท ไม่ทอดธุระ ไม่ เชื้อนแช่ ต่อความดีและคนดีทั้งปวง จะไม่ทำตัวให้คุ้นเคยเป็น สหายใกล้ชิด ต่อความชั่วและคนชั่วทั้งปวง จะขวนขวายคบหา กัลยาณมิตรผู้เป็นบัณฑิต เพื่อเกื้อหนุนซึ่งกันและกัน ในเส้นทาง แห่งการปฏิบัติบูชา ด้วยความยำเกรงอย่างแรงกล้าต่อพระธรรม ไปจนกว่าที่จะถึงซึ่งพระนิพพาน ในอนาคตกาลอันใกล้นี้ด้วยเทอญ

พระชุมพล พลปญโญ เขียนเพื่อเป็นพุทธบูชา ในวันวิสาขบูชา
๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓

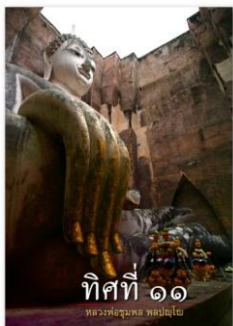
(บทขอขมากรรมสำนึกผิดนี้ ถ้าใครใช้ทุกวันจะช่วยแก้ไขวิบากเวร กรรมให้เบาบางลง และช่วยให้เจริญก้าวหน้าในการปฏิบัติธรรมเป็น อย่างยิ่ง)

(ไม่สงวนลิขสิทธิ์)

ภาพคณะศิษย์หลวงพ่อชุมพล พลปฎิโม ได้นำหนังสือ
ไปถวายพระภิกษุสงฆ์และแจกท่านพุทธศาสนิกชนเป็นธรรมทาน
เนื่องในงานวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๓ ณ พุทธมณฑล ปีละ ๕,๐๐๐ เล่ม
ขอให้ได้อนุโมทนาบุญร่วมกัน

อธิบายภาพ

ภาพปกหน้า เป็นภาพพระอจนะ วัดศรีชุม อุทยานประวัติศาสตร์สุโขทัย จ.สุโขทัย

วัดศรีชุม สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยพ่อขุนรามคำแหงมหาราช เป็นวัดสำคัญมาแต่ครั้งสุโขทัย คำ “ศรีชุม” นั้น มาจากคำโบราณว่า “สะหลี” หมายถึงต้นโพธิ์ วัดนี้จึงอาจเป็นสัญลักษณ์แทนพุทธคยาของกรุงสุโขทัย

คำว่า “อจนะ” มาจากคำว่า “อจละ” และ “อจลนะ” แปลว่าไม่หวั่นไหว เมื่อรวมกับปางมารวิชัยขององค์พระ จึงมีความหมายว่า มีชัยชนะโดยไม่หวั่นไหวต่อกิเลสภายในใจ คือ “ทิวศที่ ๑๑” นั่นเอง

ภาพปกหลัง เป็นภาพท่านสุเมธดาบสนอนทอดกายให้พระที่บึงกรล้อมมาล้อมพุทธเจ้าและเหล่าพระอรหันตสาวกเหยียบดำเนินข้ามเลนตม สุเมธดาบสตั้งความปรารถนาว่า ขอให้ได้สร้างบารมีจนตรัสรู้เป็น

พระพุทธรูปปางหนึ่งใ้ในอนาคตกาลภายภาคหน้า พระที่บึงกร

สัมมาสัมพุทธเจ้าได้ทรงพยากรณ์ว่า ต่อไปภายภาคหน้า
กาลเวลาอีก ๔ อสงไขยกัไรแสนมหากัปปี สุเมธดาบสที่นอนทอด
กายให้เราเหยียบนี้ จักได้ตรัสรู้เป็นพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์
หนึ่ง ทรงพระนามว่าพระโคตมสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งก็คือ
พระพุทธเจ้าองค์ปัจจุบันนี้นั่นเอง ส่วนสตรีชุดเขียวในภาพที่นั่งอยู่
ด้านข้างคือ นางสุมิตตาทกุมารี เมื่อได้สดับฟังพุทธพยากรณ์ดังนี้
แล้ว ก็ได้นำดอกบัว ๘ ดอกมาบูชาพระพุทธเจ้า ตั้งปรารถนาให้
ได้เป็นผู้ร่วมสร้างบารมีกับสุเมธดาบสที่อธิษฐานปรารถนาสร้าง
บารมีเพื่อไปสู่พุทธภูมิท่านนี้ ภายหลังนางสุมิตตาทกุมารีได้มา
บังเกิดเป็นพระนางพิมพายโสธรา อัครมเหสีของเจ้าชายสิทธัตถะ

เชิญอ่านรายละเอียดการสร้างบารมีของพระนางพิมพายโสธรา
เพิ่มเติมได้ที่